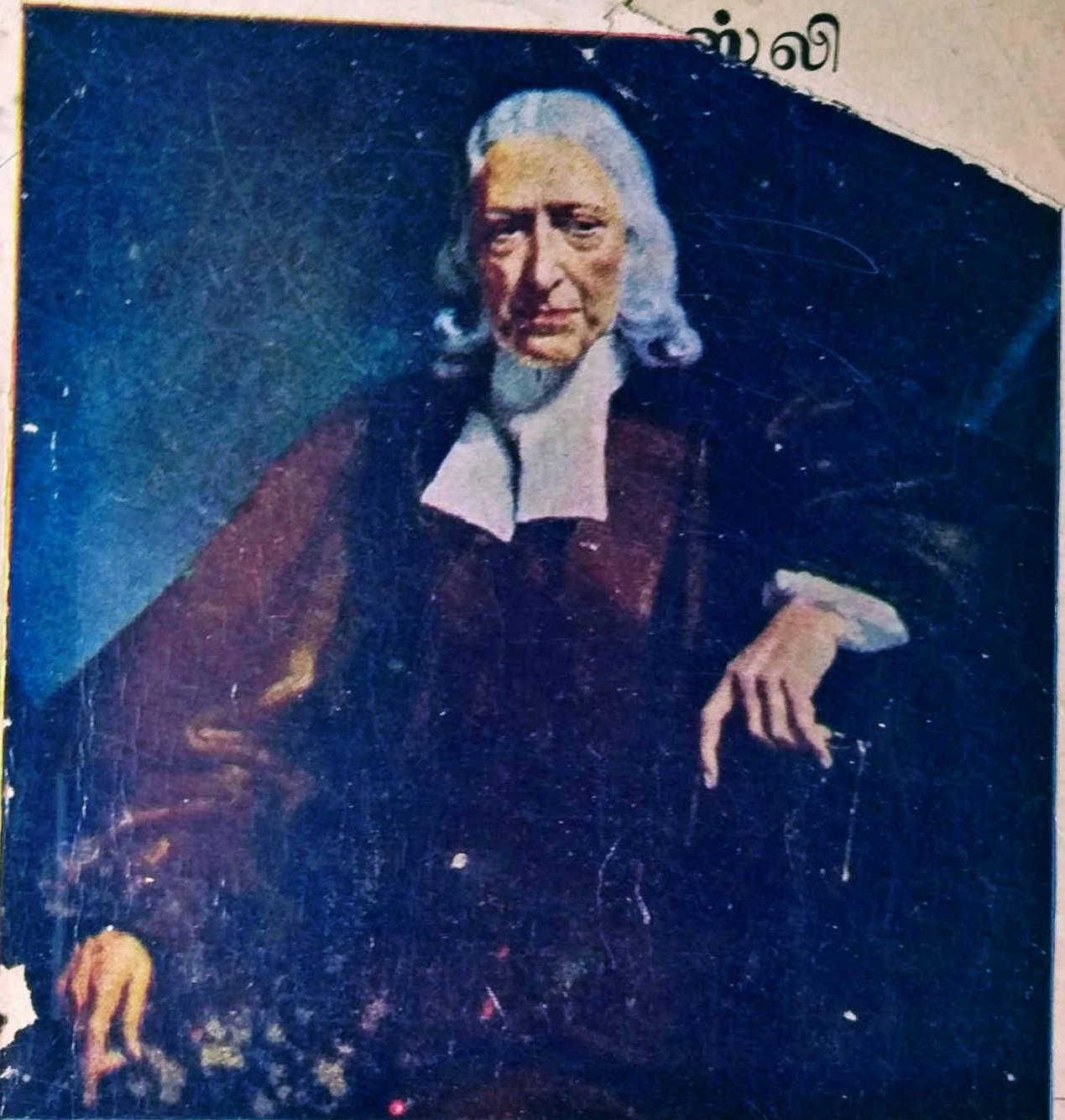

ஸ்லி

ஜான் விவர்சு

இங்கிலாந்தின்
அப்போஸ்தலன்

தீயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தில் அன்பின் வாழ்த்துக்கள்

ஏற்குறைய 7 ஆண்டுகளாக பல இடங்களிலிருந்து சேகரித்த சுமார் 200 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வரை அச்சமூக்கப்பட்ட, ஆரோக்கிய உபதேசங்கள் அடங்கிய, கிறிஸ்தவ ஆவிக்குரிய புத்தகங்களை, பல மணி நேரம் கொடுத்து, பல இலட்சங்கள் செலவு செய்து மின் நால்களாக (E-Books) இலவசமாக (மத்தேய 10:8) உங்கள் கரங்களில் கொடும்பதற்கு, அற்பநும் நிசருமான எங்களை யான்படுத்தின உன்னத தேவனுக்கே சகல கனமும் மகிழ்ச்சியும் துறியும் உற்தாவதாக. தீதைப் போன்ற இன்னும் ஆயிரக்கணக்கான புத்தகங்களை தரவிறக்கம் (Download) செய்ய எங்களுடைய தீண்யதளத்தை சொஞ்சுக்கவும்/பர்க்கவும்: www.WordOfGod.in

95 சதவீத புத்தகங்கள் அச்சில் ஒல்லாததவகளும், காப்புறிமை முறந்தவைகளுமே. மிதமுள்ள புத்தகங்கள், நல்ல உபதேசங்களை கொண்டிருப்பதால், முறந்தவரை ஆசீரியரின் உற்கமையோடு மின்-நாலாக, இலவசமாக வெளியிடுகிறோம். ஒருவேளை உங்களுடைய புத்தகம் இப்படி இலவசமாக மின்-நால் (E-Book) வழியில் வரக்கூடாது என்று நினைத்தீர்களானால், தயவு செய்து எங்களை மன்றித்துக்கொள்ளுங்கள். எங்களுடைய WhatsApp எண்ணிற்கோ, மின் அஞ்சலிலோ (Email) எங்களுக்கு தெரியம்படுத்துங்கள். உடனழயாக எங்களுடைய தீண்யதளத்திலிருந்து எதுத்துவிடுகிறோம்.

WhatsApp/SMS: +91 90 190 490 70 / +91 7676 50 5599

Email: wordofgod@wordofgod.in

Wishing you in the mighty name of Jesus Christ

We had collected several thousands of old Tamil Spiritual Books which are rich in Sound Doctrines across various places of India for 7 years. Some of them are more than 200 years old books. We have spent millions of hours and money in scanning them and converting them to E-Books. The work is still in progress. These E-books are published completely free of cost (Matt 10:8) forever. We give all the praise and glory to God for giving this wonderful opportunity to serve Him. You can download thousands of similar Tamil Christian E-books from our website www.WordOfGod.in completely free of cost at any time.

95% of these E-Books are not being printed now and their copyrights are already expired. The remaining books are sent as E-Books mostly with the permission from the Authors. If you feel that your books should not be published as E-Book freely, kindly excuse and forgive us. Please let us know the book details by WhatsApp or Email we will remove them from our website.

WhatsApp/SMS: +91 90 190 490 70 / +91 7676 50 5599

Email: wordofgod@wordofgod.in

தியேச கிறிஸ்துவின் நாமத்தில் அன்பின் வாழ்த்துக்கள்

ஏற்குறைய 7 ஆண்டுகளாக பல இடங்களிலிருந்து சேகரித்த சுமார் 200 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வரை அச்சமூக்கப்பட்ட, ஆரோக்கிய உபதேசங்கள் அடங்கிய, கிறிஸ்தவ ஆவிக்குரிய புத்தகங்களை, பல மணி நேரம் கொடுத்து, பல இலட்சங்கள் செலவு செய்து மின் நால்களாக (E-Books) இலவசமாக (மத்தேய 10:8) உங்கள் கரங்களில் கொடும்பதற்கு, அற்பநும் நிசருமான எங்களை யான்படுத்தின உன்னத தேவனுக்கே சகல கனமும் மகிழ்ச்சியும் துறியும் உற்தாவதாக. தீதைப் போன்ற தீன்னும் ஆயிரக்கணக்கான புத்தகங்களை தரவிறக்கம் (Download) செய்ய எங்களுடைய தீண்யதளத்தை சொஞ்சுக்கவும்/பர்க்கவும்: www.WordOfGod.in

95 சதவீத புத்தகங்கள் அச்சில் ஒல்லாததவகளும், காப்புறிமை முறந்தவைகளுமே. மிதமுள்ள புத்தகங்கள், நல்ல உபதேசங்களை கொண்டிருப்பதால், முறந்தவரை ஆசீரியரின் உற்கமையோடு மின்-நாலாக, இலவசமாக வெளியிடுகிறோம். ஒருவேளை உங்களுடைய புத்தகம் இப்படி இலவசமாக மின்-நால் (E-Book) வழியில் வரக்கூடாது என்று நினைத்தீர்களானால், தயவு செய்து எங்களை மன்றித்துக்கொள்ளுங்கள். எங்களுடைய WhatsApp எண்ணிற்கோ, மின் அஞ்சலிலோ (Email) எங்களுக்கு தெரியம்படுத்துங்கள். உடனழயாக எங்களுடைய தீண்யதளத்திலிருந்து எதுத்துவிடுகிறோம்.

WhatsApp/SMS: +91 90 190 490 70 / +91 7676 50 5599

Email: wordofgod@wordofgod.in

Wishing you in the mighty name of Jesus Christ

We had collected several thousands of old Tamil Spiritual Books which are rich in Sound Doctrines across various places of India for 7 years. Some of them are more than 200 years old books. We have spent millions of hours and money in scanning them and converting them to E-Books. The work is still in progress. These E-books are published completely free of cost (Matt 10:8) forever. We give all the praise and glory to God for giving this wonderful opportunity to serve Him. You can download thousands of similar Tamil Christian E-books from our website www.WordOfGod.in completely free of cost at any time.

95% of these E-Books are not being printed now and their copyrights are already expired. The remaining books are sent as E-Books mostly with the permission from the Authors. If you feel that your books should not be published as E-Book freely, kindly excuse and forgive us. Please let us know the book details by WhatsApp or Email we will remove them from our website.

WhatsApp/SMS: +91 90 190 490 70 / +91 7676 50 5599

Email: wordofgod@wordofgod.in

ஜான் வெஸ்லி

(இங்கிலாந்தின் அப்போஸ்தலன்)

B. Sathyanesan

ஆக்கியோன்:

ஜோசவா தானியேல், எம். ஏ.

G.B. Sathyanesan, B.A.

பிரசுரிப்பவர்:

இலேமென்ஸ் இவான்ஜிலிக்கல் பெல்லோஷிப்
4, நுங்கம்பாக்கம் நெடுஞ்சாலை,
சென்னை—600034

உள்ளே உள்ளவை

அத்தியாயம்

பக்கம்

... முன்னுரை	...	3
1 நெருப்பிலிருந்து பிடிங்கப்பட்ட எரிகங்கு	...	5
2 ஜான் வெஸ்லியின் பெற்றேருந்து	...	8
3 சார்ட்டர் ஹவுஸ் பன்ஸியில் வெஸ்லி	...	2
4 ஆக்ஸ்போர்டு பல்கலைக் கழகத்தில் ஜான் வெஸ்லி	...	24
5 விங்கன் கல்லூரியில் வெஸ்லி	...	3
6 தூய்மைக் குழு	...	33
7 அமெரிக்காவில் ஜான் வெஸ்லி	...	41
8 வெஸ்லியின் இரட்சிப்பு	...	48
9 உன்னத்திலிருந்து வல்லமை	...	67
10 எழுப்புதலுக்கு முன்னிருந்த இங்கிலாந்து	...	75
11 பொல்லாப்பின் சக்தி முறியடிக்கப்பட்டன	...	84
12 தந்தையின் கல்லறையின் மேவிருந்து மூழ்க்கம்	...	106
... முடிவுரை	...	111

இரண்டாம் பதிப்பு, 1972

அச்சிடப்பட்டது: “கிறிஸ்தவ அச்சகம்”

4, நுங்கம்பாக்கம் நெடுஞ்சாலை,

சென்னை—600034

முன்னுரை

ஜாண் வெஸ்வியின் வாழ்க்கை வரலாறு ஒரு கல்விக் கூடம் போன்றது. அதைப் படிப்பதற்காய் நாம் செலவிடும் நேரம் சிறிதேயாயினும், அது நம்மை மகத்தான தேவ ஒளிக்குள் நடத்திச் செல்லும் தன்மை உடையது. வெஸ்வியின் வரலாறு முழுமையும் வரையப்படுகின் ஏடுகள் கொள்ளா. இங்குச் சுருக்கமாய் வரைந்துள்ள வெஸ்வியின் வரலாற்றையுங்கூட கருத்தாய் கற்கும் ஒருவன் தன் வாழ்க்கையில் திட்டமான ஒரு பெரிய மாறுதலைக் கண்டடையாமற் போகான்.

“மக்கள் என்னை ஒரு பெரிய உழைப்பாளி என்பதாய் கருதுகின்றனர்; ஆனால் நான் என்னுடைய வாழ்க்கையை வெஸ்வியின் வாழ்க்கையோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்குங்கால், வேலையின்றி சோம்பித்திரியும் ஒருவனுகவே என்னைக் காண்கின்றேன்” என்பதாய் இங்கிலாந்தின் பிரதம மந்திரியாக அந்நாட்களிலிருந்த பால்டுவின் பிரபு கூறினார். வெஸ்வி ஆற்றிய பணியானது மனிதசுக் திக்கு அப்பாற்பட்டதாயிருந்தது. அவருடன் தேவனிருந்து செயலாற்றிவந்தார். இவ்வுலகில் காணப்படும் எல்லா விதமான இருளின் வல்லமைகளையும் எதிர்த்துப் போர்புரியவும், அவைகளை மேற்கொள்ளவும் தேவையான வல்லமையும், திறமையும் அவர் பெற்றிருந்தார்.

“தற்கால பவுல் அப்போஸ்தலன்” என அழைக்கப் பெறும் வெஸ்வி தமிழுடைய முப்பத்தைந்தாம் வயதில் தான் கிறிஸ்துவுக்குள் புது சிருஷ்டியானார். கிறிஸ்து வைச் சந்தித்தமாத்திரத்திலேயே அவருடைய கண்கள் திறக்கப்பட்டன. குடி வெறியிலும், விபசாரத்திலும் உழன்றுகிடந்த இங்கிலாந்தின் உண்மையான நிலையைக் கண்டார். கொள்கொக்காரரும், அடிமை வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டிருந்தோரும் நாட்டைக் கெடுத்த, இவ்விழிவான செயல்களைப் பார்த்தார். அரசாங்க அலுவலகங்களிலும் இன்னும் உயர்ந்த இடங்களிலும் அநீதி தாண்டவ மாடுவதையும் கண்டார்.

உன்னத்தின் வல்லமையினால் நிரப்பப் பெற்றவராய் இங்கிலாந்திலுள்ள ஏழைகளுக்கும், செல்வந்தர்

களுக்கும் கிறிஸ்துவின் சிலுவையைக் குறித்து வல்லமையாய்ப் பிரசங்கிக்க ஆரம்பித்தார். ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் மழையிலும், பனியிலும், கடுங்குளிரிலும்கூட திறந்த வெளிகளில் நின்று அமைதியுடன் அவருடையச் செய்திகளைக் கேட்டனர். வெஸ்லியோ வீணவார்த்தை களைப் பிதற்றுமல் சத்தியத்தை மிகத்தெளிவாக எடுத்து உரைத்தார். துப்பாக்கியினுல் சுட்டு வீழ்த்தப்பட்டவர்களைப் போன்று வெஸ்லியின் பிரசங்கங்களைக் கேட்ட மக்களில் சிலர் கீழே விழுந்து மரண வேதனை அனுபவித்தார்கள். வெஸ்லியின் ஊழியத்தின் பயனும் இங்கிலாந்தின் சமுதாய உணர்ச்சியானது தட்டி எழுப்பப்பட்டது. மக்களுடைய வாழ்க்கையிலே, வரலாறு காணுத ஒரு பெரிய மாறுதல் ஏற்பட்டது.

நான் சிறுவனும் இருந்த நாள்தொட்டு வெஸ்லியின் வாழ்க்கை வரலாறு என்னை வெகுவாய் உற்சாகப்படுத்தி வந்துள்ளது. பெரும்பான்மையோர் வெஸ்லியைப் பெயர் அளவில் மட்டுமே அறிந்துள்ளனர். நிச்சயமாகவே எல்லாருக்கும் ஆசீர்வாதத்தைக் கொண்டுவரக்கூடிய வெஸ்லியின் வாழ்க்கைவரலாற்றை இத்தகையோர் அறிந்துகொள்ளுதற் பொருட்டே இச்சிறு நூலைத் தேவனுடைய துணைகொண்டு வரையத் துணிந்துள்ளேன்.

நாங்கள் சுவிசேஷத்தைக் கொண்டு செல்லுமிடங்களில் தெய்வ ஒளியைத் தங்களது வாழ்க்கையில் பெருது இருநில் தடுமாறிக்கொண்டு இருக்கும் அநேக மக்களைச் சந்திக்கின்றோம். இத்தகையோரின் வாழ்க்கைக்கு நிச்சயமாகவே ஒரு மகத்தான் ஆசீர்வாதத்தைக் கொண்டு வரத்தக்கதாக இச்சிறு புத்தகத்தில் வெஸ்லியின் வாழ்க்கையில் நிகழ்ந்த மிகச் சிறந்த சம்பவங்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளோம். நியாயத்தையும், சத்தியத்தையும் விரும்பும் எந்த போதகரும் சாதாரண மனிதனும் இந்நூலைக் கருத்தாய் வாசித்து, வெஸ்லியின் வாழ்க்கையில் காணப்படும் சவால்களை அதிகத் தாழ்மையோடு தனது முழங்காலில் நின்று ஏற்றுக்கொள்ளும் பொழுது, தேவை நிறைந்த இந்நாட்டிற்கு ஏற்ற ஒரு பெரிய தீர்க்கதறிசியாக அவன் வெகு விரைவில் எழும்புவான்.

ஜோசவா தானியேல்

அத்தியாயம் ஒன்று

நெருப்பிலிருந்து பிடுங்கப்பட்ட எரிகங்கு

அமைதியான ஓர் இரவு. வழக்கம்போல போதகரும், சற்று சுகவினமாயிருக்கும் அவருடைய மஜைவியும், அவர்களுடைய எட்டுப்பிள்ளைகளும் வெவ்வேறு அறைகளில் கவலையற்றுத் தூங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். திடீரென “நெருப்பு” என்னும் கூக்குரல் அந்த நடுநிசியின் அமைதியைக் கிழித்தது. அவ்வமயம், சீறும் வடகிழக்குப் புயல் பலமாகவீசிக்கொண்டிருந்ததால் அக்கினி சுவாஸீ வீடு முழுவதும் பரவியது. அந்த வீட்டில் முதன் முதலாக நெருப்பு என்னும் சத்தம் கேட்டு விழித்துக்கொண்டது ஹெட்டி என்னும் சிறுமிதான். சற்று நேரத்திற்கு முன்வரை அமைதிக் கோலம் பூண்டிருந்த அந்த இரவு ஒரு பயங்கர இரவாக மாறிவிட்டது. அங்கிருந்த வைக்கோல் எரிந்து, சிதறி, ஹெட்டியின் படுக்கையில் விழுந்து அவளைக்காயப்படுத்தினதால் அவள் அலறிப் புடைத்துக்கொண்டு எழும்படி நேரிட்டது. ஆனால் தைரியம் மிக்க அச்சிறுமியோ வியத்தகு முறையில் வேகமாக ஓடி, தூங்கிக்கொண்டிருந்த தன் தந்தையை எழுப்பினார். உடனே அவர் தம் மஜைவியையும் இரண்டு முத்த பிள்ளைகளையும் எழுப்பினார். அதற்குள்ளாக நெருப்பு நன்கு கொழுந்துவிட்டு வீட்டின் எல்லா பக்கங்களிலும் எரிய ஆரம்பித்து விட்டது. வீட்டின் வாசலே தெரியாதபடி கரும்புகை சூழ்ந்துகொண்டது. தகப்பனுரோ பயத்தினாலும், கலக்கத்தினாலும் நிறைந்திருந்தார். அந்நிலையில், ஏற்படப்போகும் அழிவிலிருந்து தம் குடும்பத்தைச் சர்வ வல்லமையுள்ள தேவனின் கரங்களைத் தவிர வேறு யாராலும் காப்பாற்ற முடியாதென்பதை மட்டும் நன்கு உணர்ந்தார். சாத்ராக், மேஷாக், ஆபேத்நேகோ, என்பவர்களின் தேவன் இவர்களோடிருந்து யாவரையும் பத்திரமாக வெளிக்

கொண்டுவந்தார். ஆனால் அந்தத் தாய் மட்டும் பயங்கர மாக எரிந்துகொண்டிருந்த வீட்டிலிருந்து தப்பவில்லை என்பதைப் பின்புதான் கண்டார்கள். அந்தத் தாய் மும் முறை வெளியேற முயன்றும் முடியாதபடி வீட்டு வாச லில் அக்கினி சுவாலைகள் எரிந்து கொண்டிருந்தன. வேறு வழியின்றி உடனே அத்தாயார் தம் கண்களைப் பர லோகத்திற்கு நேராய் ஏறைடுத்தார். பரத்திலிருந்து பதில் உடனடியாகக் கிடைத்தது. சில நிமிடங்களுக்குள் அத்தாயார் தடுமாறி வெளியே வந்து விழுந்தார். கணவனுல் கூட அடையாளங் கண்டுகொள்ள முடியாத படி முகமெல்லாம் புகைப்படிந்திருந்தது. மற்றபடி அக்கினியினுல் வேறுகாயங்கள் ஒன்றும் ஏற்படவில்லை.

ஆனால் பிற்காலத்தில் இங்கிலாந்தின் போக்கையே நிர்ணயிக்கும் ஒரு மனிதனுக விளங்கப்போகும் சிறுவன் எங்கே? ஜானே காணப்படவில்லை. ஆனால் அவனே நெருப்பினால் தனக்கு அச்சமயம் நேரிடவிருக்கும் மரண ஆபத்தை அறியாதவனுய் மேல் வீட்டிலுள்ள தன் படுக்கையில் தூங்கிக்கொண்டிருந்தான். திடீரென அவன் விழித்துப்பார்க்கும்பொழுது தான் இருக்கும் மேல் வீட்டைச் சுற்றி நெருப்பு குழ்ந்திருப்பதை உணர்ந்தான். உடனே அந்த அறை சுவற்றின் உயரத்தில் இருந்த ஜன்னலை அடையும்படி ஒரு பெட்டியின் மேல் ஏறி நின்று கொண்டு அந்த ஜன்னல் வழியாகத் தன் தலையை நீட்டி கூக்குரவிட்டான். அதைக்கண்ட சிலர் அச்சிறுவனைக் காப்பாற்றும்படியாக ஓர் ஏணி கொண்டுவர அங்குமிங்கும் ஓடினார்கள். ஆனால் ஓரிடத்திலும் ஏணி அகப்படவில்லை. அப்படியானால் அச்சிறுவனை எவ்வாறு காப்பாற்றுவது?

ஆண்டவர் பேரில் தங்களுடைய நம்பிக்கையை வைக்கும் அவருடைய பிள்ளைகளைக் காப்பாற்றும்படியாகத் தேவன் எப்பொழுதும் வழிவகைகளை வைத்துக் கொண்டு விழிப்புள்ளவராக இருக்கிறார் அல்லவா? அந்தத் தாய் மற்ற பிள்ளைகளையெல்லாம் ஒன்று கூட்டி அவர்களோடுகூட முழங்காற்படியிட்டு அருமை மகனை விழுங்

கும்படியாகக் காத்துக் கொண்டிருக்கும் அந்தப் பயங்கர மான மரணைபத்திலிருந்து அவனைக் காப்பாற்றும்படி யாகச் சுலக இரக்கங்களுக்கும் காரணரான பிதாவை நோக்கி ஊக்கமாய் மன்றுடினார். தேவையுள்ளவர் களின் ஜெபத்திற்குச் செவிகொடுக்கும் தேவன் அந்தப் பக்தியுள்ள தாயின் விண்ணப்பத்தைக் கேட்டார். அச் சமயம் அங்கே கூடியிருந்தவர்களில் இருவர் சமயோசித புத்தியுடன் அதி சீக்கிரம் ஒருவர் தோள்மீது மற்றவர் ஏறி நின்றுகொண்டு தம் கைகளை உயரே நீட்டவும் மேனிருந்த அச்சிறுவன் அக்கரங்களில் பாய்ந்தான். அத்தருணமே அவன் இருந்த அந்த மேல்வீட்டின் கூரையும் இடிந்து விழுந்தது. இவ்வாறு எரியும் நெருப்பிலிருந்து பிடுங்கப் பட்ட எரி கங்காகிய ஜந்து வயது சிறுவன்தான் பிற் காலத்தில் ‘மெதடிஸ்ட்’ சபையை ஸ்தாபித்த ஜான் வெஸ்லியாகும்.

இங்கிலாந்து தேசமானது ஆவிக்குரிய காரியங்களில் குறைவுள்ளதாயிருந்த காலத்துப் பூரண நிகழவை யும் ஆசீர்வாதத்தையும் அபரிமிதமாகக் கொண்டு வந்த ஓர் இயக்கத்தை முன்னின்று நடத்தும்படி அதன் தலைவராக இச்சிறுவனையே தேவன் தெரிந்துகொண்டார். ஜான் வெஸ்லியின் காலத்தில் தேவ ஆவியானவர் மக்களை அநே கந்தரம் சந்தித்தார். இவர் செய்த பிரசங்கங்களின் மூலமாக இங்கிலாந்து தேசத்தின் எல்லா பாகங்களிலும் வல்லமையான எழுப்புதல் உண்டாயிற்றென்றும், அச்சமயம் இங்கிலாந்து தேசத்தில் ஏற்படவிருந்த இரத்தப் புரட்சியிலிருந்து அந்நாடு காப்பாற்றப்பட்டதற்கு இதுவே காரணமென்றும் சரித்திர ஆசிரியர் லெக்கி என்பவர் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு எரிகின்ற நெருப்பிலிருந்து மீட்கப்பட்ட சிறுவன் ஜானை அவனுடைய தாயின் கரங்களில் ஒப்படைத்தார்கள். தகப்பனார் தம் சிறிய மகனைத் தப்புவிக்க இயலாமற் போய்விட்டதே என்ற வருத்தத்துடன் தம் மனைவியிடம் வந்தார். ஆனால் அங்கே அவர் கண்ட காட்சியானது அவரை எல்லையில்லா ஆச்சரியத்தில் மூழ்கச் செய்துவிட்டது. இந்நேரத்திற்குள்ளாக எரிந்து

சாம்பலாகியிருப்பான் என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்த அவருடைய அருமைக் குமாரன் ஜான் அவனுடைய தாயின் மடியில் இருப்பதைக் கண்டார். அவரால் கொஞ்சமும் நம்பவே முடியவில்லை. அநேகந்தடவை கள் அவனைக் கட்டிப் பிடித்து முத்தமிட்டார். அச்சமயம் மனைவி, அவருடைய புத்தகங்களைல்லாம் பத்திரமாக இருக்கின்றனவா? என்று கேட்டாள். அதற்கு அவர் “என் புத்தகங்களைப்பற்றி இப்பொழுது எனக்குக் கவலையில்லை, ஏனென்றால் என் அருமை மனைவியாகிய நீயும் என் எல்லாப் பிள்ளைகளும் பத்திரப்படுத்தப்பட்டார்கள், அதுவே போதுமானது” எனப் பதிலளித்தார். பிறகு அவர் அங்கே கூடியிருந்த மக்களை அழைத்து, “வாருங்கள்; நாம் யாவரும் முழங்காற்படியிட்டு தேவனுக்கு நன்றி செலுத்துவோம்; அவர் என்னுடைய எட்டு பிள்ளைகளையும் காப்பாற்றிக் கொடுத்ததால் என் வீடு முழுவதும் எரிந்து போன பிறகும்கூட நான் ஒரு பெரிய ஆஸ்திக்காரனுகவே இருக்கிறேன்” என்றார் என்பதாக ஒர் ஆசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அத்தியாயம் இரண்டு

ஜான் வெஸ்லியின் பெற்றோர்

இப்பாரினில் பரலோகம் போன்று தோற்றமளிக்கும் ஒரே இடம் குடும்பம் தான். ஏனினில் அங்குதான் அன்பும், தன்னலமின்மையும் காணப்படுகின்றன. இவ்வித அன்பும் திருப்தியும் நிறைந்த ஒரு குடும்பத் தையும், அதிலே தேவதாதனைப் போன்ற ஓர் அன்புத் தாயையும் ஜான் வெஸ்லிக்குத் தேவன் கொடுத்திருந்தார்.

சூசன்னாள் என்பதுதான் அவ்வன்புத் தாயின்பெயர். அவரைப் பற்றி முழுவதும் எழுதப்படுகின் இடங்கொள் ளாது. ஆனாலும் மகனை நாம் நன்கு அறிதற் பொருட்டு அத் தாயின் வாழ்வகையைச் சுருக்கமாய் நோக்குதல் அவசியமானதேயாகும். தெய்வ பக்தி நிறைந்த பெற்றோரின் கடைசி மகளாய் சூசன்னாள் பிறந்தார். அத் தலையை பக்தியுள்ள பெற்றேருக்குப் பிறந்த சூசன்னாள் அழகிலும், அறிவிலும் மட்டுமின்றி தெய்வ பக்தி யிலும், கிருபையிலும் சிறந்து விளங்கினது ஆச்சரியப்படத்தக்கதன்று. துன்மார்க்கமாய் வாழ்ந்த தம் மகன் அகஸ்டினை ஜெபத்தின் மூலம் இரட்சிப்பிற்குள் வழிநடத்திய பக்தியுள்ள தாய் மோனிக்காளோக் காட்டிலும் மேலான நிலையைப் பெற்றவர் சூசன்னாள் எனப் பிழைப் பிழைக்கிறார். அவர் மேலும், “சூசன்னாள் தம் மகன் ஜான் வெஸ்லிக்குத் தம்மிட மிருந்த கல்வி ஒழுக்கம், ஆனாலும் திறன், இவைகளோடு தேவன் பேரில் தமக்கிருந்த பக்தியையும் நன்கு ஊட்டி விட்டார். மகனைத் தம்முடைய ஆலோசனைகளினால் உருவாக்கியும், ஜெபத்தினால் தாங்கியும் வந்தார். அவருடைய வயோதிப நாட்களில் அன்பும், தூய்மையும் கொண்ட ஆவியோடு மகனுடைய குடும்பச் செயல்களில் தலைமை தாங்கினார். தாம் மரிக்குந்தருவாயில் தம் பிள்ளைகளை அழைத்து, தம் ஆவி, உடலை விட்டுப் பிரிந்தவுடன் தம்மைச் சுற்றிநின்று தேவனுக்குத் துதி செலுத்தும் ஒரு பாடலைப் பாடும்படி

கேட்டுக்கொண்டார்” எனவும் கூறினார். ஆம். மெய்யாகவே தேவனுடைய சமூகத்திற்கு அந்த ஆத்துமாவை ஒரு பாடலோடு அனுப்புவது சாலச் சிறந்தது. ஏனை னில் சூசன்னுள் இவ்வுலகில் நடாத்திய முழு வாழ்க்கை யும் நம்மை நேசித்து, நம் பாவக் கறைகளைக் கழுவின நமதாண்டவருக்கு ஏற்ற ஒரு துதியின் கீதமாகவே இருந்தது.

சிறுவயது முதற்கொண்டே சூசன்னுள் தம் அறி விற்கு அப்பாற்பட்டதும், விளங்காததுமான பெரிய புத்தகங்களையும் ஆழ்ந்து சிந்திக்கும்படி யான நூல்களையும் படிக்கநேரிட்டது. அவ்வித வளர்ப்பு அவருக்கு ஓர் உன்னதமான சுயாதீனத்தையும், தாம் மெய்யெனக் கண்டவற்றிற்காக உறுதியாய் நிற்கக்கூடிய துணிவையும் கொடுத்தது. இத் தன்மைகளோடுசூட அவருடைய குணநலத்தில் சாந்தமும், அன்பு நிறைந்த பண்பும், கிறிஸ்தவ அழகும் ஒன்று சேர்ந்து அவரையாவரும் நேசிக்கக்கூடிய ஓர் இலட்சியப் பெண்ணுக்க ஆக்கிற்று. ஒரு கிறிஸ்தவத் தாய் எவ்வாறு இருக்க வேண்டுமோ அவ்வாறே இருந்தார். தேவன் சூசன்னுளைத் தாம் அழைத்த அழைப்பிற்கு ஏற்றவாறு அவரைப் பக்குவப்படுத்தினார். மெதடிஸ்ட் இயக்கத்தின் தாயாக விளங்கிய சூசன்னுளைப்போல் வேறு யாரும் போதிய தகுதியைப் பெற்றிருக்கவில்லை.

சூசன்னுள் எல்லாவற்றிலும் சிறப்புற்று விளங்கிய திடசாலியான சங்கை சாமுவேல் வெஸ்லி என்னுல் குருவானவரைத் திருமணம் புரிந்து கொண்டார். அவர்களிருவருக்கும் பத்தொன்பது குழந்தைகள் பிறந்தன. ஆயினும் ஒன்பது மட்டுமே உயிருடன் இருந்தன. சங்கை சாமுவேல் வெஸ்லி ஐயர் ஆக்ஸ்போர்டு பல்கலைக் கழகத்தில் படித்துப் பட்டதாரியான பின், கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக் கழகத்தினிருக்கும் கார்பஸ் கிறிஸ்டி கல்லூரியில் படித்து எம். ஏ. பட்டமும் பெற்றார். அவர் ஆக்ஸ்போர்டு பல்கலைக் கழகத்தில் மாணுக்களுயிருந்த நாட்களில் அடிக்கடி அங்குள்ளச் சிறைச்சாலைகளுக்குப்

போய்ச் சிறையுற்றிருந்தோரைச் சந்தித்து, அவர்களுடைய துயரங்களைக் கண்டார். இச்சந்திப்பின் மூலம் சிறைப்பட்டோரின் இன்னல் கண்டு மனமுருகினதோடு ஒர் உண்மையான மேய்ப்பனுக்கு இருக்கவேண்டிய உணர்ச்சியையும் பெற்றூர். ஐம்பது ஆண்டுகளுக்குப் பின் அவருடைய குமாரர் அவருடைய வழியைப் பின் பற்றிய போது “உங்கள் இரட்சகர் உங்களைப் போகச் சொல்லும் பாதையில் தேவனுடைய நாமத்தில் போங்கள்; ஏனெனில் நானும் ஆக்ஸ்போர்டில் ஒரு மாணுக்க ணுய்ப் படித்துக் கொண்டிருந்தபோது இதே வழியில் தான் சென்றேன். அங்கிருந்த சிறைச்சாலைக்குச் சென்று சிறையுற்றிருந்தோரைச் சந்தித்து வந்தேன்” என்பதாக எழுதினார். ஆகவே சங்கை சாமுவேல் வெஸ்வி ஐயர் போதக ஊழியத்தை முதன் முதலாகச் சிறைச்சாலையிலே ஆரம்பித்தார் என்றே சொல்ல வேண்டும். அந்நாட்களில் அவர் செய்த அவ்லூழியமே அவருக்குக் கிடைத்த ஊதியமாயிருந்தது.

தேவனுக்குள் ஒருவரை ஒருவர் நேசித்து, பக்தியாய் இருந்த இவ்விளந் தம்பதிகள் முதன் முதல் தங்கள் இல்வாழ்க்கையை இலண்டனிலுள்ள ஆல்பர்ஸ் என்னுமிடத்தில் ஆரம்பித்தார்கள். பின் அங்கிருந்து விங்கன்ஷயரி விருக்கும் எப்பொர்த் என்னுமிடத்திற்குப் போய் முப்பத்தெட்டு ஆண்டுகள் வரை ஊழியம் செய்தனர். இவ்துறில் தான் இவர்களுக்குப் பதினைந்தாவது பிள்ளையாக நம் ஜான் வெஸ்வி 1703 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 17 ஆம் நாளன்று பிறந்தார்.

இல்லற வாழ்க்கையில் சூசன்னுள்

எப்பொர்த்திலுள்ள குருவானவரின் இல்லம் ஒர் எளிய தோற்றமுள்ளதாயும், ஆடம்பரமின்றியும் இருந்தது. ஆயினும் அங்கு பரலோகத்தின் அன்பும், அழகும், இனிமையும் காணப்பட்டன. தேவதூதனைப் போன்று சூசன்னுள் அவ்வீட்டினுள் தம் செயல்களை ஓடியாடி

செய்து வந்தார். தம்முடைய பிள்ளைகளை நன்கு வளர்த்துப் பலவிதப் பயிற்சிகள் கொடுக்க வேண்டிய பெரிய பொறுப்பு சூசன்னுக்கையே சார்ந்து விட்டது. ஏனை னில் சங்கை வெஸ்வி ஐயருக்குத் தம் பெரிய குடும் பத்தின் அன்றூடத் தேவைகளுக்கான காரியங்களைக் கவனிக்கவும், குழப்பக்காரர்களான தம் சபையாரோடு ஊழியம் செய்வதற்குமே நேரம் சரியாக இருந்தது.

சூசன்னுக்குத் தம் குழந்தைகளே பெரிய செல்வமாகக் காணப்பட்டனர். ஆரம்ப நாட்களில் பெற்றே ருடைய வீட்டில் தாம் பெற்றுக்கொண்ட நல்ல பாடங்கள், வேறே ஒன்றும் உதவி செய்யக் கூடாத அளவில் அவருடைய குணசீலத்தை உருவாக்கிற்று. இன்று தம் சொந்தப் பிள்ளைகளை வளர்க்கும்படியான பெரும் பொறுப்பைத் துணிவுடன் ஏற்றுக் கொள்ள அந்த நல் வளர்ப்பானது பெரிதும் உதவியாய் இருந்தது. குழந்தைப் பருவத்தில் தாயின் கால்களைச் சுற்றி விளையாடிய சிறுவர்களுக்குள்ளும், கரத்திலிருந்த பாலகர்களுக்குள்ளும் மறைந்திருந்த அற்புதமான தாலுந்துகளையும், திறமைகளையும் விசுவாசம் நிறைந்த கண்களினுல் மட்டுமே பார்த்தால் இயலும். ஜெபம் நிறைந்த இருதயத்தால் மட்டுமே பிள்ளைகளை விசுவாசத்தோடு வளர்க்கவும், தேவன் பிள்ளைகளுக்குள் மறைத்து வைத்திருக்கும் ஆவிக்குரிய அழகும், வல்லமையும் அவர்களில் வெளிப்படும் வரை ஒரு பாதுகாக்கும் தேவதாதனைப் போல அவர்களைக் காத்துக் கொள்ளவும் முடியும். சூசன்னுள் ஒருபோதும் தம் வீட்டு வேலைகளிலே மூழ்கிவிடாமலும் பிள்ளைகளின் ஆவிக்குரிய வளர்ச்சியைக் குறித்து அசட்டையாயிராமலும் அதிகக் கருத்துள்ளவராய் இருந்தார். சூசன்னுளின் இவ்விதக் கடின உழைப்பு போற்றப்பாலது. ஏனைனில் இவ்விதக் கடினமானக் குடும்பத் தொல்லைகளுக்கிடையே வேறு எந்த ஒரு பெண்ணும் இவ்விதமாக உழைத் திருக்கவே முடியாது.

சூசன்னுள் தம் பிள்ளைகளுக்குத் தாம் கொடுத்த பயிற்சியைக் குறித்து அவர்களே கீழ்க்கண்டவாறு சொல்

கிருர்: “சரியான சமயத்திலேயே சிறுவர்களின் மனே விருப்பத்தை (will) நாம் நம்முடைய கட்டுப்பாட்டிற் குள் கொண்டுவந்துவிட வேண்டும். ஏனெனில் இவ்வாறு செய்வதே பக்திக்குரிய கல்விக்கு ஒரு வல்லமைப்பாருந்திய அடிப்படையாகும். இவ்வாறு நாம் செய்யாவிடின் நம்முடைய மதப்போதனையும், முன்மாதிரியும் பயனற்றாகிவிடும். ஆனால் அதற்கு மாருகச் சிறுவர்களின் மனே விருப்பத்தை நாம் நம்முடைய கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வந்து விட்டால் சிறுவர்கள் வயது வந்து, தன்னாறிவு பெற்று, பக்திக்குரிய கொள்கைகள் அவர்களுடைய மனதில் ஆழமாய்ப் பதியும் வரைப் பெற்றேருளின் பக்தியும், முன்மாதிரியான வாழ்க்கையும் அவர்களை ஆண்டு நடத்த ஏதுவாகும்.

குசன்னுளின் வீட்டில் பிள்ளைகள் பேசக் கற்றுக் கொண்டவுடன் முதன் முதல் அவர்களுக்குக் ‘கார்த்தருடைய ஜூபம்’ கற்றுக் கொடுக்கப்பட்டது. அவர்கள் அந்த ஜூபத்தை அனுதினமும் காலை விழித்தெழுந்த வுடனும், இரவு படுக்கைக்குச் செல்லுமுன்னும் சொல்லும்படியாகப் பழக்குவிக்கப்பட்டார்கள். பிள்ளைகள் வயதில் வளர் வளர் ஜூபங்களும், தியானங்களும் அதிகரித்துக் கொண்டே போயின. வயதில் முத்தவன் சிறியதம்பிக்குப் ‘புதிய ஏற்பாடு’, ‘சங்கீதம்’ முதலியவைகளைப்படிப்பதற்குச் சொல்லிக்கொடுப்பான். ஒவ்வொரு நாள் காலையிலும் பிள்ளைகளுக்காகப் பழைய ஏற்பாட்டி விருந்தும், சங்கீதத்திலிருந்தும் ஒவ்வொரு அதிகாரம் வாசிக்கப்படும். பிள்ளைகள் ஜூபநேரத்தில் அமைதியாகவும், ஒழுக்கமாகவும் இருக்க சிறுவயதிலேயே பயிற்சி பெற்றனர். அவர்கள் பேசக்கற்றுக்கொள்ளும் முன்பே தங்கள் சைகைகளினுலேயே ஆசீர்வாதத்தைக் கேட்க குசன்னுள் தம் மென்மையான திறமையினுல் பயிற்சி கொடுத்திருந்தார். இவை யாவற்றிற்கும் மேலாக ஒவ்வொரு குழந்தையும் வாரத்தில் ஒருமணி நேரத்தைத் தம் முடன் தனியாகச் செலவிடும்படி ஏற்படுத்தியிருந்தார். அக்குறிப்பிட்டநேரத்தில் அக்குழந்தை தன் தாயினிடம் தனிமையில் செலவிடும். அச்சமயத்தில் குசன்னுள்

குழந்தைகளுக்கு அவரவர்களுடைய தேவைக்கேற்ப ஆவிக்குரிய காரியத்தில் அதிகமாய் உதவினார். ஆகவே இந்த நேரத்திற்கு சூசன்னாள் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்திருந்தார். ஜாண் வெஸ்லிக்குக் குறிக்கப்பட்டி ருந்த நேரம் ஒவ்வொரு வியாழக்கிழமையும் மாலை வேளையாகும். இவ்விதமான ஆவிக்குரிய வளர்ச்சி ஜாண் வெஸ்லிக்குக் குழந்தைப்பருவத்திலிருந்தே கிடைத் தது எவ்வளவு உபயோகமானதாக இருந்திருக்குமென நாம் சுலபமாய் உணரமுடியும். தம் வீட்டை விட்டுப் பிரிந்து இருபதாண்டுகளுக்குப் பின்னும் கூட வியாழக் கிழமை மாலை தாயாரோடு செலவிட்ட அந்த நேரத்தைக் குறித்து தம் தாய்க்கு இவ்விதமாய் ஜாண் வெஸ்லி எழு தினார். “முன்பெல்லாம் வியாழக்கிழமை மாலைதோறும் நீங்கள் என்னேடு செலவிட்ட அந்த நேரத்தை இப்போதும் நீங்கள் செலவிட்டால் அந்நாட்களில் என்னுடைய செயல்களைச் சரியானபடி செய்ய உதவியது போல் இந்நாட்களிலும் என் இருதயத்தைச் சீர்படுத்த உதவியாயிருக்கும் என்பதில் சற்றும் ஜயமில்லை.”

சிறுவர்கள் ஒருவரிடம் ஒருவர் அன்பாயும், மரியாதையாயும் இருக்கும்படி கற்பிக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் ஒருவரரியாருவர் அழைக்கும்போது அவர்களுடையப்பெயர்களுடன் சகோதரன் அல்லது சகோதரி என்று சேர்த்து அழைத்தனர். வீட்டிலுள்ள வேலைக்காரர்களைக் கூப்பிடும்பொழுது அவர்களையும் கூட மரியாதையுடனே அழைக்கப் பயிற்றுவிக்கப்பட்டனர். வேலைக்காரர்களில் மிகவும் சிறியவர்களையும் கூட அதிகாரத்துடன் கட்டளையிடக்கூடாது; “தயவு செய்து எனக்குத் தாருங்கள்” என்று தான் எதையும் அவர்களிடம் கேட்கவேண்டும். மேலும், பிள்ளைகள் வேலைக்காரரிடமிருந்து கீழ்த்தரமான வார்த்தைகளையோ, தீயப் பழக்க வழக்கங்களையோ கற்றுக்கொள்ளாதபடி அவர்களோடு அதிகமாய்த் தொடர்பு கொள்ளுவதிலிருந்து தடை செய்யப்பட்டிருந்தார்கள். ஆனாலும் பிள்ளைகள் தங்கள் வீட்டில் குதித்து ஒடியாடி, மகிழ்ச்சியுடன் விளையாடிக்கொண்டும் இருந்தனர்.

ஒவ்வொரு குழந்தையும் ஐந்து வயதை அடைந்த வுடன் அவர்களுக்குக் கற்பிப்பதற்கான ஒரு பாடத் திட்டத்தை சூசன்னாள் தயாராக வைத்திருந்தார். வீட்டிலேயே நடத்தப்பட்ட அச்சிறு பள்ளி தரத்தில் மிக உயர்ந்ததாய்க் காணப்பட்டது. அப்பள்ளியில் சேர்ந்த முதல் நாளே பிள்ளைகள் எழுத்துக்களைக் கற்றுக் கொண்டும், மறுநாள் வார்த்தைகளைப் பிழையின்றி படிக்கவும், வேதப்புத்தகத்தில் ஆதியாகமத்திலிருந்து வாசிக்கவும் போதிக்கப்பட்டது. பிள்ளைகளுக்கு மிகவும் சிரத்தை யுடன் இலக்கணம், கணிதம், வரலாறு, பூமிநால் முதலிய வைக் கற்றுக் கொடுக்கப் பட்டன. அவர்களில் மகத்தாபல் என்னும் பிள்ளை தன்னுடைய எட்டு வயதிலேயே கிரேக்கமொழியிலெழுதப்பட்ட புதிய ஏற்பாட்டை வாசித்து விளங்கிக் கொள்ளும்படியான நிலையை அடைந்தாள் என்றால் அங்குப் பிள்ளைகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பயிற்சி எவ்வளவு திறமையுள்ளதாயிருந்திருக்க மென நாம் அறிந்து கொள்ளவியலும். சற்று வயதான பிறகு பிள்ளைகளுக்குக் கிறிஸ்தவ மதக் கொள்கைகளும் கற்பிக்கப்பட்டன. தகப்பனார் சங்கை சாமுவேல் வெஸ்லி பிள்ளைகளுக்குப் பழங்கால இலக்கியங்களைக் கற்றுக் கொடுப்பார்; தாய் சூசன்னாள் பிள்ளைகளுக்கு விரிவான கட்டுரைகள், மற்றும் அவர்கள் படிப்பிற்குத் தேவையானவற்றையும் எழுதிக் கொடுப்பார். பிள்ளைகளுக்குப் பாடங்களைப் போதிப்பதில் சூசன்னாள் அதிகப்பொறுமையைக் கையாடி வந்தார். ஒரு முறை சங்கை வெஸ்லி ஐயர் தம் மனைவியிடம் “நீ ஏன் ஒரு பாடத்தை இருபதுமுறை திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக் கொடுக்கிறோம்?” எனக் கேட்டபொழுது சூசன்னாள், “ஏனென்றால் பத்தொன்பதுமுறை நான் சொல்லிக் கொடுத்துவிட்டு நிறுத்திவிட்டேனென்றால் என்னுடைய எல்லா உழைப்பும் வீணைகிவிடுமே” என்று சொன்னார்.

வறுமையுற்றிருந்த காலத்து சூசன்னாளின் நிலை குறித்து சற்றுப் பார்ப்போம். சங்கை சாமுவேல் வெஸ்லி ஐயரை, அவர் முன்பு கடனுக வாங்கிய முப்பது பவுன் களுக்காக ஆலயத்தினருகே கைது செய்து சிறையிட

விட்டார்கள். அவ்வமயம் ஜாண் வெஸ்விக்கு வயது இரண்டு. சூசன்னுள் தன் கணவரைக் காப்பாற்றும் பொருட்டுத் தம் விரலிலிருந்த மோதிரத்தைக் கழற்றி அனுப்பினார். ஆனால் அவரோதன் அருமை மனவியின் மோதிரத்தை விற்று அதன் மூலம் விடுதலைப் பெற ஒவ்வாமல் தனக்கு வேறு வழிகளில் விடுதலையளிக்க வேண்டுமென்று தேவணை நோக்கினார். இவ்வித இக்கட்டான சமயத்தில் சூசன்னுளுக்கும், அவருடைய பிள்ளைகளுக்கும் அவர்களுடைய அண்டை வீட்டாரில் துண்மார்க்கமும், முரட்டுத்தனமுமுள்ள சிலர் இன்னும் பலவித உபத்திரவங்களையும், இடுக்கண்களையும் உண்டாக்கிக் கொண்டே இருந்தார்கள். அந்தத் துண்மார்க்கர்கள் சூசன்னுளின் வீட்டுத் தோட்டத்தை எரித்துவிட்டார்கள். குடும்பத்திற்குப் பால் கொடுத்துக் கொண்டிருந்த மூன்று பசுக்களைக் கத்தியால் குத்தவிட்டார்கள். போதகரின் பிள்ளைகள் பட்டினி கிடக்க வேண்டுமென்பதே அம் முரடார்களின் விருப்பமாயிருந்தது. ஆனால், “ஓரு புத்தி யுள்ள ஸ்திரீ தன் வீட்டைக் கட்டுகிறார்.” ஆம், எல்லாவிதமான சூழ்நிலைகளிலும் அவள் தன் வீட்டைக் கட்டுகிறார். சூசன்னுள் இந்த எல்லாவிதப் புயல்களின் மத்தியிலும் தம் வீட்டைக் “கன்மலை”யின் மேல் உறுதி யாய்க் கட்டியிருந்தார். சங்கை வெஸ்வியின் நண்பர்கள் சிலர் அவரைச் சிறையிலிருந்து கடைசியாக மீட்டுவிட்டார்கள். இதற்குள் மூன்று மாதங்கள் சிறையிலிருந்து விட்டார்.

இந்த எல்லாக் குழப்பங்களுக்கும் மேலாய் இருந்தது, அவர்கள் வீட்டிலேற்பட்ட ஒரு பெரிய தீ விபத்தாகும். யாரென்றே தெரியாத ஒரு விரோதி வைத்த சிறு நெருப்பினால் போதகரின் வீடு முழுவதுமே எரிந்து தரை மட்டமாயிற்று. இதனால் புது வீடு கட்டப்படும் வரை பிள்ளைகள் யாவரையும் தங்களுடைய நண்பர்கள் வீட்டில் தங்கியிருக்கும்படியாகப் பிரித்து விட்டிருந்தார்கள். இது உண்மையிலேயே சூசன்னுளின் குடும்ப ஒழுங்கிற்கு ஒரு பலத்த அடியாக இருந்தது. பிறகு தம்

பிள்ளைகள் யாவரும் சொந்த வீட்டிற்குத் திரும்பியவுடன் மறுபடியும் அவர்களிடையே ஒழுங்கையும், நற்பழக்க வழக்கங்களையும் ஏற்படுத்துவது சூசன்னஞ்சுக்கு மிகக் கடினமாக இருந்தது.

அன்று வீடு முழுவதும் நெருப்புப்பற்றி எரிந்த சமயம் ஜாண் அற்புதமாய் அந்த நெருப்பினின்று காப்பாற்றப்பட்டது தேவனுடைய கரத்தினுல்தான் என்பதைச் சூசன்னால் நன்கு அறிந்து கொண்டார். கன்னி மரியாலோப் போல இவரும் அக்காரியத்தைத் தம் இருதயத்தில் வைத்துக் கொண்டு ஜாண் வெஸ்லிக் குக் கொடுக்க வேண்டிய வளர்ப்பிலும், பயிற்சியிலும் கருத்தோடு ஆழ்ந்து கவனம் செலுத்தினார். இந்தப் பரிசுத்தத் தாயின் உள்ளத்தேயிருந்த தீர்க்கதறிசன உள் நோக்கத்தை அவர் செய்த இந்தச் சிறு ஜெபத்தின் மூலமாய் நாம் நன்கு அறிய முடியும். “இந்தக் குழந்தையை நீரே இரக்கமாய் எனக்குக் கொடுத்திருக்கிறீர்; நான் இதற்கு முன் பிள்ளைகளுக்குச் செலுத்தின கவனத்தைப் பார்க்கிலும், ஆத்துமாவைக் குறித்து விசேஷித்த கவனம் செலுத்த விரும்புகிறேன். உண்மையான பக்தியையும், ஒழுக்கத்தையும் இந்தக் குழந்தையின் மனத்தில் புகுத்தும் இந்தக் காரியத்தில் நான் மனப்பூர்வமாயும், புத்தியாயும் செய்யும்படியான கிருபையை எனக்கு அருளிச் செய்து என் பிரயாசசயில் வெற்றியருஞ்சபடி நீரே என்னை ஆசீர்வதித்தருஞ்சும்” என்பதாக ஜெபித்தார். ஆம், எல்லாக் கிருபைகளுக்கும் தகப்பனுன பிதாவானவர் இந்தத் தாழ்மையான விண் ணப்பத்தைக் கேட்டுச் சூசன்னால் நினைத்ததற்கும், கேட்டதற்கும் மேலாகவே அபரிமிதமான ஆசீர்வாதங் களைப் பொழிந்தருளினார். சூசன்னால் தம் முதுமைப் பருவத்தில் தம் மக்கள் ஜாண் வெஸ்லியும், சார்ல்ஸ் வெஸ்லியும் அதிகமாய் உழைத்த உழைப்பைக் கண்டும், அதில் தாழும் பங்கு பெறவும் எவ்வளவாய் மகிழ்ந்திருப் பார்கள்.

இனி சூசன்னுள், தம் கணவருடையக் கட்டுக் கடங் காமல் விரோதம் நிறைந்த சபையாரின் மத்தியில் செய்த ஊழியத்தையும் பார்ப்போம். தம்முடைய பிள்ளைகளுக்காக ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலையிலும் தம் வீட்டுச் சமையலறையில் ஒரு சிறு ஆராதனை நடத்தி வந்தார். சில நாட்களுக்குள் இச்சமையலறைக் கூட்டத்தில் தங்களையும் பங்கு பெறும்படியாக அனுமதிக் கும்படி சுற்றிலுமுள்ள மக்கள் வேண்டிக் கொண்டனர். தேவனுடைய கரம் அந்த ஆராதனையில் இருந்தபடியால் சூசன்னுள் செய்த பிரசங்கமும் ஜெபமும் மக்களைப் பற்றிக் கொண்டன. மக்கள் அதிகமதிகமாய் இக்கூட்டங்களுக்கு வர ஆரம்பித்தனர். அந்நாட்களில் சூசன்னுளின் கணவர் இலண்டனில் இருக்க நேரிட்டபடியால் உதவிக் குருவான சங்கை இன்மன் ஜயரே சபையைக் கவனித்து வந்தார். ஆனால் வெற்றியுள்ள குருத்துவ ஊழியம் செய்யமுடியாத நிலைமையில் அவர் இருந்ததால், சூசன்னுளின் கூட்டத்திற்கு ஏராளமாய் மக்கள் போவது கண்டு அவர் மிகவும் பொருமையுற்றார். ஆகவே உடனே அவர் இக்கூட்டங்களுக்கு விரோதமாய் சூசன்னுளின் கணவருக்கு ஒரு பெரிய கடிதம் எழுதிவிட்டார். இதுவரை சூசன்னுளின் இக்கூட்டங்கள் பற்றி ஆதரவாயிருந்த சங்கை சாமுவேல் வெஸ்ஸி ஜயர் இக்கடிதம் கண்டவுடன் இக்கூட்டங்களை உடனடியாய் நிறுத்திவிட வேண்டுமெனத் தம் விருப்பத்தை சூசன்னுளுக்கு எழுதி வந்தார். அதைக்கண்ட சூசன்னுள் கண்ணியமான முறையில் ஓர் அருமையான பதில் எழுதினார். “உண்மையைச் சொல்லவேண்டுமானால் இந்தக் கூட்டங்கள் தான் ஏராளமான மக்கள் ஆலயத்திற்கு வரும்படியாகச் செய்தன. வேறு எந்தக் காரியத்தின் மூலமாயும் செய்ய இயலாதிருந்த இந்த ஒரு பெரிய சம்பவத்தை இக்குறுகிய காலத்திற்குள் நம் வீட்டில் நடைபெறும் இச்சிறு ஆராதனையே செய்தது. முன்பெல்லாம் நம்முடைய வீட்டு மாலை ஆராதனைக்கு இருபது அல்லது இருபத்தெந்து பேர்களே வருவதுண்டு. ஆனால் இப்பொழுதோ நம் கூட்டத்திற்கு இருநூறிலிருந்து மூந்நாறு பேர் வரை மக்கள் வருகிறார் இருநூறிலிருந்து மூந்நாறு பேர் வரை மக்கள் வருகிறார் நிச்சயமாகவே காலையில் நம் உதவி குரு நடத்தகள். நிச்சயமாகவே காலையில் நம் உதவி குரு நடத்தகள்.

தும் ஆராதனைக்குச் செல்பவர்களைக் காட்டிலும் இது மிக அதிகமான தொகை தான்.

“மேலும், இவ்விதமான தேவ ஆராதனைக்கு மக்கள் நம் வீட்டிற்கு ஒழுங்காய் வருவது மட்டும் அல்லாமல் அவர்கள் நம் பேரில் அன்பு பாராட்டும்படியான ஒர் அதிசயத்தை இக்கூட்டங்கள் செய்திருக்கின்றன. ஆதலால் இதுவரை நினைக்க முடியாதிருந்த மகா பெரிய சகோதர அன்பு நம் மத்தியில் இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது. இவையில்லாவற்றிற்கும் மேலாக ஆண்டவருடைய பரிசுத்த ஒய்வு நாளில் மக்களின் நடத்தை வெகுவாய்த் திருந்தியிருக்கிறது. இதுவரை தெருக்களில் விளையாடிப் பொழுதைப் போக்கிக் கொண்டிருந்த மக்கள், இப்பொழுது நம் கூட்டங்களுக்கு வந்து நல்ல பிரசங்கத்தையும் கேட்கிறார்கள். இது நிச்சயமாகவே சர்வ வல்லமையுள்ள தேவனின் சித்தப்படியே நடக்கிறது.

“நம்முடைய இக்கூட்டங்களைக் கட்டாயம் நிறுத்தி விடத்தான் வேண்டுமென்று நீர் தீர்மானித்தால் அதன் விளைவுகளைப்பற்றி நான் உமக்குச் சொல்ல அவசியமில்லை. அவ்விதம் செய்யத் தீர்மானிக்கும் மூன் நன்கு யோசியுங்கள். கூட்டங்களைக் கலைத்துவிடுவதே என் விருப்பமாயிருக்கிறது என்று எனக்கு இனி எழுதாதீர்கள். ஏனெனில் அது என் மனச்சாட்சிக்குத் திருப்தியளிக்காது. இக்கூட்டங்களை உடனே நிறுத்திவிடவேண்டுமென்று எனக்குத் திட்டமாயும், உறுதியாயும் ஒரு கண்டிப்பான கட்டளையிடுங்கள். ஏனென்றால் நீங்களும், நானும் ஒரு நாளில் நம் ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மகா பெரியதும் பயங்கரமுமான நியாயாசனத்தின் மூன் நிற்கும்பொழுது இக்கூட்டங்களின் மூலம் நன்மை செய்யும்படி எனக்குத் தருணம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தும், அதை நிறுத்திவிடுவதன் மூலம் அசட்டை செய்தேனன்ற குற்றத்திற்கும், தண்டனைக்கும் ஆளாகாமல் நான் தப்பிவிடுவேன்.”

இக்கடிதத்திற்குப் பின் சூசன்னுளின் கணவர் சமய வரைக் கூட்டத்தைக் கலைத்துவிடும்படி சொல்லவேயில்கூ. சூசன்னுளோ பலத்தின்மேல் பலமடைந்து முன்னேக்கிச் சென்றார். தேவனுடைய ஆசீர்வாதம் பெருகிற்று.

மெதடிஸ்ட் சபையின் தாயாக மாறிய ஓர் ஈடு இணையற்ற ஸ்திரீயின் வாழ்க்கைச் சுருக்கத்தை நீங்கள் கண்டார்கள். இப்பேரிப்பட்ட தாயைத்தான் தேவன் ஜான் வெஸ்விக்குக் குழந்தைப் பருவத்தில் ஒரு வழி காட்டியாய் இருப்பதற்கும், பிற்கால வாழ்க்கையில் அவருடைய நம்பிக்கைக்கேற்ற ஓர் ஆலோசகராய் இருக்கவும் கொடுத்தார்.

அத்தியாயம் மூன்று

சார்ட்டர் ஹவுஸ் பள்ளியில் வெஸ்லி

ஜாண் வெஸ்லியின் தகப்பனுரான சங்கை சாமுவேல் வெஸ்லி ஜயரை ஆதரித்து உதவியவர்களில், பக்கின்காம் கோமகனுரும் ஒருவராவர். அவருடைய முயற்சியினால் ஜாண் தம்முடைய பதினேராவது வயதை அடையும் முன்பே சார்ட்டர் ஹவுஸில் புகழ்பெற்ற பொதுப் பள்ளியில் சேர்க்கப்பட்டார். பதினெட்டாம் நூற்றுண்டில் பொதுப் பள்ளி வாழ்க்கையில் மாணவர்களிடையே ஒழுக்கக் குறைவு காணப்பட்டது. வீட்டில் நல்ல ஒழுக்கத்துடன் வளர்க்கப்பட்டு வந்த ஜானுக்கு இந்தப் பொதுப் பள்ளியில் சேர்ந்ததும் ஒரு பெரிய மாறுதல் உண்டாயிற்று.

அந்நாட்களில் டயர் வகுப்புகளில் படிக்கும் பெரிய மாணவர்கள் சிறிய மாணவர்களின் உணவைத் திருடுவது ஒரு சாதாரண வழக்கமாயிருந்தது. ஆனால் வீட்டில் அளவான கொஞ்சம் உணவையே தாயாரிடம் உண்டு பழகிய ஜாண், ஒரு போஷாக்கு நிறைந்த ஒரு வன் எவ்விதம் இந்த வசதிக் குறைவுகளை மேற்கொள்ளுவானே அதைக்காட்டிலும் மகிழ்ச்சியோடு மேற்கொண்டார்.

பக்தியள்ள வீட்டிலிருந்து பொதுப் பள்ளிக்குப் படிக்க ஒரு மாணவன் செல்லுவது அபாயகரமான ஒன்று என மிகச் சரியாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தம்முடைய பள்ளி வாழ்க்கையைக் குறித்து ஜாண் வெஸ்லியே இவ்விதமாய் கூறுகிறார்: “நான் இந்தப் பள்ளியில் செலவிட்ட ஆறு அல்லது ஏழு வருடங்களில் வீட்டில் முன்பு எனக்கிருந்த வெளியரங்கமான கட்டுப்பாடுகள் யாவும் நீங்கிவிட்டபடியால் சாதாரணமான சில பக்திக் குரிய காரியங்களையும்கூட அசட்டைசெய்ய ஆரம்பித்து

தேன். பல பாவஸ்களை வெளிப்படையாகவே தொடர்ந்து செய்தேன். ஆனாலும் அப் பாவச் செயல்கள் உலக மக்களின் பார்வைக்குத் துன்மார்க்கமானவைகளைன்று ஒரு போதும் தெரியா. இப்படி வாழ்ந்துகொண்டே காலையும், மாலையும் வேதத்தை வாசித்து ஜூபத்தையும் செய்து வந்தேன்.....”

ஜான் வெஸ்லி பத்தாவது வயது முதற்கொண்டு பதினேழாவது வயது வரை வாழ்ந்த தம்முடைய ஆவிக் குரிய கீழான வாழ்வைத் திரை போட்டு மறைத்துக் கொள்ள விரும்பாமல் மிகத் தெளிவாக அறிக்கையிட்டதன் மூலம் அவருடைய உண்மையை அறியலாம். ஒரு மனிதன் தன்னுடைய வாழ்க்கையில் சாதாரண வெளியரங்கக் கடமைகளைக் கூடச் செய்யாது அசட்டை செய்யும்பொழுது, நிச்சயமாகவே அவனுடைய ஆத்துமாவி விருந்த ஆவிக்குரிய ஒளி அணிந்து அவன் தன் இருதயத்தைப் பொல்லாப்புக்கு ஒப்புக்கொடுத்து விட்டான் என்று தெளிவாக நாம் அறிந்துகொள்ளலாம்.

குழந்தைப் பருவத்திலிருந்து பெற்ற பயிற்சியையும் உபதேசத்தையும் காற்றில் பறக்கவிட்டு கீழே விழுந்து போன நிலையை ஜான் வெஸ்லி அடைந்ததைத் தெளி வாகக் காண முடிகிறது. விசுவாசத்தைப்பற்றி உறுதியான பயிற்சி பெற்றிருந்த ஜான் இப்பொழுது அதை விட்டு விலகித் தம்முடைய இரட்சிப்பின் நம்பிக்கையைச் சில சாதாரணக் காரியங்களில் பதிந்திருந்தது மிகவும் ஆச்சரியமான தொன்றுகும். வெஸ்லி இதைக் குறித்து “...நான் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் மிக மோசமான நிலையில் இல்லாதிருப்பதின் மூலமாகவும், பக்திக்குறியவைகளில் இன்னும் மகிழ்ச்சி கொண்டிருப்பதின் மூலமாகவும், வேதம் வாசித்து ஒழுங்காய் ஆலயத்திற்குச் சென்று என் ஜூபங்களை ஏற்றுப்பதினாலும் நான் இரட்சிக்கப்படலாம் என்று நம்பிக்கொண்டிருந்தேன்” என்று சொன்னார்.

இதைப் பார்க்குங்கால், நம் ஆண்டவரின் சரியான போதனையிலிருந்து எவ்வளவு கீழான ஒரு நிலையில்

ஜாண்வெஸ்வி விழுந்து விட்டாரென்பதை நாம் அறிய வாம். வெஸ்வி இரட்சிப்பைக் குறித்து மேலே குறிப் பிட்ட அந்தக் காரியங்கள் யாவையும் சற்றும் பிச்காவன் னம் ஒரு மனிதன் நிறைவேற்றினாலும்கூட அவன் ஓர் உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவருகை இயலாது. அந்நாட்க லில் திருச்சபை வாழ்க்கையோ வீழ்ச்சியுற்றிருந்தது. உலகப்பிரகாரமான வாழ்க்கையிலும், ஆவிக்குரிய வாழ்க்கையிலும் கூட ஒழுக்கக்கேடுகள் மலிந்து கிடந்தன. இவைகள் யாவும் ஒன்று சேர்ந்து வெஸ்வியை “மற்றவர்களைப்போல தான் அவ்வளவு கெட்டவனல்ல” என்று எண்ணித் திருப்தி கொள்ளும்படியான ஒரு சுய திருப்தியான நிலைக்குக் கொண்டுபோயின. ஜாண் வெஸ்வி இரட்சிக்கப்பட்டபின், யார் துன்மார்க்கமாய் வாழ்கிறார்களோ அவர்கள் தாம் தம்மைக் காட்டிலும் மோசமாய் வாழும் மக்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்து திருப்தி கொள்வார்களென்று திட்டமாய் உணர்ந்திருப்பார்.

ஜாண் வெஸ்வி, மார்க்கச் சடங்காச்சாரங்களை ஒழுங்காய் கடைப்பிடிப்பதால் மட்டும் ஒரு பயனும் இல்லையன்பதை அநேக ஆண்டுகளுக்குப் பின்னரே அறிந்துகொண்டார். அதன் பிறகு தமக்கு ழிகவும் தேவையாயிருந்த இரட்சிப்பைப்பெற தேவனிடம் திரும் பினார்.

அத்தியாயம் நான்கு

ஆக்ஸ்போர்டு பல்கலைக் கழகத்தில் ஜாண் வெஸ்லி

1720ஆம் ஆண்டு சார்ட்டர் ஹவுஸ் பள்ளியிலிருந்து ஜாண் வெஸ்லி ஆக்ஸ்போர்டிலுள்ள கிறைஸ்ட் சர்ச் கல்லூரியில் படிக்கும்படி வந்தார். வெஸ்லி இதற்கு முன்வரை அறிந்திராத ஒரு சூழ்நிலையிலும், மாணவர்களின் கூட்டுறவிலும் சேர வேண்டியதாயிருந்தது. அந்நாட்களில் பல்கலைக் கழகங்கள் ஒழுக்கக் கேட்டில் பிரசித்தி பெற்றிருந்தன. இவ்வித ஒழுங்கீனங்களுக்கும் தவரூன வாழ்க்கைக்கும் அங்கு படித்த மாணவர்கள் மட்டுமின்றி ஆசிரியர்களும் காரணமாயிருந்தார்கள்.

சார்ட்டர் ஹவுஸ் பள்ளியிலிருந்தபோதே ஜாண் வெஸ்லியின் கிறிஸ்தவ நற்பயிற்சிக்குப் பலத்த சோதனைகள் ஏற்பட்டன. ஆனால் இப்பொழுது கல்லூரியில் நுழைந்தவுடனே அவருடைய அந்த கிறிஸ்தவ நற்பயிற்சிகள் அதிகமாய் பாதிக்கப்பட்டன. குழந்தைப் பருவத்தில் பெற்றுக்கொண்ட நற்பழக்கங்கள் அவரிடம் காணுமற்போயினும், பக்திக்குரிய சில அனுசாரங்களும், வேத வாசிப்பும் இன்னும் தோற்றமளித்தன. கல்லூரி வாழ்க்கையில் நுழைந்த சமயம் வெஸ்லிக்குத் தம்முடைய வாழ்க்கையைப்பற்றிய எந்த ஒரு திட்டமான எண்ணமோ, உறுதியான குறிக்கோளோ இல்லை. ஒரு காலத்தில் இங்கிலாந்தின் அரசியல் வாழ்க்கையிலேயே ஒரு புரட்சியை ஏற்படுத்திய வெஸ்லியினிடம் அந்தவிதமான வல்லமையும், நற்குணமும், இளமையிலிருந்தன வாவிவன்று யாராவது பார்க்கமுற்பட்டிருந்தால் நிச்சயம் அவர்கள் ஏமாந்தே போயிருப்பர்.

ஜான் வெஸ்லியுடன் கல்லூரியில் பயின்ற ஒருவர் வெஸ்லியைப் பற்றி, அவர் மதிநுட்பமும், திறமையும் மூன்றா ஒரு மாணவராயிருந்தாரென்றும், தந்திரமாய் வாக்குவாதம் செய்யும் திறமையினுல் யாரையும் பேச விடாமல், இடைமறித்து வாயை அடைத்து விட்டு, அவர்களை நோக்கிப் பரியாசச் சிரிப்பு சிரிப்பாரென்றும் குறிப்பிடுகிறார். அவரிடமிருந்த சாதுரியமாய்ப் பேசும் தன்மையும், நகைச்சுவை ததும்பும் பேச்சுகளும் அநேகரை அவர்பால் கவர்ந்துவிட்டன.

வெஸ்லி தாம் கல்லூரியிலிருந்த நாட்களில் தம் வீட்டாரோடு அடிக்கடி கடிதத்தின் மூலம் தொடர்பு வைத்தார். அவ்வமயம் தான், அவருடைய பெற்றேர் எப்பொர்த்திலிருந்து ரூட் என்னும் ஊருக்கு மாற்றப் பட்டார்கள். வெஸ்லி தம் வீட்டிற்கு எழுதிய கடிதங்களின் வாயிலாக அவருக்குத் தம் குடும்பத்தின் மேலிருந்த உண்மையான பற்றை அறியமுடியும். வெஸ்லிக்குக் கல்லூரியில் கிடைத்த படிப்புதலி பணம் அவருடைய செலவிற்குப் போதுமானதாக இல்லை. ஆகவே அவருடைய தகப்பனார் சற்று சிரமத்துடனே பணம் அனுப்பிக்கொண்டிருந்தார். இவ்விதப் பண நெருக்கடி வெஸ்லிக்கு அதிக வேதனை தந்தது. சூசன் ஞானோ, தம் மகனுடைய ஒவ்வொரு வாழ்க்கைத் திருப் பத்திலும் ஒரு காக்கும் தூதனைப்போல, மகிழ்ச்சியும், ஆறுதலும் தரக் கூடிய விதத்தில் உற்சாகமுட்டும் கடிதங்களை எழுதிக் கொண்டிருந்தார். அவற்றில் ஒன்று பின்வருமாறு: “அன்பு மகனே, நீ சோர்ந்து போகாதே, உன் கடமையைச் சரிவரச் செய்; உன் படிப்பில் கருத்தாயிருந்து வளமான வருங்கால நாட்களை எண்ணிக்கொள். உனக்காக எது முடியாமற்போன லும், கொஞ்சமாவது உதவிகளை இவ்வாண்டின் இறுதிக் குள் சேர்த்து வைக்கிறோம். அன்பு மகனே, சர்வ வல்ல நம் தேவன் தாமே உன்னை ஆசீர்வதிக்கும்படியாய் அவரை நோக்கியே மன்றூடுகிறேன்.”

ஜான் வெஸ்லி 1724ஆம் ஆண்டு பட்டம் பெற்ற வுடன் தம் வருங்காலத்தில் எந்த ஊழியத்தைத் தெரிந்து

கொள்ள வேண்டுமென்ற ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டிய நிலையிலிருந்தார். பெற்றோரோ அவரைப் போதகர் ஜாழி யத்திற்காகத் தான் பக்குவப்படுத்தி வந்தனர் என்பது வெஸ்விக்கு நன்கு தெரிந்திருந்தபோதிலும் அவ்வித தூய்மையான ஓர் அழைப்பிற்கு, ஆவிக்குரிய தகுதி தம்மிடமிருந்ததா என்ற கேள்விதான் அவருக்குள் கிரியை செய்துகொண்டேயிருந்தது. இக்கேள்வி அவருக்குத் துக்கத்தை மட்டுமல்ல, அவருடைய கடந்தகால வாழ்வின் உபயோகமற்ற நிலையையும் நன்கு எடுத்துக் காட்டிற்று. இதைக் குறித்து வெஸ்வியே “அந்தரங்க வாழ்வில் தூய்மையாய் இருக்கவேண்டும் என்பதைப் பற்றி நான் இதுவரை எண்ணியதே இல்லை. ஆனால் சில பாவங்களைச் செய்துகொண்டே வழக்கமான வாழ்க்கையும் வாழ்ந்து கொண்டு திருப்தியடைந்திருந்தேன். வருடத்தில் மூன்று தடவைகள் மட்டும் எப்படியாவது பரிசுத்த இராப்போஜனத்தில் பங்குகொள்ள முயற்சிப் பேன். அந்நேரங்களில் மட்டும் என் மனம் பாவ வாழ்வைக் குறித்துச் சற்று குத்திக்காட்டும்” என்பதாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

ஜான் வெஸ்வி இவ்வித ஆழமில்லாத பக்தியுடனிருந்த பொழுதுதான் ஒரு சமயம் அங்கிருந்த ஜான் என்னும் கல்லூரி காவற்காரன் தன்னுடைய எளிய பக்தியின் மூலமாயும், வஞ்சனையற்ற வாழ்க்கையின் மூலமாயும், வெஸ்வியின் மனச்சாட்சியை உருவக் குத்தினான். ஒரு நாள் இரவு அக்காவற்காரனேடு அசிரத்தையாக வெஸ்வி உரையாடிக் கொண்டிருந்தார். “நீ உன் வீட்டிற்குப் போய் வேறு ஆடை அணிந்துகொள்” என்றார். “இவ்வுலகில் எனக்கு இந்த ஓர் ஆடை மட்டுமே உண்டு; அதற்காகத்தேவனைத் துதிக்கிறேன்” என பதிலளித்தான். திரும்பவும் வெஸ்வி “சரி நீ வீட்டிற்குப் போய் இராச் சாப்பாட்டை உண்ணு” என்றார். அவனே “இன்றைக்கு நான் சாப்பிடும்படியாகத் தண்ணீரைத் தவிர வேறு ஒன்றுமே கிடையாது, அதற்காகவும் நான் தேவனைத் துதிக்கிறேன்” என்றான். திரும்பவும் வெஸ்வி “இப்போது அதிக நேரமாகிவிட்டது, உன்னை வெளியே

தள்ளி கதவைப் பூட்டிவிட்டால், இனி எதற்காக நீங்கள் தேவனுக்குத் துதி செலுத்துவாய்? என்று கேட்டார். உடனே அவன் “படுப்பதற்கு நல்ல கற்கள் பாவப்பட்ட தரையிருப்பதால் நான் ஆண்டவரைத் துதிப்பேன்” என்றார். கடைசியாக வெஸ்லி அவனிடம் “சரி ஜாண், உண்ண உணவும், உடுக்க உடையும், படுக்க இடமும் இல்லாவிட்டாலும் நீ தேவனைத் துதிக்கிறோய். இன்னும் எவற்றிற்கெல்லாம் நீ அவரைத் துதிப்பாய்?” எனக் கேட்டார். உடனே அக் காவற்காரன் “எனக்கு வாழ்வை ஈந்ததற்காகவும், தேவனை நேசிக்குப்படியான ஒர் இருதயத்தையும், அவருக்கு ஊழியம் செய்ய வேண்டுமென்ற வாஞ்சசையையும் எனக்குத் தந்ததற்காகவும் நான் அவரை முழு இருதயத் துடனும் துதிப்பேன்” என்பதாகப் பதிலளித்தான். உடனே ஜாண் வெஸ்லி தன்னிடமில்லாத ஏதோ ஒன்று இந்த மனிதனுடைய பக்தியில் இருக்கிறதென்பதைத் தெளிவாக அறிந்துகொண்டார்.

ஜாண் வெஸ்லி தாம் போதகர் ஊழியத்தில் சேரவிரும்பி, அதைத் தன் தகப்பனுருக்குத் தெரிவித்த பொழுது அவர் “வயிற்றுப் பிழைப்புக்காக ஏனியின் புதல்வர்களைப் போல இவ்வூழியத்தைத் தெரிந்து கொள்ளாதே” என்று பதிலெழுதிவிட்டார். ஆனால் சூசன் னாலோ தன் மகனுடைய கடிதத்தைக் கண்டு அவனிடம் ஒரு மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறதென அறிந்து ஒரு சரியான பதில் எழுதினார். “உன் தகப்பனார் உன்னை நுட்பமானப் படிப்பில் ஈடுபடுத்தலாம் என்று எண்ணங்கொண்டுள்ளார். அது ஒருவேளை தற்செயலாக உனக்குப் பயனளிக்கலாம். ஆனால் உண்மையான ஆவிக்குரிய ஊழியத்தைக்காட்டிலும் அது விரும்பி ஏற்கத்தக்க நல்ல. வாழ்க்கையின் மிக முக்கியமான தேவையை அடிட்டை செய்துவிட்டு முக்கியமல்லாதவற்றைப் படிப்பதற்காய் உன் நேரத்தைச் செலவிடும்படியான பெரும் தீங்கினின்று உன்னைத் தவிர்க்கும்படியாய் நான் கருத்தாய் தேவனை நோக்கி மன்றாடுகிறேன். உனக்கு வேறு அந்த ஆலோசனையும் தர நான் துணியமாட்டேன்.

சர்வ வல்ல தேவன் தாமே உன்னை வழி நடத்தி ஆசீர் வதிப்பாராக.....மத சம்பந்தமான பக்தியை உன் வாழ்க்கையிலும் உண்மையானதாய் ஆக்கிக்கொள்ள நீ கருத்தாய் தீர்மானம் செய். ஏனெனில் அது நமக்கு அவசியமானதுமட்டுமின்றி நம் அன்றூட வாழ்விற்குத் தேவையான ஒன்றுமாகும். மற்ற யாவும் குறைந்த தர முள்ளவைகளேயாகும். இயேசு கிறிஸ்து உன்னை முற றிலும் இரட்சித்துவிட்டாரென்னும் நம்பிக்கை உன்னி விருக்க வேண்டுமென நான் விரும்புகிறேன். அவ்வித நம்பிக்கை உனக்குள் இருக்குமாயின், உன்னுடைய பாடுகளுக்கேற்ற அளவுகடந்த ஆசீர்வாதங்களைப் பெறு வாய். ஆனால் மாருக அவ்வித இரட்சிப்பின் நம்பிக்கை உனக்குள் இல்லாவிட்டால், அநேகந்தரம் கண்ணீர் சிந்தி துக்கத்தையே அனுபவிப்பாய்.’’

போதகர் ஊழியத்திற்கே போகவேண்டுமென்று தீர்மானித்த பிறகு ஜாண் வெஸ்லியின் வாழ்க்கைப் பாதையில் ஆச்சரியப்படத்தக்கதான திடர் மாறுதல்கள் ஏரா எமாய் ஏற்படலாயின. அவருக்கு இருபத்திரண்டு வயது நிரம்பி இருந்தபோது பிஷப் பார்ட்டர் என்பவர் வெஸ்லியைப் போதகராய் அபிஷேகம் செய்துவைத்தார். அந்நாட்களில் சில முக்கியமான நூல்களைக் கருத்தாய் வெஸ்லி வாசிக்கும்படி நேரிட்டபடியால் அவை அவருடைய மனதை ஒரு சரியான நிலைக்குத் திருப்பி ஒழுங்கு படுத்தின. அவருடைய வாழ்க்கைக்கு அச்சமயம் தேவைப்பட்ட சீர்திருத்தத்தை அவர் அடையத்தக்கதான ஒரு கருவியாகவும் அவைகள் இருந்தன. தாமஸ் கெம்பிஸ் என்பவர் எழுதிய ‘‘கிறிஸ்துநாதர் அனுசாரம்’’ ஜெரமி டெய்லர் எழுதிய ‘‘தூய்மையாய் வாழ்தலும், மரித்தலும்’’ லா என்பவர் எழுதிய ‘‘மெய்யான அழைப்பும், கிறிஸ்தவரினிறைவும்’’ இவைகளே ஜாண் வெஸ்லியின் வாழ்க்கையைச் சீர்திருத்திய புத்தகங்களில் சில வாரும்.

இவ்விதமாய் தமக்கேற்பட்ட மாறுதலைக் குறித்து வெஸ்லியே சொல்லுவதாவது: ‘‘பக்தியுள்ள ஒரு நண்

பரோடு அதிகமாய்த் தொடர்பு கொள்வதின் மூலமாய் நான் என்னுடைய நடவடிக்கைகள் முழுவதையும் மாற்றிக்கொள்ள ஆரம்பித்தேன். பக்திக்குரிய காரியங்களைத் தியானிப்பதற்கென்றே நினமும் ஒன்று அல்லது இரண்டு மணி நேரங்களை ஒதுக்கி வைத்தேன். ஒவ்வொரு வாரமும் கார்த்தருடைய பந்தியில் சேர்ந்தேன். என்னுடைய வார்த்தைகளிலும், செய்கைகளிலும் எந்த விதப் பாவமும் செய்துவிடாமலிருக்க அதிக கவனமாய் இருந்தேன். அந்தரங்கத் துய்மையையப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்ற ஒரே வாஞ்சசயுடன் அதற்காக ஜூபிக்க ஆரம்பித்தேன். இவ்விதமாய் அநேகக் காரியங்களைச் செய்து இப்பொழுது ஒரு நல் வாழ்க்கை வாழ ஆரம்பித்ததினால் நான் ஒரு நல்ல கிறிஸ்தவன் என்பதில் கொஞ்சமும் சந்தேகப்படவே இல்லை.”

ஜான் வெஸ்லி தாமே ஏற்படுத்திக்கொண்ட சுயநீதி தேவனுடைய பார்வையில் ஒருவித பயனையும் தராதென்று அறியாத ஒரு பரிதாபமான நிலையில் அந்நாட்களில் இருந்தார். ஆவிக்குரிய பிறப்பின் சத்தியத்தையும், உண்மையையும் அவர் அறியாமலிருந்தார். தேவனுடைய இராச்சியத்திற்குள் பிரவேசிக்க அது மிகவும் அவசியம் என்பதையும் அறியாமலிருந்தார். இவ்விதமான மக்களைக் குறித்துத்தான் தேவனுடைய வசனம் “எப்படியென்றால், அவர்கள் தேவநீதியை அறியாமல், தங்கள் சுயநீதியை நிலை நிறுத்தத் தேடுகிறபடியால் தேவநீதிக்குக் கீழ்ப்படியாதிருக்கிறார்கள்” என்பதாகக் கூறுகிறது. மனிதனால் உண்டாக்கப்படும் சுயநீதி கிறிஸ்துவினுடைய நீதியைக் காட்டிலும் மகாக் கீழ்த்தரமானதென்றும், தேவனால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படாததும், அவருடையப் பார்வையில் அழுக்கான கந்தை என்றும் வெஸ்லி அறியாதவராய் இருந்தார்.

இரட்சிக்கப்படாத மக்களிடையே இயற்கையாகக் காணப்படும் இருமனமுள்ள நிலையைத் தம்மிடமிருந்து

தள்ளிவிட வெஸ்லி கடினமாய் முயன்றார். ஏனைனில் தாழ்மையின் விருப்பம், மாயமற்ற அன்பு, எதைப் பேசி னலும், செய்தாலும் நேர்மையாயிருத்தல் போன்ற இவைகளே பரலோகத்திற்குப் போக விரும்பும் ஒருவனுக்கு இருக்கவேண்டிய மிக முக்கியத் தேவை என்பதைக்கண்டார்.

ஜூரமி டெய்லர் எழுதிய “தூய்மையாய் வாழ்தலும் மரித்தலும்”என்னும் நூலின் ஆழ்ந்த கருத்துக்கள் ஜான் வெஸ்லியை அதிகமாக அசைத்தன. அதைப்பற்றி வெஸ்லியே சொல்வதாவது: “நான் முற்றிலும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளேன். நான் வாழ்க்கை முழுவதையும் அதாவது என் சிந்தனைகள், வார்த்தைகள், செய்கைகள் யாவையும் தேவனுக்கென்றே ஒப்புக்கொடுத்துவிட உறுதி பூண்டுவிட்டேன். ஏனைனில் நடுநிலை வாழ்க்கை வாழ இயலாதென்று என் மனச்சாட்சிக்கே நன்கு தெரி கிறது. என் வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதியை மட்டுமின்றி, முற்றிலுமாக என் வாழ்க்கையை நான் ஒன்று தேவனுக்கு, அல்லது எனக்கு, அதாவது பிசாசிற்கு ஜீவபஸியாக ஒப்புக் கொடுக்க வேண்டும். பிசாசிற்குப் பாதியும், தேவனுக்குப் பாதியுமான வாழ்க்கை இருக்க முடியாது.” வெஸ்லி இப்புத்தகத்தைப் படித்ததன் விளைவாக அவர் தம்முடைய அன்றூட நிகழ்ச்சிகளைக் குறித்து வைக்க ஆரம்பித்தார். தாம் எவ்வாறு ஒவ்வொரு மணி நேரத்தையும் செலவிட்டாரென்பதைக் குறிக்கவே அவ்வாறு எழுத ஆரம்பித்ததாகச் சொல்லியுள்ளார்.

“நான் ஓய்வினிடமிருந்து முற்றிலுமாய் விடைபெற்றுக் கொண்டேன்” என்பதாய் வெஸ்லி தம் தீர்மானத்தில் உறுதியுடன் இருந்தது பற்றிக் குறிப்பிட்டார். அதைக்குறித்து மற்றொருவர் “ஓய்வும் வெஸ்லியும் பிறகு ஒருவரையாருவர் திரும்பச் சந்திக்கவேயில்லை” என்று சரியாய்க் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

அத்தியாயம் ஜந்து

விங்கன் கல்லூரியில் வெஸ்லி

1726 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் தாம் விங்கன் கல்கல்லூரியில் ஆசிரியராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள மகிழ்ச்சிகரமான செய்தியைத் தம் பெற்றேருக்கு வெஸ்லி தெரிவித்தார். இச் செய்தி பெற்றேரின் இதயங்களில் பெரும் மகிழ் ஒட்டிற்று. ஏனெனில் அதுவரை தொடர்ந்து இருந்தப் பணத் தொல்லீக்கு இனி ஒரு முடிவு ஏற்பட்டுவிட்டதல்லவா?

ஜான் வெஸ்லி தம்முடையச் சொந்தச் செலவுகளை வெகுவாய்க் குறைத்துப் பெற்றேருக்கு அதுமுதற் கொண்டு பண உதவி செய்ய முயன்றார்.

விங்கன் கல்லூரியில் கட்டுப்பாடும், ஒழுக்கமும் மேலான நிலையிலிருப்பதை வெஸ்லி கண்டார். அங்கு அவர் கிரேக்க மொழி விரிவுரையாளராயும், வகுப்புகளின் மேற்பார்வையாளராயும் அமர்த்தப்பட்டார். அங்கு ஒவ்வொரு வாரமும் தம் சொந்த வாழ்விற்குப் பயனளிக்கும் பல்வேறு பாடங்களைத் தாமே கற்று வந்தார். தம் முடைய பழைய கல்லூரிகளை விட்டு இங்கு வந்தவுடன் வெஸ்லி, நித்திய வாழ்வின் மகிமையின் கணத்தைத் தரக்கூடிய, உன்னத வாழ்க்கையைத் தேடிக் கண்டு பிடிக்க, தம்மோடு வர விரும்பாத நண்பர்களின் தொடர்பை முற்றிலும் நீக்கிவிட்டார்.

வெஸ்லியின் வயதான தகப்பனார், தம் குரு ஊழி யத்தில் தமக்கு உதவியாயிருக்க உடனே வரவேண்டுமென அழைத்தபடியால் வெஸ்லி, விங்கன் கல்லூரியை விட்டு 1727 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் ரூட் என்னு பிடத்திற்குச் சென்றார். அவ்விடத்தில் தம் தகப்பனாருக்

குக் கீழ் உதவி குருவாகச் சுமார் இரண்டோகால் வருடங்கள் உழைத்தார். அதன்பின் விங்கன் கல்லூரியே வெஸ்லியைத் தன்னிடம் திரும்ப அழைத்துக் கொண்டது.

ரூட்டில் உதவி குருவாயிருந்த நாட்களில் வெஸ்லி அநேகந்தடவைகள் பிரசங்கங்கள் செய்திருந்தார். ஆனால் அவைகள் மக்களுக்கு ஒருவித பயனையும் அளிக்கவில்லை. அதைக் குறித்து வெஸ்லி, 1725 ஆம் ஆண்டிலிருந்து, 1729 ஆம் ஆண்டு முடிய நான் செய்த பிரசங்கங்களில் ஏதோ குறை இருந்தது. ஆகையால் தான் அவ்வழியங்களில் நான் எவ்விதக் கணியையும் காண முடியவில்லை. என் பிரசங்கங்களைக் கேட்கும் மக்கள் அனைவரும் இரட்சிக்கப்பட்டக் கிறிஸ்தவர்களென்றும், அவர்களில் அநேகருக்கு மனந்திரும்புதல் அவசியமில்லையென்றும் தவறாக நான் என்னிக்கொண்டபடியால் அவர்களுக்குச் சுவிசேஷத்தைப் பற்றியோ, மனஸ்தாபப்பட்டு மனந் திரும்புதற்கேற்ற அடிப்படையானவைகளைப் பற்றியோ நான் பிரசங்கிக்காமலிருந்தேன்” என்று மனஸ்தாபப்பட்டு துக்கத்துடன் எழுதி னார். அந்நாட்களில் வெஸ்லியே இரட்சிக்கப்படாமலிருந்தபடியால், பொதுவாக இரட்சிக்கப்படாத பிரசங்கிமார்கள் எப்படி முதற்படியாகிய மனந்திரும்புதலைக் குறித்துப் பிரசங்கியாமல், ஒழுங்கற்றபடி பிரசங்கிப்பார்களோ, அதுபோலவே வெஸ்லியும் செய்துவிட்டார். ஆகையால் தான், தம்முடைய கடின உழைப்பிற்குப் பின், மாபெரும் கணிகளை எதிர்பார்த்திருந்த வெஸ்லிக்குப் பெருத்த ஏமாற்றமுண்டாயிற்று. இது ஓர் ஆச்சரியமன்று!

அத்தியாயம் ஆறு

தூய்மைக் குழு

ஜான் வெஸ்வீயின் தம்பி சார்லஸ் வெஸ்வி வெஸ்ட் மினிஸ்டர் பள்ளிப் படிப்பை முடித்து ஆக்ஸ்போர்டி ஹால் கிறைஸ்ட் சர்ச் கல்லூரிக்கு வந்துவிட்டார். பக்தியைக் குறித்து அவரிடம் ஜான் வெஸ்வி பேசினார். இவ்விதமாய் சமயப் பற்றைக் குறித்து ஜான் பேசிய வுடனே, சார்லஸ் தன் அண்ணனிடம் “இது என்ன, திடீரென நீர் நினைத்த மாத்திரத்திலேயே நான் பக்தி மானுகிலை வேண்டுமென விரும்புகிறோ?” என வெறுப் புடன் கேட்டார். ஆனால் ஜான் தம் பெற்றேரிடம் வீட்டிற்குச் சென்றிருந்த காலத்தில் சார்லஸ் க்கு இருந்த வெளிப்படையான மதவெறுப்பு நீங்கியது. சத்தியத்தை அறிந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற வாஞ்சலையும் உண்டா யிற்று. இதன்பின் சார்லஸ் தன் அண்ணன் ஜானுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் “எனக்கு நன்மையுண்டாக நீர் உபயோகப்படுத்தப்பட்டதற்காக நான் அதிக மகிழ்ச்சி யடைகிறேன். நான் இந்நிலைக்கு வந்தது யாரோ ஒரு வர் செய்த பெரும் ஜெபத்தின் காரணமென நினைக்கி ரேன்; அது பெரும்பாலும் என்னுடைய தாயாரின் ஜெபமாகவே இருக்குமென கருதுகிறேன். என் ஆவிக் குரிய நிர்விசாரத்திலிருந்து நான் எப்படி, ஏன், விழித்தே வென்பது எனக்கே சொல்ல முடியவில்லை” என்பதாய் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

இக் கடிதமே இவ்விரு சகோதரர்களும் கிறிஸ்துவுக் காக ஒன்று சேர்ந்து செய்த மகா பெரிய காரியங்களுக்கு ஆரம்பமாக இருந்தது. உன்மையிலேயே சூசன்னாள் தம் மகன் சார்லஸ் வெஸ்வீக்காக முழங்காவில் நின்று மன்றுடிக்கொண்டிருந்ததன் விளைவாக, வாலிபனுயிருந்த சார்லஸ் எல்லாவித உலகக் கட்டுகளிலிருந்தும் மீட்கப் பட்டார்.

ஜாண் வெஸ்வி ரூட்டிவிருந்து ஆக்ஸ்போர்டு திருப்பியவுடன் அங்கேயுள்ள பல்கலைக்கழகத்தில் ஊக்கநிறைந்த சில வாசிபர்கள் தம் சகோதரன் சார்ல்கைசுற்றி இருப்பதைக் கண்டார். அவ் வாசிபர்கள் மகிழ்வுடன் ஜாணை வரவேற்று அவரைத் தங்களுடைகுமுவின் தலைவராகவும் மதித்தார்கள். இது சார்ல்சிற்மிகவும் திருப்தியாகவும், மாபெரும் மகிழ்ச்சியாகவுஇருந்தது. இப்பேர்ப்பட்ட பெரிய உத்திரவாதத்தைற்று நடத்த ஜாண் வெஸ்வி ஆயத்தமாயிருந்தா ஆக்ஸ்போர்டிற்கு வரும் முன்பாகத்தான் வெஸ்அநேக மைல்கள் பிரயாணம் செய்து, பக்தியுள்ள ஒபெரியாரைச் சந்திக்கச் சென்றிருந்தார். அப் பக்யுள்ளப் பெரியார் சொன்ன வார்த்தைகள் வெஸ்வியிடமனதில் தொனித்துக் கொண்டேயிருந்தன. அப் பெரியாசொன்னதாவது: “ஜயா, நீர் தேவனுக்கு ஊழியசெய்து பின் பரலோகம் செல்ல வீரும்புகிறீர். அப்பயானுல் ஒன்று மட்டும் நன்கு ஞாபகத்தில் வைத்து கொள்ள வேண்டும். நீர் தனிமையாக தேவனுக்கென்உழைக்க முடியாது. ஆதலால் பக்தியுள்ள நண்டகளைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். அல்லது அப்படிப்பட்டவர்களை நீரே உருவாக்க வேண்டும். வேதாகமதில் தனிமையான பக்தியை நாம் பார்ப்பதேயில்லை என்பதேயாகும்.

தூய்மைக் குழுவைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்களுகிடையே பாவம் பிரவேசிக்க இடந்தரவில்லை. தங்களால் இயன்றவரை தூய்மையும், ஒழுங்கும் நிறைந்வாழ்வைக் கடைப்பிடித்தொழுகும்படியாய் தங்கள் இருயத்தில் உறுதி பூண்டிருந்தார்கள். தங்களுக்குப் பிருந்த தீமையை எதிர்த்து, தொடர்ந்து போராடிகொண்டேயிருந்தார்கள். ஒரே மனதையுடைய இவாசிபர்களுக்காகத் தேவன் தம் இருதயத்தில் உன்னமான திட்டங்களை வைத்திருந்தார்.

இத் தூய்மைக் குழு மேற்கொண்ட முதற்காரிய வேதாகமப் படிப்பேயாகும். இவ்வித வேத ஆராய்

வியை அவர்கள் ஊக்கத்துடனும், திறந்த மனதுடனும், முழு பக்தி விநயத்துடனும், ஷிடாமுயற்சியோடு நடத்தினதாக ஓர் ஆசிரியர் குறிப்பிட்டிருந்தார். இதைக் குறித்து வெஸ்வி குறிப்பிடுவதாவது: “ஓரே மனதை புடைய நான்கு வாஸிபர்களை மட்டும் கொண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட அந்த ஆரம்ப நாட்களிலேயே ஒவ்வொரு வரும் வேதாகமம் ஒன்றையே சார்ந்திருந்தனர். அதுவே அவர்களுடைய ஒரே முடிவுமாயிருந்தது. இவ்வாறு இருந்தத்தினால் அங்குள்ள உடன் மாணவர்கள் அவர்களை ‘பைபிள் வெறியர்கள்’ என்றும் ‘பைபிள் பூச்சிகள்’ என்றும் தொடர்ந்து பரியாசம் பண்ணியும், நிந்தித்தும் வந்தார்கள். ஆனாலும் இன்றுவரை அவர்களுடைய ஒரே திடமான முயற்சி எதுவென்றால் வேத வாக்கியங்களின் படிமட்டுமே சிந்தித்தும், பேசியும் வந்ததேயாகும்.”

இவ்வாறு இருந்த நாட்களில்தான் வியைரஸ்ட் சர்ச்கல்லூரியிலிருந்த ஒரு மாணவன் தூய்மைக் குழுவினரை குறித்துப் பரியாசம் பண்ணும் எண்ணத்துடன், புதுமையான ஒழுங்குகளோடு கூடிய ஒரு கூட்டம் என்று அர்த்தங்கொள்ளும்படியாக “இங்குப் புதிய மெதடிஸ்ட்கள் உண்டாயிருக்கிறார்கள்” என்று விளையாட்டாகச் சொன்னான். ஆனால் அந்த ‘மெதடிஸ்ட்’ என்னும் பரியாசச் சொல் அத்தூய்மைக் குழுவிலிருந்த மாணவர்களை விட்டு நீங்காதபடி உறுதியாய் நிலை கொண்டு விட்டது.

தூய்மைக் குழு வெகுவிரைவில் பல்கலைக் கழகத்தின் கவனத்தைக் கவர்ந்துவிட்டது. பல்கலைக் கழகத்திலிருந்த மக்கள் இத்தூய்மைக் குழுவிலிருந்த மாணவர்களைப் பரியாசம் செய்தும், கேவி பண்ணியும் வந்தார்கள். ஆனால் இவர்களோ சற்றும் சோர்ந்து போகாமல் அங்குள்ள ஏழைகளைப் பராமரித்தும், போக்கிரிகாய் தெருக்களில் அலைந்துகொண்டிருந்த வாஸிபர்களுக்கு உபதேசங்களும், போதனைகளும் செய்தும், விறையுற்றிருந்தோரின் மத்தியில் பிரசங்கித்தும் வந்தார்கள். இவ்விதமாய் இவர்கள் ஊழியம்செய்து வந்தது அக்கல்லூரியிலுள்ள ஆடம்பரமான நிலையிலிருந்த சில

ருக்கு அதிகக்கோபத்தைக் கிளப்பிவிட்டது. இத்தாய் மைக்குமுவின் நடவடிக்கைகளுக்கு விரோதம் தெரிவிக் கும் முறையில் அவர்கள் ஒரு கண்டனக் கூட்டத்தை யும் கூட்டினார்கள். ஆனால் தூய்மைக் குழுவினரோ தங்களுக்கு விரோதமாய்ச் சாட்டும் குற்றச்சாட்டுகளைக் குறித்துக் கவலையே கொள்ளவில்லை. தூய்மைக் குழுவினர் இவ்விதமான சாதாரணக் கண்டனக்கூட்டங்களையும், நிந்தனைகளையும் காட்டிலும் மிகப்பெரிய உபத்திர வங்களையும் சந்திக்க ஆயத்தமாய் இருந்தார்கள். ஆகஸ்போர்டில் பரியாசம் பண்ணிக்கொண்டு அலைந்த அக் கட்டுக்கடங்கா மாணவர்களால் இத் தூய்மைக் குழுவினரை உண்மையான பக்தி வெராக்கியத்திலிருந்து சற்றும் பின்வாங்கச் செய்ய முடியவில்லை. ஆலயத்தில் அநேகர் கேவி பண்ணிக்கொண்டிருக்க பரிசுத்த இராப் போஜனத்தில் பங்கீகூக்கும்படி இத்தூய்மைக் குழுவினர் யாவரும் ஒன்றும் எழுந்து பிரசங்க பீடத்தண்டை செல்வதை ஒரு வாவிபன் ஆழ்ந்த உள்ளக் கிளர்ச்சியுடன் கவனித்துக் கொண்டேயிருந்தான். இவன்தான் ஜியார்ஜ் விட்பீல்டு. ஜியார்ஜ் விட்பீல்டு ஒரு சத்திரக் காவல்காரரின் மகன். ஆகஸ்போர்டிலுள்ள பெம்பு ரோக் கல்லூரியில் கீழான சில ஊழியங்களைச் செய்து கொண்டு அக் கல்லூரியிலேயே கல்வி கற்றும் வந்தார். தாம் இந்தக் கீழான நிலையில் இருந்தபடியினால் தூய்மைக் குழுவில் சேரச் சற்றுத் தயங்கினார். ஆனால் சார்லஸ் வெஸ்ஸியோ விட்பீல்டுடன் நட்பு செய்து அவரைத் தூய்மைக் குழுவிற்குக் கூட்டி வந்தார். சார்லஸ் அவருக்குப் படிப்பதற்காகக் கொடுத்திருந்த புத்தகங்கள் அவரைத் தட்டி எழுப்பினபடியால், தேவணைச் சந்திக்கும் படியான நிலைக்கு வந்து முடிவில் இரட்சிப்பையும் பெற்றார்.

ஆரம்ப நாட்களில் வெஸ்வி மாணவர்களின் கேவி பரியாசத்திற்குத் தனிமையாய் ஆளாகிக் கொண்டிருந்த சமயம் அவருடையத் தகப்பனார் அவரைத் தெரியப் படுத்து முகமாய் இவ்வாறு எழுதினார்: “பிசாசானவன்

மரித்துப் போனுனென்றே, தூங்கிவிட்டானென்றே, அவனுக்கு உதவியாட்கள் இல்லையென்றே நாம் என்னக்கூடுமா? மக்கள் பரியாசம் செய்தாலும், நீதி அதைத் தாங்கிக்கொள்ளும். நம்முடைய கர்த்தரும், ஆண்டவருமாயிருக்கிற இயேசு கிறிஸ்துவே இந்த உலகத்தில் வாழ்ந்தபொழுது இதைக்காட்டிலும் அதிகமான நிந்தையைச் சுகித்தார். நாமும் அவருடைய அடிச்சுவட்டைச் சரியாக பின்பற்றுவிட்டால், அவர் பெற்ற மகிழ்ச்சியில் நாம் பங்குகொள்ள முடியாது.”

தூய்க்கைக் குழுவினர் ஒவ்வொரு வாரமும் கடைப் பிடித்துவந்த கட்டுப்பாடான அட்டவணையைப் பார்ப்போம். “முதலில் நண்பர்கள் ஒவ்வொரு ஞாயிறு மாலை யும் ஒன்று கூடினார்கள். பிறகு வாரத்தில் இரண்டு நாட்கள் கூடினார்கள். கடைசியில் ஒவ்வொருநாளும் மாலை ஆறு மணிமுதல் இரவு ஒன்பது மணிவரை கூடினார்கள். அவர்கள் தங்கள் கூட்டத்தை ஜெபத்துடன் ஆரம்பித்தார்கள். கிரேக்கு மொழியில் எழுதப்பட்ட புதிய ஏற்பாட்டையும், இலக்கியங்களையும் கற்றார்கள். பிறகு முந்தின நாளில் செய்த காரியங்களைப் பரிசீலனை செய்தார்கள். அதன் பின் மறுநாளில் தாங்கள் செய்ய வேண்டிய வேலையைக் குறித்தும் ஆராய்ந்தார்கள். கடைசியாக எளிய இராச்சாப்பாட்டுடன் கூட்டம் முடிவடையும். ஒவ்வொரு வாரமும் கர்த்தரின் பரிசுத்த இராப்போஜனத்தில் பங்கு பெற்றார்கள். வாரத்தில் இருமுறை உபவாசமிருந்தார்கள். தங்களையே நன்கு சோதித்து ஆராயும்படியான ஒரு முறையையும் வைத்துக் கொண்டார்கள். இவைகள் எல்லாவற்றின் மூலமாயும் தேவ சித்தத்தை நன்கு அறிந்து அதன்படி நடப்பதையும், அவருடைய நற்காரியங்களுக்காக வைராக்கியமாய் இருத்தலையுமே முக்கியமான குறிக்கோளாய்க் கொண்டார்கள்.” பக்தியும் உண்மையுமின் இந்த இளம் வாலிபர்களின் சவால் நிறைந்த வாழ்க்கையிலிருந்து, பொதுவாக கிறிஸ்துவின் நாமத்தைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கிற யாரும் தப்பிக்கொள்ள முடியாது.

இத்தாய்மைக் குழுவைச் சேர்ந்த காம்போல்டு என் பவர், அவர்கள் எவ்வாறு மற்றவர்களைச் சரியான வழி யில் நடத்த உழைத்தார்கள் என்பது பற்றி கூறுவதாவது, “பல்கலைக் கழகத்தில் கீழ் வகுப்புகளில் படித்த மாணவர்களைக் கெட்ட மாணவர்களின் சகவாசத்திலிருந்து விடு வீத்து, தெளிந்த, கருத்துள்ள வாழ்க்கை வாழும்படி அவர்களை ஊக்குவிப்பதில் மிகவும் சிரமப்பட்டு உழைத்தார்கள். நல்ல பக்தியுள்ள வாலிபர்களோடு அவர்களைப் பழகும்படி தொடர்பேற்படுத்தி வைத்தார்கள். அம் மாணவர்கள் அவர்களுக்குப் பாடங்களிலும் உதவியாய் இருந்தார்கள். அவர்களோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு பக்திக்குரிய ஒழுங்குகளை அவர்களுக்குக் கொடுத்து அவர்களை அதிகக்கருத்தாய் கவனித்துக் கொண்டார்கள்.”

அவர்களுடைய வேத ஆராய்ச்சி வகுப்புகளினுல் ஏற்பட்ட பலன்களில் முதன்மையானது எளியவர்கள் பேரிலும், துன்பப்படுகிறவர்களின் பேரிலும் உண்டான ஒரு புதிய அன்பாகும். இதன் விளைவாய் தூய்மைக் குழுவினர் அசத்தம் நிறைந்த சிறிய சந்துகளுக்கும், இருள் சூழ்ந்ததும், நாற்றம் நிறைந்ததும், நெருக்கமான துமான சிறைச்சாலைகளுக்கும் சென்று உதவும்படி நேரிட்டது. இத் தூய்மைக் குழு உறுப்பினர்களில் ஒரு வரான வில்லியம் மேர்கன் என்பவர், சிறையற்றிருந்த வர் பேரிலும், நோயற்றிருந்தவர் பேரிலும் மிகவும் மன துருகினவராய் அவர்களைப் போய் சந்தித்து அவர்களுக்கு உதவி செய்வதில் ஒரு வழிகாட்டியாக இருந்தார். இவருடைய முன்மாதிரியை ஜாண் வெஸ்லியும், சார்லஸ் வெஸ்லியும் ஆவலுடன் பின்பற்றினார்கள். சிறையற்றிருந்தோரிடையே இந்தத் தர்ம ஊழியத்தைத் தொடர்ந்து செய்யும்படி சிறைச்சாலை அதிகாரிகளிடம் அவர்கள் அனுமதி பெற்றுக் கொண்டார்கள். ஓர் ஒழுங்கான முறைப்படி அவர்கள் எளியோரையும், நோயாளி களையும் சந்தித்து அவர்களுடையத் தேவைகளுக்கான பொருட்களை அளித்து வந்தார்கள். அதன்பொருட்டு

இத்தாய்மைக் குழுவினர் தங்களுடைய சொந்த வாழ்க்கையின் மிக அவசியமானவற்றைத் தவிர மற்ற எல்லா வற்றையும் நீக்கித் தங்களையே வெறுத்து விட்டார்கள். அவர்களால் கவலையற்றதும், சுயதிருப்தி நிறைந்ததும், எல்லாவித வசதிகளும் நிறைந்ததுமான ஒரு வாழ்க்கை வாழ முடியவில்லை. ஏனெனில் தங்களைச் சுற்றியிருந்த ஏழை மக்களின் தேவைகளை நிறைவாக்கவேண்டுமென்று அவர்களுடைய இருதயம் அவர்களை ஏவிற்று.

இச்சமயத்தில் ஜான் வெஸ்லியின் வாழ்க்கையில் நடைபெற்ற ஒரு நிகழ்ச்சி அவர் ஏழை மக்களின் பேரில் கொண்டிருந்த மெய்யான அன்பின் இதயத்துடிப்பை நமக்கு வெளிப்படுத்துகிறது. வறுமையுற்றிருந்த ஏழைச் சிறுமி ஒருத்தியைக் கண்ட வெஸ்லி அவளிடம், “நீ பட்டினியாய் இருப்பதுபோலத் தெரிகிறது; நீ இப்பொழுது அணிந்திருக்கும் மெல்லிய ஆடையோடு இக்குளிரி விருந்து உன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளும்படி வேறு ஆடைகள் உனக்கு இல்லையா?” எனக்கேட்டார். உடனே அச் சிறுமி “ஜாயா, இதைத்தவிர வேறு ஆடைகள் எனக்கில்லை” என பதிலுரைத்தாள். அவருக்கு ஏதேனும் உதவி செய்யும்படியாகத் தம் சட்டைப் பையினுள் கூக்கயைப் போட்டார். ஆனால் அது வெறுமையாய் இருந்தது. வெஸ்லி தம்முடைய அறையை அழகிய படங்களினால் அலங்கரித்திருந்தார். அவைகள் ஜான் வெஸ்லியைப் பார்த்துக் குற்றப்படுத்துவது போல அவருக்குக் காணப்பட்டது. வெஸ்லி இதைக்குறித்துச் சொல்லுவதாவது: “என் ஆண்டவர் என்னைப்பார்த்து நல்லது உண்மையும் உத்தமமுமூன்றாள் ஊழியக்காரனே, குளிரிலிருந்து இச்சிறுமியைக் காப்பாற்றியிருக்கக் கூடிய பணத்தினால் நீ உன் அறையை அலங்கரித்துவிட்டாய், நீதியும் இரக்கமும் எங்கே? இந்தப் படங்களெல்லாம் இச் சிறு பெண்ணின் இரத்தமல்லவா? என்று சொல்லுவதுபோல எனக்குத் தோன்றிற்று.”

ஜான் வெஸ்லி தத்துவங்களைப் பேசித் திரியும் ஒரு வெறும் பேச்சாளி என்பதாக மட்டும் அவரை யாரும்

நினைத்துவிட வேண்டாம். அவர் தம்முடைய நம்பிக்கைகள் யாவையும் எப்பொழுதும் நடைமுறையில் செய்து காட்டினார். இவர் ஆண்டு ஒன்றிற்கு முன்னாற் ருத் தொண்ணாறு ரூபாய்கள் சம்பாதித்த நாட்களில் முன்னாற்று அறுபத்துநான்கு ரூபாய்களைத் தமக்கென்று செலவழித்து மீதி இருபத்து ஆறு ரூபாய்களைத் தேவையும் யத்திற்குக் கொடுத்துவிட்டார். அடுத்த ஆண்டு இவர் 750 ரூபாய்கள் சம்பாதித்த பொழுதும் அதே 364 ரூபாய்களை மட்டும் தம் சொந்த வாழ்க்கைக்குச் செலவிட்டு மீதி 416 ரூபாய்களைக் கொடுத்து விட்டார். பிறகு அதற்கு அடுத்த ஆண்டு 1170 ரூபாய்கள் சம்பாதித்த பொழுதும் அவர் தம்முடைய வாழ்க்கையின் தேவைகளை அதிகரித்துக் கொள்ளவில்லை. இவ்வுலகின் நல்லப் பொருட்களைத் தமக்கென்றும் வாங்கவில்லை. ஆரம்ப நாட்களில் எவ்வாறு எளிய வாழ்க்கை வாழ்ந்தாரோ அதே வாழ்க்கையைக் கடைப்பிடித்து 364 ரூபாய்களை மட்டும் செலவிட்டு மீதியைக் கொடுத்து விட்டார். நான் காவது ஆண்டு அவருடைய சம்பளம் 1560 ரூபாய்களாக உயர்ந்த போதும்கூட அவர் தம்முடைய பழைய 364 ரூபாய்களை மட்டுமே தமக்காகச் செலவிட்டு மீதி 1196 ரூபாய்களைக் கொடுத்து விட்டார்!

வெஸ்லியின் தகப்பனுரான் சங்கை சாமுவேல் வெஸ்லி ஐயர், தம் புதல்வர்கள் எவ்விதமாய் உழைக்க வேண்டுமென எண்ணிக்கொண்டிருந்தாரோ, அவ்விதமாய் அவர்கள் ஆரம்ப நாட்களில் ஊழியம் செய்தது கண்டு மகிழ்ந்தது நியாயமானதொன்றேயாகும். அதைப் பற்றி வெஸ்லியின் தகப்பனுர் கூறுவதாவது “உலகத்தை யும், பிசாசையும் சரியானபடி ஜூயிக்கக்கூடிய முறையில் நல்ல போர் செய்யும்படியாக தேவன் கிருபையை யும், வீரத்தையும் கொடுத்து ஆக்ஸ்போர்டில் ஒன்றுக இருக்கும்படியான இரண்டு புதல்வர்களைத் தேவன் எனக்குக் கொடுத்தமைக்காக நான் அவரை அதிகமாய்த் துதிக்கிறேன்.”

அத்தியாயம் ஏழு

அமெரிக்காவில் ஜாண் வெஸ்லி

அட்லாண்டிக் மகா சமூத்திரத்தைக் கடந்து அமெரிக்காவிலுள்ள ஜியார்ஜியா என்னுமிடத்தில் வெஸ்லி செய்த காரியங்களைச் சற்று கண்ணேக்குவோம். இவ்விடத்திற்குப் பிரயாணப்பட்ட நாட்களிலும், அங்கு தங்கியிருந்த நாட்களிலும், வெஸ்லியின் வாழ்க்கையிலே உண்ணத் விளைவுகளை உண்டாக்கிய சில குறிப்பிடத்தக்க சம்பவங்கள் நிகழ்ந்தன.

மிஷனரி ஊழியம் செய்ய வேண்டுமென்ற வாஞ்சச வெஸ்லி குடும்பத்தாரின் இரத்தத்தில் ஊறியிருந்தது. வெஸ்லியின் தாத்தாவிற்கு எப்படியாவது வெளிதேசங்களுக்கு மிஷனரியாகச் சென்று பணியாற்ற வேண்டுமென்னும் விருப்பம் பலமாக இருந்தது. வெஸ்லியின் தகப்பனுரின் காலத்தில்கூட ஒரு மிஷனரி சங்கமும் ஏற்படவில்லை. அவர் மரிப்பதற்கு ஓர் ஆண்டிற்கு முன்பு கூட ஜியார்ஜியா என்னுமிடத்திற்கு ஒரு மிஷனரியாகச் சென்று உழைக்க முடியாமற்போனதே என்று புலம்பிக்கொண்டேயிருந்தார்.

1733-ஆம் ஆண்டு சர் ஜேம்ஸ் எட்வர்டு ஓகில் தார்ப் என்பவர் ஜியார்ஜியாவில் புதிதாய் ஒரு குடியிருப்பை ஏற்படுத்தியிருந்தார். அவர் கவனிக்க வேண்டிய பல வேலைகளின் மத்தியில் அவ்விடத்தில் குடியேறியிருந்தவர்களுக்கு அவர்கள் மத்தியில் நிரந்தரமாய் குரு ஊழியம் செய்துகொண்டும், அருகிலுள்ள சிவப்பு இந்தியர் மத்தியில் மிஷனரி ஊழியம் செய்யும்படியாகவும் ஒரு போதகரைத் தெரிந்துகொள்ள ஓகில்தார்ப் என்பவர் ஜியார்ஜியாவிலிருந்து இங்கிலாந்திற்கு வந்திருந்தார். இவ்வழியத்திற்குத் தகுதியானவர் ஜாண் வெஸ்லி தான் என அவரிடம் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் ஜாண் இவ்வழியத்திற்குப் போகக் கூடாதபடி தடைகள் அநேகம் இருந்தன. அவருடைய தகப்பனுர் கொஞ்சகாலத்திற்கு

முன்புதான் மரித்துப்போனார். இந்திகையில் தம்முடைய விதவைத் தாயையிட்டு கடல் தாண்டி வெளு தூரம் பிரிந்து செல்வதை விரும்பவில்லை. ஆனால் இவ்விஷ யத்தைக் குறித்து அவ்விதவைத் தாய் சூசன்னுள்ளிடம் கேட்ட பொழுது “எனக்கு இருபது பிள்ளைகள் இருந்து அத்தனைபேரும் திரும்ப ஒருபோதும் சந்திக்கக்கூடாத இடங்களுக்கு மின்னாரிகளாய்ப் போன்றும் அதைக் குறித்து நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைவேன்” என்று சூசன்னுள் சொன்னார். இவ்விதமாய் சூசன்னுள் கொடுத்த இந்தத் தெளிவான், கண்ணியமான பதில் ஒவ்வொரு உண்மையான கிறிஸ்தவத் தாய்க்கும் ஒரு சவா வாகும்.

ஜான் வெஸ்லியும் அவருடைய தம்பி சார்ல்ஸ் வெஸ்லியும், தூய்மைக் குழுவைச் சேர்ந்தஇன்காம் என் பவரும் 1735-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 18-ஆம் நாளன்று அமெரிக்காவிற்குச் செல்லும்படி கப்பலில் பிரயாணப்பட்டார்கள். அவர்கள் பிரயாணம் செய்த கப்பலில் மொரேவியா தேசத்தைச் சேர்ந்த சிலர் மனைவி மக்களோடு ஜியார்ஜியாவிற்குப் போகும்படி இருந்தார்கள். பக்தியுள்ள மொரேவிய மக்களோடு தொடர்புகொள்வது இதுவே ஜான் வெஸ்லிக்கு முதல் தடவையாகும். அவர்களிடமிருந்து கற்றுக்கொள்ளும்படியாக அநேகப் பாடங்களை ஜான் வெஸ்லிக்குத் தேவன் வைத்திருந்தார். பீட்டர் போலர் என்னும் மொரேவியர்தான் கடைசியாக ஜான் வெஸ்லியைப் படிப்படியாய் இரட்சிப்பிற்குள் வழி நடத்தினார். வெஸ்லி அவர்களிடம் கற்றுக்கொண்ட அநேகப் பாடங்களில் முதல் பாடத்தைக் கப்பலில் பிரயாணம் செய்தபொழுது யாவரும் மரித்துவிடத்தக்கதான் ஓர் மரண அபாயத்தின் சமயத்தில் கற்றுக்கொண்டார்.

அவர்களுடைய கப்பல் ஒரு பயங்கரமான புயல் காற்றில் சிக்கிக்கொண்டது. அநேக முறை கொந்தனிக்கும் கடவின் அலைகள் அக்கப்பலை வீழுங்கி அமிழ்த்தி விடத்தக்கதாக அவ்வளவு உயரத்திற்கு எழுந்தன. ஜான் வெஸ்லிக்கோ மனக்குழப்பமும் மரிப்பதற்கான

பயமும் வந்துவிட்டன. ஒரு நாள் மாலை கப்பவிசிருந் தோர் யாவரும் கூடி ஆராதனை நடத்திக்கொண்டிருந்த சமயம் பலமாகப் புயல் வீச ஆரம்பித்துவிட்டது. அதன் மூலம் கப்பலுக்குப் பலத்த சேதமுண்டாயிற்று. கப்பவின் முக்கியமான பாய், துண்டு துண்டாய் கிழித் தெறியப்பட்டது. ஒரு பயங்கரமான அலை கப்பவின் மேல் மோதினபடியால் கப்பல் முழுவதும் தண்ணீரால் நிரம்பிவிட்டது. கப்பல் உடைந்து போகும் நிலைக்கு வந்துவிட்டது. அப்புயவின் கோரத்தன்மையானது, திடமனமுள்ளவர்களையும்கூட அச்சறும்படி செய்துவிட்டது. இந்நிகழ்ச்சிகள் யாவும் கப்பவிசிருந்த ஆங்கி லேய மக்களுக்குப் பெரும்பயத்தை ஏற்படுத்திவிட்டன. அவர்கள் கலங்கி பயத்தால் கதறிக்கொண்டிருந்தனர். ஆனால் இந்த எல்லா அமளிகளினுடேயும் அம்மொரே விய மக்கள் முழு அமைதியுடன் தொடர்ந்து பாட்டுகள் பாடிக்கொண்டேயிருந்தார்கள். பயங்கரமான துன்பம் சூழ்ந்துகொண்டிருந்த அந்நேரத்திலும், அவர்களுக்குள் ஸிருந்த அமைதலான வீசவாசத்தையும், கலக்கமற்ற சமாதானத்தையும் கண்டு வெஸ்வி மிகுந்த ஆச்சரிய மடைந்தார். ஏனெனில் இதற்கு மூன் இம்மாதிரி எங்குமே கண்டதில்லை. “எல்லாப் புத்திக்கும் மேலான சமாதானத்தைப்” பற்றி முற்றிலும் அறியாத ஓர் அந்நிய ஞகவே தாம் இருக்கிறோர் என்பதை வெஸ்வி உணர்ந்தார். புயல் யாவும் அடங்கிய பின் அம்மொரேவியர் ஒருவரிடம், “நீங்கள் கொஞ்சம்கூட பயப்படாமலா இருந்தீர்கள்?” எனக் கேட்டார். அதற்கு அவர் “ஆம், நான் கொஞ்சமும் பயப்படவில்லை; அதற்கு தேவனைத் துதிக்கிறேன்” என்றார். திரும்ப வெஸ்வி “ஆனால் உங்களுடைய பெண்களும், பின்னொக்களும்கூடவா பயமின்றி யிருந்தார்கள்?” எனக் கேட்டார். அவர் “ஆம், அவர் களும் பயப்படவேயில்லை; ஏனெனில் மரண பயம் அவர்களுக்கு இல்லை” என அமைதியாய் விடை பகர்ந்தார்.

ஜியார்ஜியா பட்டணத்தில் இறங்கிய பிறகு ஒரு நாள் அங்குள்ள மொரேவியன் போதகரைப்போய் வெஸ்வி சந்தித்தார். அவருடைய பெயர் ஸ்பான்கன்

பெர்க் என்பது. அவர் மிகத்தாழ்மையான தேவ மனி தர். வெஸ்லியின் வாழ்க்கையில் ஒரு காரியத்தை நிறை வேற்றும்படியான ஓர் உன்னதமான ஊழியத்தை தேவன் அம்மொரேவியப் போதகரிடம் வைத்திருந்தார்.

வெஸ்லியைக் கண்டவுடன் அப்போதகர், “என் சகோ தரனே, முதற்கண் நான் உம்மிடம் ஒரிரு கேள்விகள் கேட்க விரும்புகிறேன்” என்று சொல்லிவிட்டு ஆரம்பித்தார். “ஆமக்குள் உண்மையான சாட்சி இருக்கிறதா? தேவ ஆவியானவர் உம்முடைய ஆவியிடம் நீர் தேவ னுடைய பிள்ளை தான் என்பதாகச் சாட்சி கொடுக்கிறாரா?” என வெஸ்லியின் உள்ளத்தையே உருவத் தக்க தாகக் கேட்டார். உண்மையில் இக்காரியங்கள்தான் வெஸ்லியினிடம் இல்லாதிருந்தன. இவை தம்மிடமிருக்கின்றனவா என உறுதியாய் அவரால் சொல்ல முடியவில்லை. வெஸ்லி மேற்கண்ட இக் கேள்விகளுக்குப் பதிலுரைக்கத் தயங்கிக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டு மேலும் அவரிடம் “நீர் இயேசு கிறிஸ்துவை அறிந்திருக்கிறீரா?” என்றார். அதற்கு நிச்சயமில்லாத நிலையில் வெஸ்லி “ஆம், அவர் உலகத்தின் இரட்சகரென்று நான் அறிவேன்” எனக் கூறினார். மேலும் அப் போதகர் அவரிடம் இன்னும் அழுத்தமாக, “ஆம், அவர் உலக இரட்சகர் தான்; ஆனால் வெஸ்லியோ இந்த இரட்சிப்பின் அனுபவத்திற்கு வெகு தூரத்திலிருந்தபடியால் மிகக் குழப்பமான நிலையில், “என்னை இரட்சிப்பதற்காக அவர் மரித்தாரென நான் என்னுகிறேன்” என்று சொன்னார்.

இறுதியாக சங்கை ஸ்பான்கன்பெர்க் வெஸ்லியிடம் “நீர் சொந்த அனுபவத்தில் இதை அறிந்திருக்கிறீரா?” என்னும் ஓர் ஆழமானக் கேள்வியைக் கேட்டார். உடனே வெஸ்லி ‘நான் அறிந்திருக்கிறேன்’ என்பதாகப் பதிலளித்தார். தாம் அளித்த அப்பதில் என்னவென்றே அறிந்துகொள்ளாமல் கூறிவிட்டார். ஆனால் தம்முடைய குறிப்புப் புத்தகத்தில் மிக நேரமையுடனே ‘நான்

சொன்ன வார்த்தைகள் யாவும் வெறும் வீண் வார்த்தை களே” என எழுதினார்.

ஜான் வெஸ்லியின் தகப்பனார் சங்கை சாமுவேல் வெஸ்லி ஜயரும் கூட தாம் மரிக்குந் தருவாயிலிருந்த பொழுது ‘ஆவியானவர் கொடுக்கும் சாட்சி’ பற்றிக் கூறி யிருந்தார். அக் கடைசி நேரத்தில் அவர் ஜானேக் கூப் பிட்டு “மகனே, உள்ளான சாட்சியே கிறிஸ்தவ மார்க் கத்தின் மெய்யான, வல்லமை பொருந்திய அடையாள மாகும்” எனக் கூறினார். உண்மையாய் ஓவ்வொருவரிடமும் இருக்கும் இம் மகிழ்ச்சி நிறைந்த இதயப் பூர்வ மான சாட்சியை ஜான் வெஸ்லி இன்னமும் பெருமல் ஓர் அந்நியராகவே இருந்தாரெனத் துக்கத்துடன் சொல்லத் தான் வேண்டும்.

ஐயார்ஜியாவில் தம்முடையப் பொறுப்பிலிருந்த ஆலயத்தில் போதக ஊழியத்தை அதிகக் கவனமாய் அவர் செய்து வந்தார். தாம் ஓர் உயர்ந்த சபையைச் சேர்ந்தவர் என்னும் உணர்ச்சி இப்பொழுது உச்ச நிலையை அடைந்தது. எபிஸ்கோப்பல் முறைமையின் படி ஞானஸ்நானம் பெருதவர்கள் தம்முடைய ஆலயத்தில் வந்து பரிசுத்த இராப்போஜன ஆராதனையில் பங்கு பெறக் கூடாதென வெஸ்லி கண்டிப்பாய் மறுத்துவிட்டார். அவ்விதமாகவே, ஆங்கிலிக்கன் சபையில் ஞானஸ்நானம் பெருதவர்கள் மரித்துப்போன பொழுது அவர்களை அடக்கம் செய்யவும் மறுத்தார். ஒரு சமயம் அக்குடியிருப்பிலே மிகவும் பக்தியுள்ளவராய் இருந்த போல்சியஸ் என்னும் குருவானவருக்கே வெஸ்லி பரிசுத்த இராப்போஜனம் பறிமாற மறுத்துவிட்டார். ஏனெனில் போல்சியஸ் என்னும் அக்குருவானவர் எபிஸ்கோப்பல் ஒழுங்கின்படி குருப் பட்டம் பெற்ற ஒரு குருவிடமிருந்து ஞானஸ்நானம் பெறவில்லையாம்! அநேகாண்டுகளுக்குப் பின், இவ்வனுபவத்தைக் குறித்து வெஸ்லி குறிப்பிட்டுள்ளதாவது: “அந்நாட்களில் இம்மாதிரியான ஆங்கிலிக்கன் சபையைக் குறித்த கடும் வைராக்கியத்தை வேறு எவரும் கொண்டிருக்கக்கூடுமோ? எந்த கோலைக்

கொண்டு பிறரை அடித்தேனே அதே கோல் என்னியே பழிவாங்கிவிட்டது.' சில ஆண்டுகளுக்குப் பின் ஆங்கிலிக்கன் சபையின் வாசல்கள் காரணம் ஏதுமின்றி அவருக்கு விரோதமாகவே அடைபட்டதைக் கண்டார்.

ஜியார்ஜியாவில் பணியாற்றிய இரண்டே கால் ஆண்டுகளில் வெஸ்வி அங்குள்ள மொரேவியர்களோடு நெருங்கித் தொடர்புகொண்டார். அவர்களுடைய ஆராதனைகளிலும் அடிக்கடி பங்கு கொண்டார். அம்மக்களின் எளிய நிலையும், அவர்கள் தேவ வசனத்தின் பேரில் கொண்டிருந்த மெய்யான உறுதியும், வெஸ்வியின் உள்ளத்தை வெகுவாய்த் தொட்டன. டாரியன் என்னுமிடத்தில் நடைபெற்ற ஒரு பிரஸ்பிட்டேரியன் ஆராதனையில் தான், குருவானவர் ஜெபத்தைத் தாளில் எழுதி கைவத்துக்கொண்டு ஜெபிக்காமல் தம்முடைய இருதயத்திலிருந்து ஜெபிப்பதை வெஸ்வி தம் வாழ்க்கையிலேயே முதன் முறையாகக் கண்டார். இந்நாட்களில் வெஸ்வி வாழ்ந்த வாழ்க்கையைக் குறித்து டாக்டர் ரிக் என்பவர் சொன்னது என்னவனில் “வெஸ்வியின் உள்ளம் ஒரு கிக்கொண்டிருந்தது; ஆவிக்குரிய விடுதலை என்னும் ஒளி அவருடைய ஆத்துமாவில் உதிக்க ஆரம்பித்தது” என்பதே.

வெஸ்வி ஜியார்ஜியாவில் செய்த ஊழியத்திற்கு ஒரு திடீர் முடிவு உண்டாயிற்று. அங்கு ஹாப்கி என்னுமொரு வாலிபப் பெண் வெஸ்வியை அதிகமாகக் கவர்ந்து விட்டபடியால் அவர் அவளோடு அதிகத் தொடர்புகொண்டார். ஆனால் இப்பெண் வெஸ்வியின் மனைவியாவதற்குச் சற்றும் தகுதியுள்ளவள்ளல். இத்தொடர்பைக் குறித்து டெலமோட் என்னும் ஒரு நண்பர் வெஸ்வியை எச்சரித்தார். ஆகவே வெஸ்வி, ஜெப சிந்தையோடு ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டுமெனக் கருதி இவ்விஷயத்தை மொரேவியன் மூப்பர்களிடையே கொண்டுசென்றார். அவர்கள் எல்லாரும் ஜெபித்து, இப்பெண்ணை வெஸ்வி திருமணம் புரிந்துகொள்ளுதல் தேவனுடைய சித்தமல்ல

வென்று கண்டார்கள். உடனே வெஸ்லி “காத்தருடைய சித்தப்படி செய்யப்படுவதாக” என்று சொல்லி மொரேவியர்களின் முடிவிற்கிணங்கினார். இதற்குப் பின் சில நாட்களுக்குள் ஹாப்கி என்னும் அப்பெண் வில்லீயம்சன் என்னும் வேறிருநு வானிபனை மணந்துகொண்டாள்.

இச்சம்பவத்திற்குப் பின் வெஸ்லி ஐயார்ஜியாவை விட்டு இங்கிலாந்திற்குப் புறப்படவேண்டியது மிக அவசியமாயிற்று. அவருடைய சகோதரர் சார்ல்ஸ் வெஸ்லி யும் ஏற்கனவே இங்கிலாந்து சென்றுவிட்டார்.

அத்தியாயம் எட்டு
வெஸ்லியின் இரட்சிப்பு

ஜியார்ஜியாவில் வெஸ்லிக்கு ஆழ்ந்த துக்கமும், வருத்தமும் நிறைந்த தோல்வி ஏற்பட்டபோதிலும், அவ்வனுபவம் அவருக்கு மிகவும் தேவையாகவே இருந்தது. ஜியார்ஜியாவில் மகிழம் நிறைந்த மின்னரி ஊழியம் செய்யவேண்டுமென்று விரும்பிய அவருடைய விருப்பம் ஒன்றுமில்லாமற் போய்விட்டது. வெஸ்லி அங்கு சலிக்காமல், பெரும் பாடுபட்டு உழைத்தும் நிலையான ஒன்றும் சாதிக்க முடியாமற்போனது. அவர் தம்மை சிவப்பு இந்தியர்களின் மின்னரி என்பதாகக் கூறிக்கொண்டாலும், பெருந்தீனியர்களாகவும் சோம்பேரிகளாகவும், ஒழுக்கங்கெட்டவர்களுமாக இருந்த ஏராளமான அச்சிவப்பிந்தியர்களின் தேவைகளில் ஒரு சிறு பகுதியைக்கூட நிறைவேற்ற முடியவில்லை. அம்மக்களுக்கு அதிகமாக உதவ வேண்டுமென்ற விருப்பம் அவருக்கிருந்த போதிலும், அவர்களோடு அவர் கொண்ட தொடர்பு மிகக் கொஞ்சமேயாகும். அக்கொஞ்சத் தொடர்பிலும்கூட அவர் தோல்வியையே கண்டார். மேலும், அச்சிவப்பிந்தியர்களின் மத்தியில் வாணிபம் செய்து வந்த வெள்ளொயர்கள் கிறிஸ்தவ ஒழுக்கத்தைத் தங்களுடைய நடக்கையில் காண்பிக்காதபடியினால், வெள்ளொயர்களின் கடவுளெனக் கருதிய இயேசு கிறிஸ்துவை அச்சிவப்பிந்தியர் விரும்பவில்லை. வெஸ்லிக்குப் பின் ஜியார்ஜியாவில் ஆற்றிய பணியைக்குறித்து அதிகமாகப் பாராட்டினார். ஆனால் வெஸ்லியோ பாரமான இருதயத்தோடு, தோல்வியுற்றவராக இங்கிலாந்திற்குக் கப்பலேறினார்.

தேவனுக்கு முன்பாகத் தம்மை முற்றிலும் தாழ்த்துவதற்கு முன்பு, எல்லாவிதமான உற்சாகமும், நற்செயல்களும் பலனற்றவை என வெஸ்லி தெளிவாக உணரவேண்டியிருந்தது. அவரிடமிருந்த நேர்மையான தன்மை, குணம் யாவும் விகியேறப்பெற்றவைதான்;

ஆனாலும் அவைகள் கற்பாறையாகிய கிறிஸ்துவின் பேரில் உறுதிப்படுத்தப்படாமல் தனித்திருந்தமையால் ஒன்றையும் சாதிக்கக்கூடாமல் பயனற்றிருந்தன. “கோதுமை மணியானது நிலத்தில் விழுந்து சாகாவிட்டால் தனித்திருக்கும்; செத்ததேயாகில் மிகுந்த பலனைக் கொடுக்கும்” என்று நம்முடைய ஆண்டவர் சொன்ன வார்த்தைகள் எவ்வளவு உண்மையானவைகளாய் இருக்கின்றன! வெஸ்வி இன்னும் தம்மில்தாமே சாகவேண்டியிருந்தது.

வெஸ்வி எல்லாவற்றையும் திரும்பப் புதிதாகத் தொடங்கவேண்டியிருந்தது. மனந்திரும்புதல் என்னும் புதிய அஸ்திபாரத்தைப் போடவேண்டியிருந்தது. தேவன் வெஸ்வியை அதிமாய் நொறுக்கி, வெஸ்வி தம் முடைய தோல்வியையும், இழப்பையும் குறித்து ஆழமாய் உணருமளவும் தன்னிடத் தாழ்த்த வேண்டியதாயிற்று. தேவனுடைய இரட்சிப்பின் ஓர் எளிய வழியை அறிந்து அதை ஏற்றுக்கொள்ள ஜியார்ஜியாவின் அனுபவம் வெஸ்விக்கு அதிகமாய் உதவிற்று.

ஆத்தும் பாரத்தினால் சஞ்சலப்பட்ட வெஸ்விக்கு இனி வெறும் மதச் சடங்காச்சாரங்கள் திருப்தியளிக்கவில்லை. இது மட்டுமா? தாம் ஓர் உயர்ந்த சபையைச் சேர்ந்தவர் என்னும் பெருமை அவருடைய உள்ளத்தில் நீண்ட நாட்களாய்க் குடி கொண்டிருந்ததல்லவா? அது வும் அவரைவிட்டு நீங்கவேண்டியதாயிற்று. தம்முடைய வாழ்வில் ஏதோ குறை இருக்கிறதென்றும், அக்குறையே தம்முடைய செயல்கள் யாவையும் வெறுமையாகவும், உண்மையற்றதாகவும் செய்துவிடுகின்றதெனவும் வெஸ்வி நன்கு அறிந்துகொண்டார். ஆண்டவரைத் தாம் இன்னும் தொடவில்லை என்பதையும், ஆண்டவரின் வல்லமை தம்மில் பாய்ந்தோடவில்லை என்பதையும், இவ்வளவு காலமாக ‘ஆகாயத்தில் சிலம்பம் பண்ணுகிறவராகவே’ வாழ்ந்தாரென்பதையும் தெளிவாய் வெஸ்வி உணர்ந்தார். தேவனுடைய வல்லமை வெஸ்விக்குள் இன்னும் பாயவே இல்லை.

ஜியார்ஜியாவில் இருந்த கடைசி நாட்கள் வெஸ் விக்கு வேதனை தரும் நாட்களாயிருந்தன. வெஸ்விக்கு விரோதமாகப் பல பொய்யானதும், கற்பனை செய்யப் பட்டதுமான குற்றங்களைச் சுமத்தி, சட்டப்பிரகாரமான பல நடவடிக்கைகளை எடுத்து அவரை அலைக்கழித்த னர். ஆறு அல்லது ஏழு முறை வெஸ்வி நீதி மன்றத்திற் குச் சென்றார். அங்கு ஒரு முறைகூட அவர் தமக்காகப் பேசும்படி அனுமதிக்கப்படவே இல்லை. தம்முடைய விரோதிகள் எப்படியாவது தம்மேல் இன்னும் அதிகக் குற்றங்களைச் சுமத்திவிட வேண்டுமென்று உறுதிகொண்டிருந்ததைக் கண்டு, வெஸ்வி, நீதிமன்ற உத்தரவு கருக்கு எதிராக ஜியார்ஜியாவைவிட்டு இங்கிலாந்திற் குக் கப்பலேறிவிட்டார்.

மிஷனரியாக உழைக்கச் சென்றிருந்த அமெரிக்க நாடு தம்முடைய கண்களைவிட்டு மறைந்த சமயம் வெஸ் லியின் இதயம் எவ்வளவாய்த் துக்கத்தில் ஆழ்ந்திருக்கு மென நாம் இலகுவில் அறியலாம். இங்கிலாந்திற்குப் பயணமாகும்படியாக அவர் சென்ற கப்பலின் பெயர் “சாமுவேல்” என்பதாகும். அவருக்குள் தொடர்ச்சி யாகச் சமாதானமற்ற நிலை ஏற்பட்டு, “தேவனுக்கேற்ற துக்கத்தை” அனுபவிக்க ஆரம்பித்தார். இதைப்பற்றி தம்முடையக் குறிப்பேட்டில் ‘துக்கமும், மிகுந்த பாரமும்’ என எழுதினார். மேலும், “என்னுடைய இக்குழப் பமான நிலையிலிருந்து என் இருதயத்தைக் காப்பாற்றக் கூடிய உண்மையான கிறிஸ்துவைப்பற்றிய விசுவாசம் என்னில் இல்லை என்பதை உணர்ந்தேன். நான் சரியானபடி கிறிஸ்துவை விசுவாசித்திருந்தேனானால் என் னுடைய உள்ளம் கலவரமடைந்திருக்கவே முடியாது. மேலும், உண்மையாக என்னில் இல்லாத ஒன்றை, உடையவனுயிருக்கிறேன் என என்னிக்கொண்டிருந்த தால் என்னுடைய கடந்தகால வாழ்நாட்கள் முழுவதும் நான் பெருமையினால் பீடிக்கப்பட்டிருந்தேன்” என்பதாக எழுதிவிட்டு, கடைசியில் “ஆண்டவரே, என்னை இரட்சியும் அல்லது நான் அழிந்துபோவேன்” என்பதாக முடித்தார்.

தம்மோடு கப்பலில் பிரயாணம் செய்த ஒவ்வொரு பிரயாணிக்கும் சுவிசேஷந்ததைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று வெஸ்லி உறுதிகொள்டார். அதன் மூலமாகத் தமக்குள்ளே தொடர்ந்து காணப்படும் பெரிய பாரதத்திலிருந்து ஓர் அளவு நினீர்த்தியைக் கண்டார். கப்பல் ஒரு பெரிய பயங்கரமான புயலைக் கடந்து சென்றது. மறியளவுக்கு உயர் எழும்பிய அலைகளினாடேயும், பிரங்கி முழக்கம்போன்று இடித்த இடிமுழக்கங்களோடும் கப்பல் சென்றது. அத்திங்கள் 24-ஆம் நாள்று அவர்களைக் கடந்து சென்ற வேறு இரண்டு கப்பல்களின் மூலம் இன்னும் இங்கிலாந்தின் கரைசேர 480 மைல்களே உள்ளனன் அறிந்து மகிழ்வடைந்தனர். கரை நெருங்க நெருங்க வெஸ்லிக்குள் “தேவனுக்கேற்ற துக்கம்” அதிகரிக்க ஆரம்பித்தது. அதுபற்றி வெஸ்லி தம் பத்திரிகையில் குறிப்பிட்டுள்ளதாவது: “அமெரிக்காவிலுள்ள சிவப்பிந்தியர்களை இரட்சிக்கும்படியாக நான் அங்கு சென்றேன். ஆனால் என்னை இரட்சிப்பது யார்? அவிசுவாசம் நிறைந்த இந்தப் பொல்லாத இருதயத்தினின்று என்னை விடுவிப்பது யார்? என்னிடத்தில் ஒருவிதமான, இலேசான பக்தி இருக்கிறது. அபாயம் என் அருகில் இல்லாதமட்டும் நான் நன்றாகப் பிரசங்கம் செய்கிறேன்; சுய நம்பிக்கையுடையவனுயிருக்கிறேன். ஆனால் மரணம் என்னைச் சூழும் சமயங்களில் என் ஆவி கலங்குகிறது.....ஓ! யார் என்னை இம்மரணப் பயத்தினின்று விடுவிப்பார்கள்? அதிலிருந்து விடுபட நான் என்னசெய்வேன்? நான் எங்கே தப்பி ஓடுவேன்?” என எழுதினார்.

வெஸ்லி பிப்ரவரி திங்கள் முதலாம் நாள் புதன் கிழமை அதிகாலை நாலைர மணிக்கு இங்கிலாந்தில் வந்து இறங்கினார். அவருடைய இருதயத்திலிருந்த வேதனைக் கட்டுக்கடங்காமற்போயிற்று. அதைப்பற்றி அவர் சொல்வதாவது: “நான் என் தாய் நாட்டை விட்டுப்பிரிந்து ஏறக்குறைய இரண்டு வருடங்கள் நான்கு மாதங்களுக்கு முன்னதாக அமெரிக்காவிலுள்ள ஐயார்ஜியாவில் சிவப்பிந்தியர்களுக்குக் கிறிஸ்தவ மதத்தைப் போதிக்கும்படியாகச் சென்றேன். ஆனால் அந்

நாட்களில் நான் கற்றுக்கொண்டதென்ன? என் சொந்த இரட்சிப்பைக் குறித்து சற்றும் சந்தேகப்படாமல், மற்ற வர்களை இரட்சிக்கும்படி அமெரிக்கா சென்ற நான்தானே இன்னும் இரட்சிக்கப்படவில்லை என்பதேயாகும். இவ் விதமாய் நான் பேசுவது குறித்து எனக்குப் பைத்தியம் பிடித்துவிட்டதென்று நினைக்காதீர்கள். நான் தெளிவுள்ளவனுய் சத்தியத்தையே பேசுகிறேன். தங்களுடைய ஆவிக்குரிய நிலையை உணராமல் தூங்கிக்கொண்டிருப்பவர்கள் விழித்தெழும்பும்பொழுது மட்டுமே என்னைப் போலவே அவர்களும் இரட்சிக்கப்படவில்லை என்று காண்பார்கள்.

அவர்கள் தத்துவ சாஸ்திரம் பயின்றிருக்கிறார்களா? அப்படியானால் நானும் பயின்றிருக்கிறேன். பழங்கால, தற்கால இலக்கியங்கள் பயின்றிருக்கிறார்களா? நானும் பயின்றிருக்கிறேன். அவர்கள் வேத சாஸ்திரத்தில் தேர்ச்சி பெற்றிருக்கிறார்களா? நானும்கூட அநேக ஆண்டுகளாக அதைக் கற்றிருக்கிறேன். ஆவிக்குரிய காரியங்களைக் குறித்து அவர்கள் நன்கு, சரளமாய்ப் பேச முடியுமா? அப்படியானால் அவைகளை என்னாலும் பேசவியலும். தானதருமங்கள் ஏராளமாய் அவர்கள் செய்கிறார்களா? இதோ, ஏழைகளைப் பராமரிப்பதற்காய் எனக்குரிய யாவையும் நான் கொடுத்துவிட்டேன். அவர்கள் தங்களுடைய பொருட்களோடு உழைப்பையுங்கூடக் கொடுத்திருக்கிறார்களா? அப்படியானால் நான் அவர்கள் யாவரைக் காட்டிலும் ஏராளமாக உழைத்திருக்கிறேன். தங்களுடைய சடோதரர்களுக்காகத் துன்பப்பட அவர்கள் ஆயத்தமாயிருக்கிறார்களா? நானும் என்னுடைய நண்பர்கள், சுயகீர்த்தி, கவலையற்ற வாழ்வு, தாய்நாடு இவைகளைனத்தையும்விட்டு, என் உயிரைக் கையில் பிடித்தவனுய் அந்நிய தேசங்களில் அலைந்துதிரிந்தேன். கடின உழைப்பினாலும், களைப்பினாலும், எல்லாவற்றிற்கும் மேல் பயங்கரமான உண்ணத்தினாலும், ஆழத்தினாலும் விழுங்கப்படும்படியாக என் சரீரத்தையே ஒப்புக்கொடுத்தேன். ஆனால் இவையைனத்தும் என்னைத் தேவனுக்கு உகந்தவனுக்குமா? நான் சாதித்திருக்கிறவை

களும், அறிந்தவைகளும், நான் பேசக்கூடியவைகளும், துன்பங்கள் அனுபவிக்கக்கூடியவைகளும் தேவனுடையப் பார்வையில் என்னை நீதிமானுக்கக்கூடுமா? அல்லது நிச்சயமாகவும், நியாயமாகவும் நாம் செய்யவேண்டிய கிருபையின் எத்தனங்களில் ஒழுங்காகப் பங்கு பெறுவதன் மூலமாயாவது, வெளியரங்க செய்கைகளின் மூலமாயாவது, உலக ஒழுக்கங்களைக்கொண்ட நீதியின் மூலமாயாவது, கிறிஸ்தவ மார்க்கத்தின் சத்தியங்களைல்லாவற்றையும் மூனை அறிவில் அறிந்துகொண்டிருப்பதன் மூலமாயாவது நான் தேவனுக்கு முன் குற்றமற்றவனுய்க்காணப்படமுடியுமா? இவையனைத்தும், ஒரு கிறிஸ்தவ னுக்கு இருக்கவேண்டிய தெய்வீக குணசீலத்தை எனக்குத் தர முடியுமா? ஒருக்காலும் முடியவே முடியாது.”

மேலே குறிப்பிட்ட எல்லாக் காரியங்களும் ஒருவனிடம் காணப்பட்டும், கிறிஸ்துவுக்குள் ஜீவிக்கும் ஒருவனிடம் இருக்கவேண்டிய உண்மையானதும், உயிருள்ள துமான விசுவாசம் இல்லாவிட்டால் அக்காரியங்களைத்தும், அழியாத நரக அக்கினியில் போடக்கூடிய ‘அசத்தமும், குப்பையுமே’ என வெஸ்வி அதிகத் திட்டவட்டமாகக் கூறினார். இருள் நிறைந்திருந்த வெஸ்வியின் இருதயத்தில் எவ்வளவு பிரகாசமாய் நீதியின் சூரியன் உதிக்க ஆரம்பித்துவிட்டது!

தேவ வசனத்தின் ஒளியானது ஜான் வெஸ்வியின் உள்ளத்தில் உதித்தவுடன், தம்முடைய இருதயத்தின் உண்மையான நிலையைத் தெளிவாகக் கண்டார். அதைக்குறித்து அவர் தாமே சொல்வதாவது: “தேவ மகிழையினருந்து நான் கீழே விழுந்திருக்கிறேன்..... என் முழு இருதயமும், சரீரமும் கறைப்பட்டு, அருவருக்கக்கூடிய ஒரு நிலையினிருக்கிறபடியால் நான் கோபாக்கிணையின் மகனுகவும், நரகத்திற்குப் பங்காளியாகவும் இருக்கிறேன். என்னுல் புண்படுத்தப்பட்ட தேவனேடு நான் நெருங்கி ஒப்புரவாகக்கூடாதபடிக்கு என்னுடைய சுயக் கிரியைகளும், சுயப் பாடுகளும், சுய நீதியும் என்னை வெகு தூரத்தில் தடுத்து நிறுத்திவிட-

டன. தேவனுடைய நீதியான நியாயத்தீர்ப்பின் முன் என் சுயக் கிரியைகள் நிற்கமுடியாது. இயேசு கிறிஸ்து விலூ ஸ் என் அவ்விலவசமான இரட்சிப்பைபத்தவிர எனக்கு வேறு கதியே இல்லையென நான் உறுதியாய் நம்புகிறேன். நான் தேடினால் மட்டுமே கிறிஸ்துவைக் கண்டுபிடிப்பேன். அப்பொழுது மட்டுமே ‘சுய நீதியை உடையவனுயிராமல், கிறிஸ்துவைப்பற்றும் விசுவாசத் தீருல் வருகிறதும் சீசுவாச மூலமாய்த் தேவனால் உண்டாயிருக்கிறதுமான நீதியை உடையவனுயிருந்து, கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கிறவனென்று காணப்படுவேன்.’’

வெஸ்லிக்கு நல்ல விசுவாசமிருப்பதாகச் சொல்லி அவரைத் தட்டிக் கொடுக்கக்கூடிய சிலர் இருந்தனர். அவ்விதம் தவறான முறையில் ஆறுதல் செய்து கொண்டிருப்பவர்களிடம் வெஸ்லி ‘‘எனக்கு விசுவாசமிருந்தால் நிச்சயம் அது பிசாசின் விசுவாசமாகவே இருக்கும்; ஏனெனில் பிசாசிற்கும்கூட ‘ஓருவிதமான’ விசுவாசம் உண்டே. ஆனால் நான் விரும்பும் விசுவாசமோ கிறிஸ்துவின் உன்னதமான கிரியைகளின் மூலம் என்னுடையப் பாவங்கள் யாவும் மன்னிக்கப்பட்டு, தேவனுடையப் பார்வையில் ஒப்புறவாக்கப்பட்டு அவர்பேரில் உண்மையானப் பற்றுதலையும், உறுதியான நம்பிக்கையையும் கொடுப்பதாயிருக்க வேண்டும். அநேகர் தங்களிடம் விசுவாசமில்லாதிருந்தும் இருப்பதாகக் கற்பணி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எவர்களிடம் இவ்விசுவாசமானது உண்மையாகவே இருக்கிறதோ, அவர்கள் நிச்சயமாய்ப் பாவத்திலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டிருப்பார்கள்.....’’ எனக் கூறினார். அமெரிக்காவிலிருந்து திரும்பிய வெஸ்லி இந்த விதமான மன நிலையில் இங்கிலாந்து வந்திறங்கினார்.

இந்த ஒரு பெரிய சிக்கவில் தத்தளித்துக் கொண்டிருந்த வெஸ்லிக்கு உதவி செய்யும்படியாகத் தேவன் தம் முடைய ஓர் உண்மையான ஊழியனைத் தயாராக வைத் திருந்தார். அவர் தான் மொடேவியன் மின்னரியாக ஜூர்மனியிலிருந்து அமெரிக்காவிற்கு ஊழியம் செய்ய

வந்த பீட்டர் போலர் என்பவராவர். கடுமொன ஆத்மீ கத் துக்கத்துடன் இங்கிலாந்து திரும்பிய வெஸ்வி, தேவன் தமக்கு உதவி செய்யும்படியாக ஜூர்மனி தேசத் திலிருந்து உதவியைக் கட்டளையிட்டிருப்பது பற்றி சற் றும் அறியவே இல்லை. அச்சமயத்தில்தான் பீட்டர் போலரும் இங்கிலாந்திற்கு வந்து கொண்டிருந்தார்.

சில நாட்களுக்குப் பிறகு தேவன் ஜான் வெஸ்வி யையும், பீட்டர் போலரையும் இலண்டனிலுள்ள வெய்னன்ட்ஸ் என்னும் டச்சு தேச வியாபாரியின் வீட்டில் ஒருவரையாருவர் சந்திக்கும்படியாய்ச் செய்தார். வெஸ்விக்கு அந்நாள் மறக்கமுடியாததொன்றுகிவிட்டது. அதைப்பற்றித் தம்முடைய நாட்குறிப்பேட்டில் “இப்பொழுதுதான் ஜூர்மனி தேசத்திலிருந்து வந்திறங்கிய பீட்டர் போலரையும், ஷாலின்ஸ், ரிஷ்டா, வென்சல் நெசர் என்பவர்களையும் சந்தித்தேன். அவர்களுக்கு இங்கிலாந்தில் பழக்கமானவர்கள் யாருமில்லையென்பதைக் கண்டு அவர்கள் தங்கும்படியாக என்னிருப்பிடத் திற்கருகேயிருந்த ஓர் இடத்தை ஒழுங்கு செய்தேன். அந்நாள் முதற்கொண்டு நான் இலண்டனிலிருந்த நாட்கள் வரை அவர்களோடு சம்பாஷணை செய்யும் அருமையானத் தருணத்தை இழக்கவேயில்லை” என்பதாய் எழுதியிருந்தார்.

பின்னும் கொஞ்சக் காலம் கழித்து “இந்த எல்லா நாட்களிலும் நான் பீட்டர் போலரிடம் அதிகமாய் சம்பாஷித்தும், என்னுல் அவரைப் புரிந்துகொள்ளவே முடியவில்லை. அதுவும் அவர் என்னிடம் ‘என் சகோதரனே, உண்ணுடையத் தத்துவங்கள் யாகவுயும் நீக்கிவிடவேண்டும்’ என்று சொன்னது எனக்குப் புரியாதப் புதிராகவே இருந்தது’ என்று எழுதினார்.

இதைத் தொடர்ந்து உண்மையும், பக்தி யும் நிறைந்த இவ்விருவர்களின் மத்தியில் ஒரு பெரும் போராட்டம் உண்டாயிற்று. தார்சுப் பட்டினாத்தானுகிய சவுனின் இரட்சிப்புக்கு அனனியா உபயோகப்படுத்தப்

பட்டது போல தேவன் பீட்டர் போலரை வெஸ்வியின் இரட்சிப்புக்கு உதவியாக உபயோப்படுத்தினார். மற்ற விதத்தில் பீட்டர் போலருடைய பெயரே அநேகருக்குத் தெரியாமல் இருந்திருக்கக்கூடும். கிறிஸ்துவுக்குள் என்றுக்கும் புதிய ஜீவனைக்குறித்து அவர் வெஸ்விக்குச் சாட்சி பகர்ந்தார். தேவன் அவருடன் இருந்து வெஸ்வியை இரட்சிப்புக்குள் வழி நடத்த பெலத்தையும், ஞானத்தையும் கொடுத்தார்.

வெஸ்வி வெகு சீக்கிரத்தில் பீட்டர் போலர் ஓர் உண் மையான ஆவிக்குரியத் தெய்வீக அனுபவத்தைப் பெற்ற வர் என்பதை அறிந்துகொண்டார். வெஸ்வி, பீட்டர் போலரை விட அநேக வருடங்கள் வயதில் முத்தவராயிருந்தபோதிலும் அவர் அதிகத் தாழ்மையுடனும், முழு மனதுடனும் கற்றுக்கொள்ள ஆரம்பித்தார்.

முதன் முறையாகப் பீட்டர் போலரைச் சந்தித்து ஒரு மாதம் ஆனபின் வெஸ்வி திரும்ப மார்ச்சுத் திங்கள் 4ஆம் நாளன்று அவரைப் பார்த்தார். வெஸ்வியின் சகோதரன் சார்லஸ் வெஸ்வி ‘புனரசி’ என்னும் நோயினால் வியாதியற்றிருந்த சமயம் அவரைக் காணும்படி வெஸ்வி ஆக்ஸ்போர்டு சென்றிருந்தபொழுது பீட்டர் போலரை அங்குச் சந்தித்தார். மறுநாள் அவருடன் உரையாடிய பின் வெஸ்வி எழுதினதாவது, “இரட்சிப் படைவதற்கு ஏதுவான விசுவாசம் என்னில் இல்லை என்பதைப்பற்றி ஞாயிற்றுக்கிழமை 5ஆம் நாளன்று நன்கு உணர்த்தப்பட்டேன்.” இவ்வாறு தெளிவாகத் தமிழுடைய உண்மையான ஆவிக்குரிய நிலையை உணர்ந்தார். வெஸ்வி நேர்மையானவராய் இருந்தபடியால் மற்றவர்களுக்கு விசுவாசத்தைப்பற்றிப் பிரசங்கிக்கும் அவரிடமே அவ்விசுவாசம் இல்லாமையால் விசுவாசத் தைப்பற்றிப் பிரசங்கிப்பதையே நிறுத்தி விட்டார். இதைக்குறித்து வெஸ்வி, “என் மனதில் உடனே பிரசங்கிப்பதை விட்டு விலகு. உன்னிடமே விசுவாசமில்லாதிருக்கும்போது மற்றவர்களுக்கு நீ அதை எப்படிப் போதிக்கலாம் என்பதாய்த் தோன்றிற்று. உடனே

நான் பீட்டர் போலரிடம், ‘பிரசங்கம் செய்வதை நிறுத்தி விடுவதா? அன்றித் தொடர்ந்து செய்வதா?’ எனக் கேட்டேன். அதற்கு அவர் ‘பிரசங்கத்தை நிறுத்திவிடாதே’ என்றார். உடனே ‘நான் எதைப் பிரசங்கிப்பது’ என்று கேட்டேன். அதற்கு பீட்டர் போலர் ‘நீ விசுவாசத்தை உன்னில் பெற்றுக்கொள்ளும்மட்டும் விசுவாசத்தைப்பற்றியே பிரசங்கி. அதன் பிறகு நீ விசுவாசத்தைப் பெற்றுக் கொண்டபடியால் நீ தொடர்ந்து விசுவாசத்தைப் பிரசங்கம் செய்வாய்’ என்று பதிலளித்தார்’ என வெஸ்வி எழுதியுள்ளார்.

ஆரம்பத்தில் பீட்டர் போலர் சொல்லிய பிரகாரம் செய்வது வெஸ்லிக்குக் கடினமாயிருந்த போதிலும் தம் முழு பலத்துடனும் அதைச் செய்ய ஆரம்பித்தார். ‘ஓருவன் கிறிஸ்துவுக்குள் இருந்தால் புதுச் சிருஷ்டியாயிருக்கிறஞ்’ என்னும் வசனமே அவருக்கு மிகவும் பிடித்தமான பிரசங்க வாக்கியமாயிற்று. கிறிஸ்துவுக்குள் புது சிருஷ்டியாக வேண்டும் என்னும் வாஞ்சசேயே அவருடைய இருதயத்தில் முழுவதும் குடிகொண்டிருந்தது. ஆகவே வெஸ்வி தமக்கிருந்த உற்சாகம், ஆயுந்திறன், பகுத்தறிவு இவையாவையும் கொண்டவராகப் பலவேறு இடங்களுக்குச் சென்றுப் பாவத்தைக் குறித்தும், அந்தரங்கத்தில் மறைந்திருந்தப் பொல்லாத எண்ணங்களைப்பற்றியும் சாட்டையினால் அடிப்பது போன்று மிக வல்லமையானப் பிரசங்கங்கள் செய்தார். இவ்வண்ணமாய் வெஸ்வி பிரசங்கங்களைச் செய்த சில வாரங்களுக்குள்ளாகச் சுமார் ஏழு சபைகள் இனிமேல் வெஸ்வி தங்கள் ஆலயங்களில் பிரசங்கம் செய்யக்கூடாது என்று அறிவித்து விட்டன.

மறுமுறை வெஸ்வி அதே திங்கள் 23ஆம் நாளன்று பீட்டர் போலரைச் சந்தித்தார். இதைப்பற்றிச் சொல்வதாவது, ‘திரும்பவும் பீட்டர் போலரை நான் சந்தித்த போது அவர் உயிருள்ள விசுவாசத்தின் கணிகளாகிய பரிசுத்தம், சந்தோஷம் என்பவைகளைப்பற்றி எனக்கு விவரித்து, என்னை அதிகமாக ஆச்சரியத்தில் மூழ்கச்

செய்தார்.” தூர்ப்பேற்றின் பயனும் வெஸ்லி அதிகமான அலுவல்களில் ஈடுபட்டிருந்தமையால், தம் முடைய இரட்சிப்பைப் பெறத்தக்கதாகத் தம் முடைய வேலைகளையெல்லாம் நிறுத்தித் தம் இருதயத்தைத் திறந்து தேவனுக்கு முன்பாக ஊற்றி, அவரைப்பற்றிக்கொள்ளுவது இலோசானக் காரியமல்ல. அவ்வாறு இருந்தபோதிலும் வெஸ்லி ஹாம்ஷயர் என்னுமிடத்திலுள்ள ஒரு நண்பருடைய இல்லத்திற்குத் தனிமையை நாடிச்சென்று காத்தி ருக்க முயன்று. அதற்குள்ளாக இலண்டன் வரும்படியாகத் திரும்பிவிட்டார். என்றபோதிலும் தேவன் அவருடைய உள்ளத்தில் ஆழமான கிரியையை நடப்பித்து வந்தார். தேவனுடைய வசனம் அவருடைய இருதயத்தில் புளித்த மாவைப்போன்று கிரியை செய்துகொண்டே யிருந்தது. அவருடைய இருதயத்திலிருந்து மெய்யான ஜூபம் வெளிவர ஆரம்பித்தது. இதைக்குறித்துச் சில நாட்களுக்கு முன்பே அவர் எழுதியதாவது, “பாக்ஸ் என்பவருடையக் கூட்டத்தில் இருந்தபொழுது வழக்கமாக என்னுல் செய்யும் ஜூபங்களை மட்டும் செய்து கொண்டிருக்க முடியவில்லை. ஆனால் அந்தந்த சமயங்களுக்கேற்றவாறு இருதயத்தின் ஆழத்திலிருந்து புறப்படும் ஜூபத்தைச் செய்யவே விருப்பமாயிருக்கிறது.” அதுமுதல் இருதயத்திலிருந்து புறப்படும் ஒரு மெய்யான ஜூபத்தோடு வெஸ்லி தேவனை நாட ஆரம்பித்தார்.

இதன் பிறகு பிட்டர் போலர் வெஸ்லிக்குச் சில இறுதியான ஆலோசனைகளைக் கொடுத்தார். இதற்குள்ளாக வெஸ்லி அவரிடமிருந்து விசுவாசத்தினுடையத் தன்மையையும், நாம் யாவரும் தேவனுடையப் புத்திரராயிருக்கிறோம் எனச் சாட்சி பகரும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் சாட்சியையும், இன்னும் பல சத்தியங்களையும் அறிந்து கொண்டார். ஆனாலும் இம்மாறுதல்கள் யாவும் ஒரு நொடிப் பொழுதிலே மனிதனின் இதயத்தில் நிகழ்வின் றன என்பதை மட்டும் வெஸ்லியால் அறிந்து கொள்ள வும், அதை விசுவாசிக்கவும் முடியவில்லை. இரட்சிப் பென்பது, ஒருவனுடைய வாழ்க்கையில் படிப்படியாக வரக்கூடிய ஒன்று என இந்நாளிலும்கூட மக்கள் தவரூக

எண்ணிக்கொண்டிருப்பது போலவேதான் அந்நாளிலும் வெஸ்வியும் தவருக நினைத்துக்கொண்டிருந்தார். இரு எனின் இராஜ்ஜியத்திலிருந்து அதிசயமான ஒளியின் இராஜ்ஜியத்திற்குள் ஒரு நொடிப்பொழுதிலே மாற்றப்படுவது தான் இம் மறுபிறப்பு என்பதை நம்பாதவர்களாய் அது காலப்போக்கில் படிப்படியாக நிகழக்கூடிய ஒன்று என்றே மக்கள் எண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றனர். பெரும்பாலும் இரட்சிக்கப்படாத மக்களும், மறுபிறப்பின் அனுபவத்தையே அறியாத பெரும்பாலான மக்களும் கொண்டுள்ள பிசாசின் பொய்யான இந்த எண்ணமே வெஸ்வி இரட்சிக்கப்படக் கூடாதவாறு அவருக்கிருந்த கடைசித் தடையாகும். வெஸ்வி தாமே இக்காரியத்தைக் குறித்து என்ன எழுதியிருக்கிறார் என்பதை நாம் பார்ப்பது சாலப் பொருத்தமாகும்.

“அவர் (பீட்டர் போலர்), உடனடியாக நிகழும் அந்நிகழ்ச்சியைப்பற்றிப் பேசியபொழுது அவரை என்னுல் கிரகித்துக்கொள்ளவே முடியவில்லை. உடனடியாக இவ்விசுவாசம் எவ்விதமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது என்பதையும் என்னுல் விளங்கிக்கொள்ளவே முடியவில்லை. ஒரு மனிதன் எவ்விதமாக நொடிப்பொழுதில் இருளிவிருந்து ஒளிக்குள்ளும், பாவம், துக்கம் இவைகளிலிருந்து பரிசுத்தாவியானவரின் நீதி, சந்தோஷம் இவைகளுக்குள்ளும், மாற்றப்படுகிறுன் என்பதையும் என்னுல் அறிந்துகொள்ளவே முடியவில்லை. இவ்விஷயத்தைக் குறித்துத் திரும்பவும் நான் வேதாகமத்தை, அதிலும் குறிப்பாக அப்போஸ்தலர் நடபடிகளின் புத்தகத்தை ஆராய்ந்தேன். ஆனால் அதில் உடனுக்குடன் இரட்சிக்கப்படும் நிகழ்ச்சிகளேயன்றி வேறு விதமாக ஓர் அனுபவத்தையும் நான் காணவில்லை. ஒரே இடத்தில் மட்டும் பவுல் அப்போஸ்தலர் மூன்று நாட்கள் வரை மறுபிறப்படையப் பிரசவ வேதனைப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார் எனக் கேட்டேன். முதல் நூற்றுண்டு கிறிஸ்தவ மார்க்கத்தில்தான் தேவன் இவ்விதமான உடனுக்குடன் நடைபெறும் இரட்சிப்பை நடத்தி வந்தார்; ஆனால் இப்போதோ காலம் மாறிவிட்டது; இப்போதும்

கூட அவ்வண்ணமாகவே தேவன் செய்கிறார் என்று நான் நம்புவதற்கு என்ன நிச்சயம் இருக்கிறது என்னும் இந்தச் சாக்கைத் தவிர, சொல்ல எனக்கு வேறொன்றும் இல்லை.''

இருந்தாலும், இவ்வினாவிற்கும்கூட போவர் சரி யான விடையை கைத்திருந்தார். மறுநாளே, குறிப் பிட்ட ஒரு நாளில் மெய்யாய் இரட்சிக்கப்பட்ட அநே கரை வெஸ்வியினிடம் சாட்சிப் பகர அழைத்து வந்தார். இதைப்பற்றியும் வெஸ்வி தாமே விரிவுபட எழுதுவதா வது: “‘ஏப்ரல் 23 ஆம் நாள் ஞாயிற்றுக்கிழமையன்று அநேகர் தங்களை இருளிவிருந்து ஒளிக்குள்ளும் பாவத்தி விருந்து மகிழ்ச்சிக்குள்ளும் மாற்றச் செய்த இயேசுவின் இரத்தத்தை விசுவாசிக்கும்படியான அந்த விசுவா சத்தைத் தேவன் தாமே ஒரு நொடிப்பொழுதில் தந்தரு ஸினார் என்பதாக என்னிடம் தெரிவித்தார்கள். இவையாகவையும் கண்ட மாத்திரத்திலேயே என்னுடைய வாக்குவாதங்கள் யாவும் ஒரு முடிவுக்கு வந்தன. சாக்குச் சொல்ல இனி எனக்கு இடமே இல்லை. ‘ஆண்ட வரே, என் அவிசுவாசத்தில் நீர் தாமே உதவி செய்தரு னும்’ என்று மட்டுமே என்னால் இப்போது கதற முடிந்தது.’’ இறுதியிலே ஜான் வெஸ்வி எல்லாவித வஞ் சனீயிவிருந்தும் விடுவிக்கப்பட்டார். காலம் கடந்து செல்லச் செல்ல பூண் இரட்சிப்பிற்குள் வளர்ந்து விடு வோம் என்னும் தவறான நம்பிக்கையில் நின்றுவிடப் போவதில்லை.

தம் முடைய சொந்தப் பாவங்களும், பரிசுத்த ஆவியானவருக்கு விரோதமாக எதிர்த்துக் கொண்டிருப்பதம், கடைசி மட்டும் தம்மைத் தாழ்த்தாமலிருப்பதும்தான், தாம் இரட்சிப்படையக் கூடாதபடிக்குக் காலங்கடந்து செல்வதன் காரணம் என்பது ஜான் வெஸ்விக்கு உறுதி யாயிற்று. திரும்பவும் பிட்டர் போலரிடம், வெஸ்வி சோர்ந்து போனவராக, ‘மற்றவர்களுக்குப் பிரசங்கம் செய்வதை நான் நிறுத்திவிட்டுமா?’ எனக் கேட்டார். அதற்குப் போலர் வேண்டாம் எனச் சொல்லிவிட்டார்.

இதன் பிறகு ஜாண் வெஸ்லி இரட்சிப்பைப்பற்றிச் செய்யும் புதிய விதமானப் பிரசங்கங்களைக் கேட்ட சார்லஸ் வெஸ்லி கோபமுற்றூர். சுகவீனமாயிருந்து சுகமடைந்து வந்த சார்லஸ் வெஸ்லி திரும்பவும் வியாதி யுற்றூர். பீட்டர் போலர் ஆங்கிலம் கற்றுக்கொள்ளும் படியாகச் சார்லஸ் வெஸ்லியினிடம் ஆக்ஸ்போர்டில் இருந்தார். ஜாண் வெஸ்லியின் கண்கள் திறக்கப்பட தேவன் பீட்டர் போலரைப் பயன்படுத்தியதுபோலவே சார்லஸ் வெஸ்லியிடமும் தேவன் போலரை உபயோகித்தார். இம்முறை சார்லஸ் வெஸ்லியின் கண்கள் திறக்கப்பட்டு ‘ஓரே மெய்யான, உயிருள்ள விசுவாசத்தின்’ மூலமாகமட்டுமே ஒருவன் இரட்சிக்கப் படமுடியும் என்பதை அறிந்துகொண்டார்.

மறுநாள், பீட்டர் போலர் கரோவினை என்னும் பட்டணத்திற்குச் செல்லும்படியாக இலண்டனைவிட்டுக் கப்பல் ஏறினார். அந்த நாளைப்பற்றி வெஸ்லி தம்முடைய நாட்குறிப்பேட்டில் மிக விபரமாக எழுதி வைத்துள்ளார். அவர் எழுதியவைகளில் கடைசி வாக்கியம் இவ்விதமாக இருந்தது. “...ஓ, அவர் (பீட்டர் போலர்) இங்கிலாந்து தேசத்திற்கு வந்தது முதற்கொண்டு தேவன் எவ்வளவு பெரிய ஊழியத்தை ஆரம்பித்திருக்கிறார். வான மும், பூமியும் ஓழியும்வரை அப்பேர்ப்பட்ட ஊழியம் ஒரு போதும் அழியாது.” இது உண்மையிலேயே ஒரு தீர்க்கதறிசனம் அல்லவா? எந்தவிதப் பெரிய அறிவிப்பு களினின்று பீட்டர் போலர் எப்படி இங்கிலாந்திற்கு வந்தாரோ அதே வண்ணமாக இங்கிலாந்தை விட்டுப் புறப்பட்டுப் போனார். இங்கிலாந்தில் தங்கியிருந்த அச்சில வாரங்களில் தாம் செய்த ஊழியமானது, இங்கிலாந்தின் முழு வரலாற்றையே மாற்றியமைக்கப் போகிறது என்பதைச் சற்றும் அறியாதவராயிருந்தார்.

திரும்பவும் ஜாண் வெஸ்லியின் இருதயம் ஆழ்ந்த துக்கத்தில் அமிழ்ந்திருந்தது. அவருக்கிறுந்த துக்கமானது எவ்வளவு ஆழமானது என்பதை நாம் ஒருவேளை

அறிந்துகொள்ள முடியாமல் இருக்கலாம். தம்முடைய வீணைய்ப்போன ஊழியத்தைப்பற்றியும், கனியற்ற ஆண் டுக்கைப்பற்றியும் நினைத்து அதிகமாய் மனஸ்தாபப்பட்டுக் கொண்டிருந்தபொழுது அவருக்கு உண்டான வேதனை யாவையும் சில சுருக்கமான வரிகளில் எழுதினார். அவர் எழுதிய அச்சுருக்கமான வாக்கியத்தைக் கவலையீனமாகவும், சாதாரணமாகவும் படிக்கும் ஒருவன் அதி விருந்து ஒன்றும் அறிந்துகொள்ளவியலாது. ஆனால் ஆழ்ந்து படிக்கும் ஒருவன் அவ்வாக்கியத்திலுள்ளக் கருத்துக்களை மிக நிதானமாய் வாசித்து அதிலடங்கிய யாவையும் நன்கு புரிந்துகொள்ள முடியும். “நான் துக்கத்தோடும், அதிக பாரத்தோடும் இருந்தேன். என்னால் வாசிக்கவோ, தியானிக்கவோ, பாடவோ, ஜூபிக்கவோ, வேறு எந்தக் காரியத்தையும் செய்ய இயலவோ முடியாதவனாக இருந்தேன்” என்பதாக வெஸ்வி எழுதி விருந்தார். அளவிற்கடங்கா சக்தியையும், யாவரும் வியக்கத்தக்கதானத் திறமையையும், உற்சாகத்தையும் உடைய இம்மாபெரும் மனிதர் இரட்சகருக்கு முன்பாகச் செத்தவரைப்போல் எதையும் செய்யக்கூடாத நிலையில் இருந்தார். பெருமுச்சுவிடுபவராகவும், தொய்ந்துபோன வராகவும் காணப்பட்டார். மரிக்கும் தருவாயிலுள்ள ஒருவன் பேசுவதுபோல அவர் “என்னுடைய எல்லா ஊழியங்களும், நற்குணங்களும், எனக்குரிய யாவும் ஒன்றுக்கும் உதவாத நிலைக்கு வந்துவிட்டன. இப்போது இயேசுவே நீர் இரட்சியும் அல்லது நான் மானுவன்” என்பதாகக் கதறினார். இந்தப் பாரமான இருதயத்தோடு மூன்று நாட்கள்வரை அவர் இருந்தார். அச்சமயம் பிட்டர் போலரிடமிருந்து வந்த அஞ்சல் அவருக்குச் சற்று உற்சாகத்தை அளித்தது.

இறுதியிலே ஜாண் வெஸ்வியின் ஆத்துமப் போராட்டமானது உச்சக் கட்டத்தை அடைந்தது. பொழுது புலருவதற்கு முன் காரிருள் நிலவுதற்போல, வெஸ்வி இரட்சிப்படைவதற்கு முன்னதாக ஆழமான இருதயப் பரிசோதனை இருந்தது. விடுதலையும் இரட்சிப்பும் பெற்ற அம்மகிமை நிறைந்த நாளுக்கு முன்பாக இருந்த மூன்று

நாட்களும் இருள் குழந்ததாக இருந்தன. மே திங்கள் 22ஆம் நாள் திங்கட்கிழமை தொடங்கி 24ஆம் நாள் புதன் கிழமைவரை ஆத்தும வியாகுலம் அவரைப்பற்றிக் கொண்டிருந்தது. இதற்கு முன் அவர் அனுபவித்தி ராதப் பாவ பாரம் அவரை அழுத்திற்று. அதைப்பற்றி வெஸ்லி இவ்வண்ணமாக எழுதுகிறார். “நான் முழுவது மாகப் பாவத்திற்கே விற்றுப் போட்டவணைப்பொல உணருகிறேன்.....தேவன் தூய்மையுள்ளவர். நானே அசுத்தன். தேவன் பட்சிக்கிற அக்கினி; நானே முழு வதும் எரிக்கப்படவேண்டிய பாவியாயிருக்கிறேன்.”

மே திங்கள் 24ஆம் நாள் புதன் கிழமை அதிகாலை தேவன் வெஸ்லியோடு 2 பேதுரு 1:4. மூலம் பேசினார். “.....திவ்விய சுபாவத்துக்குப் பங்குள்ளவர்களாகும் பொருட்டு, மகா மேன்மையும் அருமையுமான வாக்குத் தத்தங்களும் அவைகளினுலே நமச்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.” வெஸ்லி இரட்சிப்புக்கு வெகு சமீபத்தில் இருப்பதாகத் தேவன் மற்றிருந்து வசனத்தின் மூலம் வாக்களித்தார். தம்முடைய வீட்டைவிட்டு வெளியே புறப் படுவதற்குச் சற்று முன்னே தம் கையிலிருந்தப் புதிய ஏற்பாட்டைத் திறந்தார். அப்போது அவருக்குக் கிடைத்த வசனம் “நீ தேவனுடைய இராஜ்ஜியத்திற்குத் தூரமானவனல்ல” என்பதேயாகும். அன்று பிற்பகல் பரிசுத்த பவுல் ஆலயத்தில் அவர் அமர்ந்திருந்தபோது அங்கு ஓர் அருமையானப் பாடல் பாடப்பட்டது. அப் பாடவின் ஆரம்பம் ‘ஓ ஆண்டவரே ஆழத்திலிருந்து நான் உம்மை நோக்கி முறையிடுகிறேன்’ அகன் முடிவு ‘அவர் இஸ்ரவேலை அதின் அக்கிரமங்கள் அனைத்திலிருந்தும் விடுவிப்பார்’ என்பதே. இப்பாடல் வெஸ்லியின் இருதயத்தின் நிலையை அப்படியே வெளிக் காட்டிற்று.

இவை எல்லாவற்றைக் காட்டிலும் மேலான அனுபவமானப் பாவமன்னிப்பையும், தேவனுல் அங்கீகரிக்கப் படுதலும் அன்று மாலை வெஸ்லி ஆஸ்டர்ஸ்கேட் தெருவில் நடைபெற்ற ஒரு சிறு ஆராதனைக்குச் சென்றபொழுதே கிடைத்தது. ஒரு சிறு குழுவினர் நடத்தும் அம்மாலைக்

கூட்டத்திற்குச் செல்லும்படியாக ஏதோ ஒன்று அவரை வற்புறுத்திக்கொண்டே இருந்தது. வெஸ்விக்கோ விருப்பமில்லை. ஆனாலும் அவர் அங்கே சென்றார்.

வெஸ்வி அக்கூட்டத்திற்குச் சென்றபொழுது அங்கு தாழ்மையான வில்லியம் ஹாலந்து என்னும் வர்ணம் பூசுகிறவர் சபையாருக்கு மார்ட்டின் ஹத்தர் ரோமர் நிருபத்திற்கு எழுதின முன்னுரையைப் படித்துக் கொண்டிருந்தார். திடீரெனப் பரிசுத்த ஆவியானவர் தம்முடையப் பரிபூரண கிரியையைச் செய்தார். கிருபையானது வெஸ்வியின் ஆத்துமாவில் ஊற்றப்பட்டது; அந்த நொறுங்குண்ட, நறுங்குண்ட இருதயத்தில் உயிருள்ள விசுவாசமானது பிரவேசித்தவுடனே பாவக்கட்டுகளும், அடிமைத்தனத்தின் கட்டுகளும் அறுந்து விழுந்தன. அக்கினியானது வைக்கோற் கட்டை எவ்விதம் எரித்துப் போடுமோ அவ்வண்ணமே, பரிசுத்த ஆவியானவர், அடிமைத்தனக் கட்டுகளாகிய பயம், அவிசுவாசம் என்பகவகளை எரித்துப்போட்டார். தூய்மையும், தெளிவுமானத் தேவ அன்பானது வெஸ்வியின் உள்ளத்தில் பாய்ந்தோட ஆரம்பித்தது. பரலோகத்தின் மகிழையினும், அனலினும் நிரப்பிற்று. இந்நித்திய நிலையைக் குறித்து வெஸ்வி தாமே எழுதுவதாவது: “அன்று இருமணி எட்டே முக்கால் இருக்கும். அவர் கிறிஸ்துவின் பேரில் உள்ள வித்தியாசத்தைக்கொண்டு தேவன் இருதயத்தில் செய்யும் மாறுதலைப்பற்றி விளக்கிக்கொண்டிருந்தபொழுது, விநோதமான முறையில் என் உள்ளம் அனால்பெறுவதை உணர்ந்தேன். என்னுடைய இரட்சிப்புக்காக கிறிஸ்துவைமட்டும் சார்ந்திருப்பதுபோல உணர்ந்தேன். என்னுடைய பாவங்களையும்கூட அவர் ஏற்றுக்கொண்டாரென்றும், பாவம், மரணம் என்னும் பிரமாணங்களிலிருந்து என்னை இரட்சித்துக் கொண்டாரென்றும் எனக்கு ஓர் உறுதி அளிக்கப்பட்டது. என்னை அதிகமாக துன்புறுத்தி அவமதித்தவர்களுக்காக நான் என் முழு பலத்தைக்கொண்டும் ஜூபிக்க ஆரம்பித்தேன். அதன் பிறகு என் உள்ளத்தில் நான் உணர்ந்தவைகளை

உடனே பகிரங்கமாக அங்குள்ளவர்களிடம் சாட்சி பகர்ந்தேன்.

இப்போது தேவன் சார்லஸ் வெஸ்லியை எவ்விதம் சந்தித்தார் என்பதைப்பற்றிப் பார்ப்போம்: மறுபிறப் பின் அவசியத்தைப்பற்றிய உணர்வை ஜான் வெஸ்லி அடைந்த வெகு காலத்திற்குப் பிறகுதான் சார்லஸ் வெஸ்லி அடைந்தாரென்றாலும், தன் சகோதரனைக் காட்டிலும் முதலாவதாகச் சார்லஸ் வெஸ்லியே தேவ னுடைய இராஜ்ஜியத்திற்குள் பிரவேசித்தார். சார்லஸ் இவ்வாசீர்வாத அனுபவத்திற்குள் மே திங்கள் 21ஆம் நாள் ஞாயிற்றுக் கிழமை பிரவேசித்தார். ஜான் வெஸ்லி அடே வாரம், மூன்று நாட்கள் கழித்து, அதா வது மே திங்கள் 24ஆம் நாள் புதன் கிழமை இவ்வனுப வத்தைப் பெற்றுக்கொண்டார். இலண்டனில் பித்தனை வியாபாரம் செய்யும் பிரே என்பவரின் இல்லத்தில் சார்லஸ் வெஸ்லி வியாதியாய் இருந்தார். பிரே என்ப வரைப்பற்றி ஓர் எழுத்தாளர் எழுதியதாவது: “கிறிஸ்து வைத் தவிர வேறொன்றையும் அறியாத ஓர் ஏழைத் தொழிலாளி; ஆனாலும் கிறிஸ்துவை அறிந்தமையால் எல்லாக் காரியங்களையும் அறிந்து ஆராயக்கூடியவர்.” வில்லியம் ஹாலந்து சார்லஸ் வெஸ்லியைக் காணும்படி யாகச் சென்றபோது கலாத்தியர் நிருபத்திற்கு ஹாத்தர் எழுதிய விரிவுரைப் புத்தகத்தை எடுத்துச் செல்லும்படி யாகத் தேவன் அவரை ஏவினார். இப்புத்தகத்தைப் படித்ததின் மூலம் சார்லஸ் இன்னும் அதிகமாய் எழுப்பப் பட்டார். ஆகவே சார்லஸ் வெஸ்லியின் இரட்சிப்புக்கும் கூட அத்தாழ்மையான வில்லியம் ஹாலந்து உதவினார். அதன் பிறகு சார்லஸ் பெரும்பாண்மையான நேரத்தை வேத வாசிப்பிலும், தியானத்திலும், ஜெபத்திலும் செல வழித்து தேவனண்டைக் கிட்டி நெருங்கினார். பிரே என்பவரும் சார்லஸ் வெஸ்லியுடன் ஆவிக்குரியவை களைப்பற்றி உரையாடி உதவினார். பரிசுத்த ஆவியின் திருநாளன்று தேவ சமாதானம் அவருடைய இருதயத் திற்குள் வெள்ளப்பெருக்கெடுத்து வந்தது. தேவ ஆவியானவர் ஒரே நேரத்தில் சார்லஸின் ஆத்துமானவயும்,

சரீரத்தையும் சுகப்படுத்தினார். அந்நேரம்முதல் சார்லஸ் முழு சுகத்தையும் பெற்றார். அப்பித்தனை வியாபாரி பிரேயின் கல்வி அறிவில்லாத சகோதரியும் புதிதாக இரட்சிக்கப்பட்டவர்களே. ஆனாலும் ஆவியானவர் அவர்களை ஏவி அற்புதமாக உபயோகித்தார். அந்த அம்மாள் சார்லஸ் வெஸ்வியின் படுக்கை அருகே வந்து “நசரேயனுகிய இயேசுவின் நாமத்திலே நீ எழுந்து விசுவாசி, உன் வியாதிகள் யாவிலுமிருந்தும் சுகம் பெறு வாய்” என்று சொல்லி அறையை விட்டுப்போய்விட்டார்கள். பிரே உடனே வேதாகமத்தைத் திறந்து ‘எவனுடைய மீறுதல் மன்னிக்கப்பட்டதோ, எவனுடையப் பாவம் மூடப்பட்டதோ அவன் பாக்கியவான்’ என வாசித்தார். சார்லஸ் தம் முழு இருதயத்துடனும் அதை விசுவாசித்தார். அவர் இரட்சிக்கப்பட்டதோடுகூட சரீரத்திலும் சுகமடைந்தார். ஒரு நொறுங்குண்ட நருங்குண்ட இருதயத்திற்குள் எவ்வளவு சுலபமாக இரட்சிக்கும் விசுவாசம் வருகிறது!

ஜாண் வெஸ்வி, தன் ஆத்துமா தேவ சமாதானத்தினால் நிரப்பப்பட்ட உடனே தம் சகோதரனுகிய சார்லஸ் வெஸ்வியிடம் தாம் தேவனுடைய இராஜ்ஜியத்திற்குள் மறுபடியும் பிறந்த அம்மகிழ்ச்சிகரமான செய்தியை அறிவிக்கும்படியாகத் துரிதமாய்ப் புறப்பட்டுப் போனார். மறுபிறப்பின் மகிழ்ச்சியானது பொங்கிவழிய, ஜாண் தம் சகோதரன் சார்லஸோடு சேர்ந்து, சார்லஸ் முந்தின நாள் இயற்றியப் பாடலைப் பாடினார். புதிதாகச் சுத்திகரிக்கப்பட்ட இருதயங்களுடன் அவ்விரு சகோதரர்களும் எவ்விதமாக உற்சாகத்துடனும், ஒரே மனதோடும் அப்பாடலைப் பாடியிருப்பார்களென நாம் சுலபமாக ஊகித்துக்கொள்ளவியலும்.

அத்தியாயம் ஒன்பது

உன்னத்திலிருந்து வல்லமை

ஜான் வெஸ்வி இரட்சிக்கப்பட்ட பின்பு அவரை அநேக சோதனைகள் தாக்கின. முன்பெல்லாம் அவர் அம்மாதிரி சோதனைகளால் மேற்கொள்ளப்பட்டு விடுவார். ஆனால் இரட்சிக்கப்பட்ட இப்போதோ, எப்பொழுதும் தாமே அவைகளை மேற்கொள்ளும் வீரஞ்சுக இருப்பதை மகிழ்ச்சியுடன் கண்டார்.

வெஸ்வி தேவனுடைய இராஜ்ஜியத்திற்குள் பிரவேசித்தவுடனேயே நீண்ட நேரம் ஜூபம் செய்யவேண்டியதன் தேவையை நன்கு கண்டார். அவருடைய இருதயத்தில் ஜூபம் செய்யவேண்டுமென ஒரு புதிய தூண்டுதல் ஏற்பட்டது. அவர் இரட்சிக்கப்பட்ட முன்று நாட்களுக்குப் பிறகு அவர் செய்துகொண்ட தீர்மானம் யாதெனில், ஒவ்வொரு நாளும் அதிகாலையில் ஆலயத்திற்குச் சென்று இருதயத்தைத் தேவனுக்கு முன்பாகத் திறந்து ஊற்றி, ஜூபம் செய்யாமல் வேறு எந்த வேலையையும் செய்வதில்லை என்பதேயாகும். வெஸ்வி ஒவ்வொரு நாளும் அதிகாலை நான்கு மணிக்கெல்லாம் எழுந்துவிடுவார் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. ஆலய ஆராதனை எட்டு மணிக்கென்றால் வெஸ்வி அதற்கு முன்நான்கு மணி நேரம் தேவனுடைய தனித்திருந்தார். ஜூபத்திற்கென அதிக நேரத்தை ஒதுக்கின இப்புதிய முயற்சி அவருக்கு உடனடியாக ஆசீர்வாதங்களைக் கொண்டு வந்தது. “இந்த நாளில் என் ஆவி விசாலமடைந்தது. நான் அநேக சோதனைகளால் தாக்கப்பட்டாலும் அவையாவிலும் நான் வெற்றி சிறந்தேன்” என்பதாக வெஸ்வி குறிப்பிட்டிருந்தார்

தேற்றவாளனுகியப் பரிசுத்த ஆவியானவரின் ஜூக்கியத்தையும், மகிழ்ச்சியையும் அதுமுதற்கொண்டு வெஸ்வி அனுபவிக்க ஆரம்பித்தார். பாவத்தைக் குறித்து அவருடைய ஆத்துமா மிகவும் உணர்ச்சியுடை

யதாயிருந்தது. “நான் புதன் கிழமையன்று அதிக நேரம் ஜெபத்தில் தரித்திராமலும், விசுவாசத்தில் குறை வள்ள ஒருவரிடம் அன்போடு பேசாமல் கடினமான வார்த்தைகளோடு பேசினபடியாலும் நான் பரிசுத்த ஆவியானவரைத் துக்கப்படுத்திவிட்டேன்” என்பதாக வெஸ்வி ஒரு முறை குறிப்பிட்டிருந்தார்.

வெஸ்வி பொதுவாக விஷயங்களைக் கற்று அறிந்து கொள்ள விருப்பமுள்ளவர். இப்போது அவர் பரிபூரண ராகிய, பரிசுத்த ஆவியானவராகிய, ஆசிரியரின்கீழ் யாவற்றையும் நன்கு கற்று, ஆவியில் துரிதமாக வளர்ந்தார். ஞாயிற்றுக் கிழமை ஜெபத்தில் உறுதியாய்த் தரித்திருந்தது பற்றி வெஸ்வி எழுதியதாவது: “அதிகாலை படுக்கையிலிருந்து எழுந்தது முதற்கொண்டு, பிற்பகல் ஒரு மணிவரை நான் ஜெபித்துக்கொண்டும், வேதத்தை வாசித்துக்கொண்டும், பாடல்களைப் பாடிக்கொண்டும், பாவிகளை மனந்திரும்புதலுக்குள் அழைத்துக்கொண்டு மிருந்தேன். அந்நாட்களில் வேதாகமத்தைத் திறந்த பொழுதெல்லாம் சில பெரிதும், அருமையுமான வாக்குத் தத்தங்களைத்தவிர வேறொன்றையும் காணவே இல்லை.”

வெஸ்வி ஜெர்மனி தேசத்தில் உள்ள தேவனுடைய மக்களிடம் சென்று கற்றுக்கொள்ளும்படியாக விரும்பு மளவுக்கு அவர் நீதியின்மேல் அவ்வளவு தாகமுள்ளவரானார். மொரேவிய மக்களை முதன் முதல் சந்தித்த பொழுதே அவர்களுடைய எளிய விசுவாசமானது வெஸ்விக்கு ஒரு பெரிய சவாலாக இருந்தபடியால், இப்பொழுது அம்மொரேவிய மக்களின் தலைமை ஸ்தாபனங்களை நேரில் ஜெர்மனி தேசத்திற்கே சென்று காண வேண்டுமென விரும்பினார். இத்துய்மையான மக்களோடு தொடர்புகிளாள்ளுதலானது தன்னுடைய ஆத்துமா உறுதியடையவும், விசுவாசத்திலும், பெலத்திலும் அதிகமாய் உயரவும் ஏதுவாய் இருக்கும் என்று வெஸ்வி நம்பினார். ஆகவே ஐங்கள் 12ஆம் நாளன்று வெஸ்வி தம் தாயினிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு ஜெர்மனி தேசத்திற்குப் புறப்பட்டார்.

ஜூர்மனியில் மரியன்பார்ன், லெஹ்னேருத் என்ற இடங்களிலுள்ள மொரேவியன் ஸ்தாபனங்களில் வெஸ்வி தங்கியிருந்ததின் மூலம் அதிகப்பயணமைந்தார். மரியன்பார்ன் என்னுமிடத்தில், இம்மாபெரும் ஆவிக்குரிய ஸ்தாபனத்தின் கலைவரான கவுண்ட் சின்சென்டார்ப் என்பவரையும் சந்தித்தார். இம்மொரேவிய மக்களின் ஒழுக்கம், அவர்கள் வாழ்கின்ற முறை, அவர்களுடைய கொள்கை, யாவையும் வெஸ்வி உண்ணிப்பாய் அறிந்துக் கொண்டார். பரலோகத்தின் தென்றல் வீசுகிறதும், கிறிஸ்தவக் கிருஷப் வரங்கள் பலுகிப் பெருகி செழித்துள்ளதும், நீதிமான்கள் வாசம் செய்வதுமான இவ்விடத்திலேயே வெஸ்வி தங்கியிருந்திருப்பார். ஆனால் இவ்வினிமையான இடத்திலிருந்து ஆண்டவர் வெஸ்வியை அழைத்துவிட்டார். வெஸ்வி எழுதுவதாவது: “நான் என் வாழ்க்கையை இவ்விடத்திலேயே மகிழ்ச்சியுடன் செலவிட்டிருப்பேன். ஆனால் என் ஆண்டவர், அவருடையத் திராட்சைத் தோட்டத்தின் வேறெருரு பாகத்தில் நான் உழைக்கும்படியாக என்னை அழைக்கிறபடியால் திங்கட்கிழமை 14ஆம் நாள் நான் இவ்வருமையான இடத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டுப் போகவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது.” வெஸ்வியின் கப்பல் செப்டம்பர் திங்கள் 16ஆம் நாளன்று இலண்டன் வந்து சேர்ந்தது.

இங்கிலாந்து தேசத்தையே மாற்றிவிடத்தக்கதான் மாபெரும் பணியை ஆற்ற, உற்சாகத்தில் உயிர்ப்பிக்கப் பட்டவராகவும், வீசுவாசத்தில் பலப்பட்டவராகவும் வெஸ்வி இங்கிலாந்து திரும்பினார். இப்பொழுது அவருக்குள் வந்துள்ளப் புதிய தரிசனத்தின் மூலம் அவருடைய ஆக்குமா முழுவதும் உற்சாகமடைந்தது. ஆவிக்குரிய காரியங்களில் மரித்துப் போயிருக்கும் தேசத்தையும், வெறும் சடங்காச்சாரங்களில் மூழ்கியிருக்கும் திருச்சபை கையும் தட்டி எழுப்பத்தக்கதான் ஒரு தீர்க்கதறிசி தேவையாயிருந்தது. தேவனுடைய வார்த்தை வெஸ்விக்கு வந்தது. உடனடியாக இரட்சிக்கப்படும் கொள்கை

யையும், விசுவாசத்தினால் நீதிமான் பிழைப்பான் என் பது பற்றியும் வெஸ்வி புதிய விளக்கத்தோடு அமுத்தந் திருத்தமாகப் போதிக்க ஆரம்பித்தார்.

ஜூர்மனியிலிருந்து திரும்பிய மறுநாளே வெஸ்வி ஆத்துமாக்களை ஆதாயம் செய்யும் ஊழியத்தில் ஆழ்ந்து விட்டார். ஏனெனில் இவ்லூழியமே தேசத்தின் நிலையையும், வரலாற்றின் போக்கையும் மாற்றி அமைக்கத்தக்க தாய் இருந்தது. ஒரேநாளில் வேதாகமத்தை விளக்கி முழுறை மக்களுக்குப் பிரசங்கித்தார்.

பிட்டர் போலர் இங்கிலாந்தையிட்டுப் புறப்படுவதற்கு முன்று நாட்களுக்கு முன்னதாகச் சம்பவித்த ஒரு முக்கியமான நிகழ்ச்சியை நாம் இப்பொழுது, சற்றுப் பார்ப்போம். அது வெஸ்வி ஆரம்பித்த ஒரு சிறு சங்கம் அல்லது ஜூபக் குழுவைப்பற்றியது. வெஸ்வி ஆவியினால் பிறப்பதற்கு முன்பே இச்சிறு சங்கம் இலண்டனிலுள்ள பெட்டர் லேன் என்னுமிடத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதிலுள்ள சட்டத்திட்டங்கள் மிக மேன்மையானவை. தூய்மையானதும், கறைதிரையற்ற விசுவாசமுமானத் தேவபக்திக்குள் வழிநடத்தக் கூடியவை. இச்சங்கத் தீன் காரியங்களை நாம் ஆராய்தல் பயனுள்ளதேயாகும். ஆகவே அச்சங்கத்தைப் பற்றி வெஸ்வி தாமே என்ன சொல்லுகிறார் என்று பார்ப்போம். “இன்று மாலை எங்களுடைய இச்சிறு சங்கமானது ஆரம்பமானது. பிறகு பெட்டர் லேன் என்னுமிடத்தில் கூடியது. எங்களுடைய சங்கத்தின் அடிப்படை சட்டத்திட்டங்கள், தேவனுடைய கட்டணிக்குக் கீழ்ப்பட்டும், பிட்டர் போலரின் ஆலோசனைக்கு இணங்கியும் எங்கள் யாவராலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டனவைகள்:—

(1) சொஸ்தமடையும்படிக்குக் குற்றங்களை ஒரு வருக்கிளாருவர் அறிக்கையிட்டு, ஒருவருக்காக ஒருவர் ஜூபம் பண்ணும்படியாக நாம் யாவரும் வாரத்தில் ஒரு முறை கூடி வரவேண்டும்.

(2) அவ்விதமாய்க் கூடி வரும்பொழுது வருகிறவர் களை, ஜந்து டேபர்களுக்குக் குறையாமலும் பத்துப்பேர்க்

ஞக்கு அதிகப்படாமலும் சிறு சிறு குழுக்களாக பிரித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

(3) ஒவ்வொருவரும் வரிசையாக, கடந்த வாரம் கூடிப் பிரிந்ததற்குப் பிறகு அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட பல வேறு சோதனைகளைப் பற்றியும், விடுதலைகளைப் பற்றியும், அதனால் அவர்கள் இருதயம் அடைந்த நிலைமையைப் பற்றியும் ஒளிவு, மறைவு எதுவுமின்றி தெளிவாகப் பேச வேண்டும்.

(4) பிரிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு குழுவும் பிரதி புதன் கிழமை இரவு எட்டு மணிக்குக் கூடி பாட்டோடும், ஜூபத்தோடும் ஆரம்பித்து முடிக்கவேண்டும்.

(5) யாரேனும் புதிதாக இச்சங்கத்தில் சேர விரும் பினால் அவர் இச்சங்கத்தில் சேர விரும்புவதின் காரணம் என்ன என்பதைக் கேட்கவேண்டும். ஒளிவு மறைவு எதுவுமின்றி திறந்த உள்ளத்தோடு அவர் இருப்பாரா வென்றும் இச்சங்கத்தின் ஒழுங்குகள் எதையேனும் அவர் எதிர்க்கிறாவென்றும் கேட்டறியவேண்டும்.

(6) புதிதாகச் சேர விரும்புவோரின் பெயரை அறி விக்கும்பொழுது கூடியுள்ள மற்ற அங்கத்தினர்கள், அவர் சேரக்கூடாதெனக் கருதினால் அதற்கான எதிர்ப் புக்களைத் தெளிவாகவும், கூச்சமின்றியும் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும்.

(7) நியாயமான எதிர்ப்புகள் அவர்கள் பேரில் இல்லாவிட்டால், அவர்கள் சோதிக்கப்படும் பொருட்டாகத் தனியே புதிதாகச் சேருகிறவர்களை மட்டும் கொண்ட குழு அமைக்கப்பட வேண்டும். அவர்களுக்கு உதவும் பொருட்டுப் பழைய அங்கத்தினர் யாரேனும் ஏற்படுத்தப் படவேண்டும்.

(8) இரண்டு மாத சோதனை காலத்திற்குப் பிறகு, அவர்கள் மேல் எந்த குற்றமும் காணப்படாவிட்டால் அவர்கள் சங்கத்தின் அங்கத்தினராகச் சேர்த்துக்கொள் ளப்படவேண்டும்.

(9) ஒவ்வொரு மாதமும் நான்காம் சனிக்கிழமை பொதுவான மன்றாட்டு ஜூபம் ஏற்றுக்கும் நாளாக அனுசரிக்கப்பட வேண்டும்.

மேலும் ஒவ்வொரு மாதமும் எல்லா அங்கத்தினரும் சேர்ந்து பங்கெடுக்கும்படியான ‘அன்பின் விருந்து’ நடைபெறவேண்டும் எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இறுதியாக, யாரோ நூம் மும்முறை எச்சரிக்கப்பட்டும் தொடர்ந்து சங்கத்தின் சட்டங்களில் ஒன்றுக்காவது விரோதமாக மீறி நடந்தால் அவர் சங்கத்தை விட்டு வெளியேற்றப்படுவார் என்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.’

இச்சட்டங்களைப் பார்க்கும் எவரும் ஆச்சரியப்படுவார்கள். ஒரு ஜூபக்குமு திறக்கமயாகச் செயல்புரிய வேண்டுமாயின், அதிலுள்ள அங்கத்தினர் யாவரும் ஒளிவு, மறைவு இன்றி திறந்த மனதுடையவர்களாய் இருப்பது எவ்வளவு அவசியமானதாக இருக்கிறது. மேலும் இச்சங்கத்திலுள்ளவர்களுமேல் தவறானவை களைச் சொல்லுகிறவர்கள் இதில் சேர முடியாது. அது போல, சங்கத்திலுள்ளவர்கள் சேர விரும்புகிறவர்களிடம் குற்றம் கண்டால் அவர்களும் இச்சங்கத்தில் சேர இயலாது என்னும் மிக நல்ல ஓர் ஒழுங்கும் இருப்பதைக் காண்கிறோம். அவநம்பிக்கையும், ஒற்றுமையின்மையும் இச்சங்கத்தின் அங்கத்தினர்களிடையே இராமவிருக்க இச்சட்டம் வழி செய்கிறது.

இம்மாதிரியானச் சங்கங்கள் இங்கிலாந்திற்குப் புதியவை அல்ல. வெஸ்லிக்கு முன்னதாகவே, ஆங்கிலேயத் திருச்சபையில் இம்மாதிரியான மத சம்பந்தமான சங்கங்கள் இருந்திருக்கின்றன. வெஸ்லியினுடைய சங்கமானது மற்றச் சங்கங்களைக் காட்டிலும் சற்று வேறு பட்டிருந்த போதிலும், அதுவே அட்லாண்டிக் மகாசமுத்திரத்தின் இருபுறங்களிலும் எழும்பிக்கொண்டிருந்த நூற்றுக்கணக்கானச் சங்கங்களில் முதன்மையாயிருந்தது என்பதை ஒருவரும் அறியவில்லை.

வெஸ்வி திரும்பி வந்தவடன் பத்துப்பேரைக் கொண்டிருந்தத் தம்முடையச் சங்கமானது இப்பொழுது முப்பத்தி ஏண்டு பேரைக்கொண்ட அளவிற்கு வளர்ச்சி யடைந்திருப்பதைக் கண்டு மகிழ்ச்சியுற்றார். ஆகவே வெஸ்வி தம்முடைய நேரத்தில் பெரும்பான்மையை இச் சங்கத்திற்காய் உழைப்பதிலேயே செலவிட்டார். பரிசுத்த ஆவியானவர் இச்சங்கத்தின் மேல் இறங்கினார்.

இப்பொழுது, தேவன் வெஸ்வி குத் தம்முடையச் செய்தியைக் கொடுத்திருந்தார். அதற்காக உன்னதத்தி லிருந்து வரும் வல்ல மயயினால் நிரப்பப்படுவதைத் தவிர வேறு எந்த ஆயத்தமும் அவசியமாயிருக்கவில்லை. அந்த ஆயத்தமும் சீக்கிரத்தில் நிகழ்ந்துவிட்டது. 1738ஆம் ஆண்டின் இறுதி நாளாகிய டிசம்பர் திங்கள் 31ஆம் நாளன்று இரவு வெஸ்வியின் பெட்டர் லேன் சங்கமானது நடுநிசி விழிப்பாராதனைக்காகவும் அன்பின் விருந்திற்காகவும் கூடினது. இப்பொழுது ஆங்கிளையத்திற்குச்சபையில் போதகர்களாகப் பணியாற்றிவரும் ஏழு ஆக்ஸ்போர்டு மெதடிஸ்ட்டைச் சேர்ந்தவர்களும், அறுபது சாதாரண மக்களும் கூடி முதல் நூற்றுண்டு சீஷர்கள், மேலறையில் பெந்தேகொஸ்டீத் நாளன்று தரித்திருந்தது போல ஒரே மனத்துடன் ஊக்கமாக ஜெபத்தில் உறுதி யாய்த்தரித்திருந்தனர். அன்று அதிகாலை மூன்று மணி வேளையில் தேவனிடமிருந்து பதில் வந்தது. அங்குக் குழுமியிருந்தோர் எதிர்பார்த்ததற்கும் மிக அதிகமாகவே தேவன் அவர்கள் மேல் தம்முடைய வல்லமையை ஊற்றினார். அன்று இரவு நடைப்பெற்ற மாபெரும் நிகழ்ச்சி யைக் குறித்து வெஸ்வி எழுதுவதாவது: “அன்று அதிகாலை மூன்று மணிக்கு நாங்கள் யாவரும் ஜெபத்தில் தொடர்ந்து தரித்திருந்தபொழுது தேவ வல்லமை எங்கள் யாவர் மேலும் இறங்கினபடியால் எங்களில் பெரும்பான்மையோர் பெரு மகிழ்ச்சினால் நிரம்பி ஆனந்த சத்தமிட்டனர். மற்றும் அநேகர் தகரயில் விழுந்தனர். தேவனுடைய இராஜீகப்பிரசன்னத்தின் வல்லமையினால் மேற்கொள்ளப்பட்டவர்களாய் ஆச்சரியமும், பயமும் கலந்த நிலையினின்று நாங்கள் சற்று தெளிந்தபொழுது உடனே

இரே குரவில் “தேவனே உம்மை நாங்கள் துதிக்கிறோம், நீரே ஆண்டவர் என்பதை ஒத்துக்கொள்ளுகிறோம்” என்று சொல்லித் துதித்தோம்.

விட்பீல்டு என்பவர் தம் வாழ்நாளில் கொண்டாடி யப் புத்தாண்டுகளில் இதுவே மகிழ்ச்சி நிறைந்ததாக இருந்ததென அறிவித்தார்.

அத்தியாயம் பத்து

எழுப்புதலுக்கு முன்னிருந்து இங்கிலாந்து

சார்ட்டர் ஹவுஸ் பள்ளியிலுள்ள மைதானத்தைத் தினமும் மும்முறை சுற்றி ஒடின சிறுவன் ஒருவன் பிற் காலத்தில் இரண்டு இலட்சத்து இருபத்தாறுயிரம் கைம் கள் பிரயாணம் செய்வான் என்று எவரும் எண்ணியதே இல்லை. ஜான் வெஸ்வி செய்த பிரயாணமானது உலகத்தையே ஒன்பது முறை சுற்றி வர்க்கூடிய தூரமுள்ள தானும். அவருடையப் பிரயாணங்களில் பெரும்பான் மையானவற்றைக் குதிரைச் சவாரியின் மூலமே செய்தார். அவர் நாடு முழுமையும் செய்தச் சுற்றுப் பிரயாணங்களின் விளைவாக எத்தனை நல்ல குதிரைகள் கணித்துப்போயிருக்குமென நாம் இலகுவில் புரிந்துகொள்ள வியலும். ஆனால் வெஸ்வியோ சுற்றும் கணித்துப் போகாமல் இளமையானது நாள்தோறும் புதுப்பிக்கப் பட்டவராகத் தம் ஊழியத்தில் முன்னேறிக்கொண்டே சென்றார். வெஸ்வி தமது எழுபது வயது வரைக்கும் குதிரை சவாரி செய்துகொண்டிருந்தார்.

வெஸ்வி, யாவற்றையும் உற்று நோக்கும் கண்களையும், இரக்கம் நிறைந்த இருதயத்தையும் உடையவராய் இருந்தார். தாம் கண்ட யாவற்றையும் உள்ளபடியே குறித்து கைவத்துள்ளார். அவருடையப் பெருமுச்சகளையும், கண்ணிரையும், துக்கங்களையும், ஜெபங்களையும் நாம் அவருடைய தினசரி குறிப்புப் புத்தகத்தில் கீப்பொழுதும் பார்க்கிறோம். அந்நாட்களில் இங்கிலாந்தின் வாழ்க்கை நிலைபற்றிய அநேக உண்மைகளை வெஸ்வியின் புத்தகங்களில் நாம் பார்க்கிறோம். இங்கிலாந்து மக்களின் சமுதாய, பொருளாதார, அரசியல் மக்களாட்சியின் நற்பலன்கள் யாவும் வெஸ்வியின்

காலத்தில் ஏற்பட்ட மாபெரும் எழுப்புதல்களின் விளைவே என்பது நிருபிக்கப்பட்டுள்ளது. கடந்த இருநாடு ஆண் உகளாக நாம் பெற்றுக்கொண்ட அப்பெரும் ஆசீர்வாதங்களைக் குறிப்பிட வேண்டுமானால் அதற்கென நாம் ஒரு தனிப் புத்தகமே எழுத வேண்டியிருக்கும்.

தேசத்தை ஆக்கிரமித்துக்கொண்ட இருளின் வல்ல மையை எதிர்த்த நீதியின் சக்திகளுடையப் போராட்டம் தொடங்குவதற்கு முன்னதாக இருந்த தேசத்தின் நிலையை நாம் அறிந்துகொள்ளுதல் அவசியமானதொன்றாகும்.

ஐரோப்பா கண்டத்தில் துன்மார்க்கரெனப் பெயர் பெற்ற ரைன் நதி படகோட்டிகளும்கூட, இங்கிலாந்தின் மக்களைக்காட்டினாலும், அதிகமாகத் தெய்வீகக் காரியங்களில் பயபக்தியைக் காட்டுகிறார்களென வெஸ்லி கண்டார். இது குறித்து வெஸ்லி எழுதுவதாவது: “அப்படகோட்டிகள் தேவனுடைய நாமத்தை வீணிலே வழங்கியதாக நான் ஒருபோதும் காணவே இல்லை. அது மட்டுமின்றி, பக்திக்குரியவைகளைப் பற்றி ஏதேனும் குறிப்பிட்ட பொழுது அவர்களிடையே ஏளனச் சிரிப்பையும் நான் காணவில்லை. ஆகையால் தேவனுக்கடுத்தக் காரியங்களோடு விளையாட்டுத்தனமாக இருப்பது இங்கிலாந்து தேசத்திற்கு மட்டுமே உரியதாக இருக்கிறது” என துக்கத்துடன் எழுதினார்.

நல்லொழுக்கத்தில் இங்கிலாந்து தேசமானது குன்றிப்போன நிலையிலுள்ளதுபற்றி குறிப்பிடும்பொழுது, அதை வெறும் தந்திரமான மேற்பூச்சுகளைக்கொண்டு பூசு முடியாது. அக்காலமானது துன்மார்க்கத்தினாலும், குடி வெறியினாலும் நிறைந்திருந்த போதிலும் அதைப் பிரகாசமுள்ளப் பகுத்தறிவின் காலமென துணிவுடன் சொல்ல சிலர் முற்பட்டனர்.

மதுபானக் கடைகளில் இவ்விதமானதொரு விளம் பரம் டொங்கிக்கொண்டிருந்தது. “ஒரு காசுக்கு மதுபானம் அருந்துங்கன். இரண்டு காசு கொடுத்தால் அளவு ஏதுமின்றி அருந்தலாம்” என்பதே. மதுபானம்

அருந்துவோளின் எண்ணிக்கை ஏராளமாகிவிட்டது. இலண்டன் நகரிலே ஒவ்வொரு ஆறு வீடுகளுக்கும் ஒரு மதுபானக் கடை இருக்குமள்ளிற்கு மதுபானவெறி அதிகரித்திருந்தது. 1750ஆம் ஆண்டு, இலண்டன் மாநகரில் மிதமிஞ்சி மதுபானம் அருந்தியதின் விளைவாய் பதினுண்காயிரம் பிணியாளிகள் நோயுற்று வத்தாகவும், அதில் பெரும்பான்யையானவர்கள் நம்பிக்கையற்ற நிலையில் இருந்ததாகவும் டாக்டர்கள் தெரிவித்தார்கள். எட்டு இலட்சம் மக்கள் நிறைந்த இலண்டன் மாநகரில் மட்டும் ஒரு இலட்சம் மக்கள் பிழைப்பதற்காக மதுபான விற்பனையையே சார்ந்திருந்தனர் என பில்டிங் என்பவர் தெளிவாக அறிவித்துள்ளார்.

குடிவெறியும், குற்றமும் ஒரே அளவில் பரவியிருந்தன. மதுபானம் அருந்துவதைக் குறைச்க வேண்டுமென எண்ணி அரசாங்கம் சட்டம் இயற்றியபொழுது மக்கள் சூழப்பழும், கலகமும் விளைவித்தபடியால் அச் சட்டம் சரியான அளவில் செயல்படுத்த இயலாமற் போயிற்று. குடிவெறியினரையும், கொள்ளிக் கூட்டத்தினரையும் அச்சட்டம் அடக்க முடியாமற்போனது. அவர்கள் தங்கள் சொந்த வழிகளிலேயே நடந்தனர். கொள்ளியிடுதலும், அடிதடிகளும் பட்டப்பகலிலும் சாதாரணமாக நிகழ்ந்துகொண்டிருந்தன.

குதாட்டமானது தேசம் முழுவதும் பரவியிருந்த ஓர் ஒழுக்கக்கேடாகும். எல்லாச் சமூக நிசழ்ச்சிகளிலும் சீட்டாட்டம் ஒரு சாதாரணப் பொழுதுபோக்காக இருந்தது. அதில் அதிகமாகப் பணம் கட்டி விளையாடி னார்கள். இக்காரியங்களில் நியாயமன்றங்கள் மக்களை வழிநடத்தின. நியாயமன்றங்களில் பணியாற்றியவர்களே எளா மூர்க்கத்தனத்திற்குப் பெயர்பெற்றவர்களாக இருந்தனர். சிறந்த சமூக நிலையை உடையது என புகழ்பெற்ற இங்கிலாந்து தேசமானது வெஸ்வி தம் ஜூழியத்தை ஆப்பிட்ட சமயம், பண்பாட்டிலும், மதிநுட்பத்திலும், தூய்மையிலும் தரமிழந்து, கீழானதும், கேவலமானதுமான நிலையிலிருந்தது.

வணிகத்துறையில் வஞ்சகமான செயல்கள் நிகழ்ந்தபடியினால் வியாபாரம் அழிய ஆரம்பித்தது. அதன் விளைவாக, ஆயிரக்கணக்கானப் பங்குதாரர் ஏழ்மை நிலையடைந்தனர். வாணிபமும், செல்வமும் பெருக்கெடுத்த அதே சமயம் மக்களின் ஒழுக்கநிலை உயராமவிருந்தபடியால் இங்கிலாந்து தேசமானது ஒழுக்கத்தில் மிகக் கேடுற்ற நிலையிவிருந்தது. அநேக அரசாங்க அலுவலர்களும், மற்றும் ஏராளமான மக்களும், தங்களுடைய உபத்திரவங்களுக்கு முடிவுகாணும் பொருட்டாகத் தங்கள் உயிரையே மாய்த்துக்கொண்டனர்.

அம்மக்களிடையே இருந்த மரியாதையைக் காற்றில் பறக்கவிடவும், அவர்கள் கீழ்த்தரமான விருப்பங்களை நாடவும் காரணமாக இருந்தது அந்நாட்களில் அவர்களிடையே காணப்பட்ட களியாட்டுகள் தான். அக்காலத்தில் மக்கள் கீழ்த்தரமானதும், மிருகத்தனமானதுமான களியாட்டுகளையே வாஞ்சித்தனர். கோழிச் சண்டை, கரடி, எருமை இவைகளை அடக்கும் விளையாட்டு, குத்துச் சண்டை இவைகளே மக்களிடையே பிரபலமாக இருந்தன. பெண்களும்கூட இக்குத்துச் சண்டை போட்டியில் ஈடுபட்டிருந்தனர். கொலைக் குற்றத்திலிருந்து சாதாரண திருட்டுக் குற்றம் வரைக்கும் மக்களுக்குத் தூக்குத் தண்டனை வழங்கப்பட்டது. ஆதலால் மக்களைத் தூக்கிவிடும் செய்யகயானது அடிக்கடி நிகழ்ந்துகொண்டிருந்தது. பிறமக்கள் யாவரும் காணத்தக்கதாகத் திறந்த வெளிகளிலேயே தூக்குத் தண்டனைகள் நிறைவேற்றப்பட்டன. ஏதோ வேடிக்கையைக் காணவருவது போல மக்கள் இதைப் பார்க்கக் கூடிவருவர். இதைக்காட்டிலும் ஒரு கேவலமான நிலைக்கு மக்கள் வரவே முடியாது.

திருச்சபையின் நிலை எவ்வாறு இருந்தது? அப்பயங்கரமான நாட்களில் இங்கிலாந்தின் மக்களுக்கு வழிகாட்டக்கூடிய ஓர் ஒளியாக இருந்ததா? கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியாகியச் சபையானது கறையற்று

இருக்கவேண்டும் என்பதற்கேற்ப, ஆங்கிலேயத் திருச் சபையானது, எல்லா இடங்களிலும் அக்கிரமம் பெருகி யிருந்தபொழுது தன்னிக் கறையின்றிக் காத்துக்கொண்டதா? இங்லாந்து மக்களின் வீழ்ச்சிக்கும், தாழ்விற்கும் காரணமாயிருந்தத் திருச்சபையானது ஆவிக்குரியக் காரியங்களுக்கு விரோதமாக இருந்த நிலையப்பற்றி நாம் சற்று கவனிப்போம்.

வெஸ்வியின் இயக்கமானது ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னிருந்த மரித்துப்போன சபையைக்குறித்து அந்நாட்களில் வரலாற்று ஆசிரியர்கள் அனைவரும் எழுதியுள்ளனர். பெயரளவில் போதகர்களாகப் பணியாற்றிய பெரும்பான்மையோர் தங்கள் ஊழியத்தை பக்திக்குரிய தொன்றுக்க கருதாமல், ஓத்தரின் காலத்தில் கத்தோ விக்கக் குருமார் எவ்வாறு நடந்தனரோ அதே போன்று இருந்தனர். போதக ஊழியத்திற்கு வந்தவர்கள் யாவரும் பிரபுக்களின் குடும்பங்களிலிருந்து வந்தமையால், அப்பரிசுத்த ஊழியத்தைப் பெற்றேரின் அதிகாரத்தை முன்னிட்டே பெற்றுக்கொண்டனர். அவர்கள் ஆடுகளைப் போவிப்பதற்கு இராமல், ஆடுகளினால் கிடைக்கும் ஆதாயத்தை அனுபவிக்கவே இருந்தனர். அவர்கள் சபையின் வருமானத்தினால் கிடைக்கும் ஆதாயத்தையே குறிக்கோளாகக் கொண்டிருந்தபடியால் மக்களுக்கு ஊழியம் செய்ய வேண்டுமென்றே, அவர்கள் தேவைகளுக்கேற்ப உதவிசெய்ய வேண்டுமென்றே என்னவில்லை. இக்கூவிக்காரர்கள் சிற்றின்பங்களுக்கு அடிமைகளாய் இருந்தனர். மக்களிடமிருந்து “நரி வேட்டையாடும் பாதிரிகள்” எனப் பெயர் பெற்றனர். பிஷேப் பர்னிட் மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டது யாதெனில், “என்னிடத்தில் குருத்துவ ஊழியத்திற்கென அபிஷேகம் பெறும் படியாக வந்தவர்கள் வேதாகமத்தைக்கூடப் படிக்காத வர்கள்” என்றார்.

வுன்சென்ட் என்பவர் எழுதியதாவது, “சபையானது மேற்கண்ட நிலையில் அத்தகைய ஊழியரால் நடத்தப்பட்டு வருகிறதில் மக்களின் இதயத்தைத் தொடக்கூடாமல், வெறும் சடங்காச்சாரங்களைக் கொண்டதா

கவே ஆயிற்று. மக்கள் துயருற்றிருந்தபோது அவர்களை மகிழ்வூட்டாமலும், அவர்களைத் தூய்மையிலும், பரிசுத் தத்திலும் ஊக்குவிக்காமலும் சபையின் பக்திமார்க்கமானது இருந்தது.'’ பிரதம அத்தியட்சர் லெய்ட்டன் அந்நாளில் இருந்த சபையைக்குறித்து மிகச் சரியாகச் சொன்னது என்னவென்றால் ‘‘உயிர் நீங்கிய ஓர் அழகிய சடலம்’’ என்றார். கிறிஸ்துவின் ஆவியில்லாததும் அவருடைய அன்பையும், வல்லமையையும் வெளிப்படுத்தாததுமான சபையானது மரித்ததொன்றாகும். இதுவே சபையின் நிலையாக இருந்தது. பக்தியின்மை மக்களிடையே பரவிற்று. கடவுள் ஒருவர் எங்கோ ஓரிடத்தில் இருக்கிறார். ஆனாலும் இப்போது மக்களைக்குறித்தக் கவலை சற்றும் இல்லாதவராக இருக்கிறார் என்னும் தவரூன கொள்கை மக்களிடையே வலுவுற்றது. கிறிஸ்தவமார்க்கமானது பகுத்தறிவுக்கு ஒவ்வாறதொன்று என மக்கள் கருதி அதை மறுக்க ஆரம்பித்தனர். இவ்விதமான விவாதங்களுக்குச் சரியானப் பதிலளித்து மக்களை மாற்ற சபைத் தலைவர்களால் ஒன்றுமே செய்ய இயலவில்லை. காரணம் அவர்கள்தாமே, ஒருபோதும் மாருத கிறிஸ்துவின் மெய் அனுபவத்தைத் தங்களிடையே முற்றிலும் பெருதவர்களாக இருந்தனர். அந்நாட்களிலும்கூட மெய்யான பக்தியுள்ள போதகர்கள் சிலர் இருந்தார்கள் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. ஆனாலும் அவர்கள் செய்தவைகளெல்லாம் வனுந்தரத்தில் கேட்கப்பட்ட வெறும் குரலாகவே இருந்தன.

இத்தகைய காலத்தில்தான் வெஸ்வி வெளித் தோன்றினார். தீராதப் பாவத்தின் விளைவாக எங்கு பார்த்தாலும் துன்மார்க்கம் தாண்டவமாடிக்கொண்டிருந்த காலத்து இவையாவிற்கும் பரிகாரம் உண்டென எவரும் எண்ணியிருக்கவே முடியாது. ஆனால் மறுஞமடைந்த இப்போதகரோ, பயங்கரமான துன்மார்க்களையும் இரட்சித்து மாற்றக்கூடிய சிலுவையில் அறையுண்டவரைத் தம்மோடு கொண்டிருந்தார். தம்முடைய இரட்சகரின் இரத்தமானது பாவத்தைக் கழுவி, மிகவும் அசத்தமானவர்களையும் விடுவிக்கக்கூடியது என்பதை